

A. Seenu

assist Editor

25. Mt. Rd

Madras. 2

THIRUKKURAL

AND

THIRUVARUTPAYAN.

WITH THE SUM AND SUBSTANCE OF THE COUPLETS INTENDED FOR READY REFERENCE.

COMPILED BY

Thirumilai

Y. SUNDARA MOODELIAR,

Editor of the Late Hindujana bhâshani.

First Edition.

PRINTED BY THE COMPILER AT HIS VICTORIA JUBILEE PRESS.

MADRAS.

1893.

உ

கடவுள் துணை.

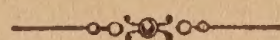
தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருக்குறள் மூலம்.

இதன் கருத்துரையுடன்.

திருமயிலை,

திருவள்ளுவநாயனார் சந்நிதியில்

திருத்தொண்டுசெய்துவரும்

மேற்படியூர்

வி - சுந்தரமுதலியாரால்

தமது-சென்னை

விக்டோரியா ஜுபிலி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

௧௮௯௩௵.

திருவள்ளுவநாயனர்.

முகவுரை.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனர் அருளிச்செய்த திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் முதலியோர் அருளிச்செய்த உரைகள், கற்ருேர்க்கு அல்லால், மற்ருேர்க்குப் பொருள் விளங்குதல் கடினமாய் இருத்தலைப் பற்றி யாவர்க்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும்படி கருத்துரையும், அந்நாயனர் சொல்லாதுசொல்லி விடுத்தருளிய வீட்டுநெறியைக் கொற்றவன்குடி - உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிய சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தில் ஒன்று திருவருட்பயனகக்கூறி இருத்தலால், அதற்குக்கருத்துரையும் பலருக்கு உபயோகமாக வெளியிடக்கருதி திருமயிலை - செந்தில்வேலுமுதலியார் அவர்கள் நெடுநாள் விரும்பிய வண்ணம் அச்சிட்டு முடித்தனன்.

வி-சுந்தரமுதலியார்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது
மஹாவித்வான்
புரசை அஷ்டாவதானம்
சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கர்
திருமயிலை

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள்பாடிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூவிரிகமலமேவியபெருந்தகை
நாவினினமர்ந்தவோவியக்கொழுந்தீண்
டொன்பானறலையிட்டநாற்பானெண்டமிழ்
இன்பாஞ்சுவைதேக்கிரும்புலவோருருக்
கொண்டோன்மாடக்கூடலிற்சங்க
மண்டபத்தமர்ந்துவயங்கவீற்றிருந்
திறுமாந்திருப்பவிவர்செருக்ககற்றுவான்
நறுமாமலருறைநான்முகத்தொருவனே
வெள்ளறிவினரும்வீடுபேறெய்துவான்
வள்ளுவனென்னமகிமிசையவதரித்
தருந்தமிழ்மடந்தையகமகிழ்பூப்பத்
திருந்துசுவைத்தெய்வத்திருக்குறளென்ன
வாய்மலர்ந்தருளினன்வகைபெறுமுப்பால்
தூய்மலர்பொதுளியதொன்முதனீழலில்

மேவுதொன்முதனிகர்மெய்கண்டதேவன்
பாவியல்சந்ததிப்பயோநிதிதனிலொரு
வலம்புரிமுத்தெனவயங்குசுகுணகரன்
நலம்புரிசிந்தைநயவுமாபதிசிவன்
கருணையினுதவியதிருவருட்பயனு
மொருவருஞ்சீர்மலியோங்குவீட்டுறுப்பென்
றின்னனகருத்துரையோடுமெற்களித்தனன்
இனையனியாரெனினியம்புதுமன்ற
மனையறம்பிறழாமாண்பினினோங்கிய
தனையனையானுமைதன்கரநதிதரும்
புனையருஞ்சீர்க்குலப்புண்ணியமேரு
சோழியர்மரபிற்றோன்றியதிறலோன்
கருவிடைபுகாதார்காதலித்தடையும்
திருவிடையார்கோத்திரந்தரவந்தோன்
மாதரார்வாண்முகமதிகண்டஞ்சி
கோதில்வான்மதியக்குடிலமேயமைதரூஉ
மேர்குலாம்வியாசமாபுரியிருந்தவச்
சீர்குலாமப்பாசாமியாஞ்செம்மலும்
பச்சைவடிவத்தெம்பார்ப்பதியனைய
பச்சையம்மையும்பரிவினொடு
செய்தவத்தால்வருஞ்செல்வப்புத்திரன்
சைவசாதனந்தனையேநாடுவோன்
இறைவன்மருமிருந்தலயாத்திரை
கறைதபுமுளத்தொடுகருதியேசெய்வோன்

காழியர்பெருமான்முதற்கவின்றெய்வ
மேதாவியரெலாம்விளம்பியதளிகட்
கீதோரிறும்பூதென்றியாவருமோதுறூஉம்
கீர்த்தனஞ்சிவநாமப்பெயர்கெழீஇய
ஆர்த்தியொடுபுகன்றவருங்குணசாகரம்
தொழத்தகுமரசசுதந்தரமுணர்த்தும்
விழுத்தகுமிந்துசனபூஷணியெனும்
பத்திராசிரியப்பண்பினவாய்ந்தோன்
நினைக்கமுத்திநிரந்தரமளிக்கும்
தனிக்கண்ணுதலமர்தருமருணைப்பதி
ஞானதீபக்குடைநாளுநடைபெறத்
தானொருநற்றுணையெனச்செறிதகையோன்
தருமையாவடுதண்டுறைமதுரை
வருமொருபுறவமாநகர்க்கவுணிய
மாமணியாதினமுன்மகத்துவநிகேதனம்
தாமகிழ்பூக்குந்தகைமைசாலறிஞன்
தெள்ளுதமிழ்கொழிக்குந்திருத்தகுமயிலை
வள்ளுவர்கோயில்வளமலிதொண்டு
குயிற்றிடுசுந்தரக்குரிசிலென்னுமத்
தியற்றமிழ்ப்புலவனென்றிலங்குசீரியனே.

சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று.

திருமயிலை

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார், நூலாசிரியர் பலரினும் உயர்வொப்பில்லாத சிறப்புப்பொருந்திய முதனூலாசிரியராய் மேற்கொள்ளப்படுகின்றனர். அவரினின்றுந்தோன்றிய திருக்குறளோவெனின், மக்களுக்கு உணரவேண்டுவனவனைத்தும் பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய் விளங்குகின்றது. அவர், மதுரையில் அரசாட்சிசெய்த உக்கிரப்பெருவழுதியென்னும் பாண்டியராஜன்காலத்திலே ஆதி பகவன் என்னும் தாய்தந்தையருக்குப் புத்திரராகத் தொண்டை மண்டலத்தில் திருமயிலாப்பூரென்னும் சிவஸ்தலத்திற்கு வடபுறம் இலுப்பைத்தோப்பில் திருவவதாரஞ்செய்தருளினர். அவரிடத்தே விளங்கிய பலவகைப்பட்ட அபூர்வகாரியங்களாலே அவரது தெய்வத்தன்மை உலகத்திற்கு வெளியாக்கப்பட்டது. அவர்யாவர்க்கும் பொதுவான பரமாசாரியரா யெழுந்தருளி யிருந்தாலும், அக்காலத்திலே பரிபாகப்பட்டிருந்த கொங்கணசித்தர் ஏலேலசிங்கர் முதலானோர் அவரை வழிபட்டு உபதேசம்பெற்றுய்ந்தனர். அவராலே செய்யப்பட்

ட திருக்குறள் மதுரைகடைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியது. அச்சங்கத்துப்புலவர்கள் அப்போது திருவருளினாலே திறக்கப்பட்ட தமது மெய்ஞ்ஞானப்பார்வையைக்கொண்டு அவரை நான்முகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வந்தவரென்றும், அவரினின்றுந் தோன்றிய நூலைச் சிறந்த உத்தரவேதமென்றும், கண்டுகொண்டு யாவரும் உணர அவரது மேன்மையைத் திருவள்ளுவமாலையால் விளக்கினார்கள்.— அப்பால், நாயனார் உலகத்தார்க்கு இல்லறநெறியைக்காட்டும்பொருட்டு வாசுகியென்னுமனைவியோடு கூடி நெடுங்காலமிருந்து பிறகு விதேகமுத்தியடைந்தருளினார்.—

திருவள்ளுவநாயனார்
சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பனார் குருபூசைத்திருநக்ஷத்திரம்.
வெண்பா.

மாசியுத்தி ரத்தினத்தில் வள்ளுவனார் மாநிலம்விட்
டாசில்பர முத்தியடைந் தாரால் - காசினியில்
கொல்லா விரதங் குறிக்கொண்டா ரெல்லாரும்
நல்லார்வஞ் செய்மினந்த நாள்.

☞ இந்நாயனாருடைய திருக்கோயில் ஸ்ரீகபாலீஸ்வரர்சந்நிதிக்கு வடபுறம் இருக்கின்றது.

பால், இயல், அதிகார அட்டவணை.

ஆசிரியர்பெயர்-கூ.	நூலின்பெயர்-கூ.
திருவள்ளுவர்.	திருக்குறள்.
நாயனார்.	முப்பானூல்.
தேவர்.	உத்தரவேதம்.
முதற்பாவலர்.	தெய்வநூல்.
தெய்வப்புலவர்.	திருவள்ளுவர்.
நான்முகனார்.	பொய்யாமொழி.
மாதானுபங்கி.	வாயுறைவாழ்த்து.
செந்நாப்போதார்.	தமிழ்மறை.
பெருநாவலர்.	பொதுமறை.

இந்நூலின் உரையாசிரியர் பெயர்.—க0.

வெண்பா.

தருமர் மணக்குடையர் தாமத்தர் நச்சர்
பரிமே லழகர் பருதி - திருமலையர்
மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர்நூற்
கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்.

இந்நூற்களின்சிறப்பு.

வெண்பா.

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர்தமிழும் முனிமொழி யுங் - கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

வள்ளுவர்நூ லன்பர்திரு வாசகந்தொல் காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை - ஒள்ளியசீர்
தொண்டர் புராணந் தொகைச்சித்தி யாராறுந்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம்.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

சற்குருதுணை.

திருக்குறள்மூலமும்,

கருத்துரையும்.

அறத்துப்பால்.

க-அதிகாரம்—கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது-கவி தான்வழிபடுகடவுளையாயினும், எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள்-இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளை யென்றறிக.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(கருத்துரை.) எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாக உடையன - அதுபோல உலகம் கடவுளை முதலாக உடையது. (க)

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின்.

(க-ரை.) கடவுளை வணங்காராகில் கற்றதனாற் பயனில்லை. (உ)

மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்வார்கள். (ங)

வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க், கியாண்டு மிடும்பை யில.

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிறவித்துன்பங்கள் இல்லை. (ச)

இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந் தார் மாட்டு.

(க-ரை.) கடவுளுடைய கீர்த்தியை விரும்பினவரிடத்து நல்வினைதீவினைகள் சேரா. (ரு)

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க, நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(க-ரை.) கடவுள்வழியிலே நின்றவர்கள் நீடூழி வாழ்வார்கள். (சா)

தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான், மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

(க-ரை.) கடவுளுடைய திருவடியைச் சேராதவர்களுக்கு மனக்கவலை நீக்குதல் இல்லை. (எ)

அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற் பிறவாழி நீந்த லரிது.

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப்பொருளும் இன்பமுமாகிய கடல்களைக்கடத்தல் கூடாது.

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்
குணத்தான், றாளை வணங்காத் தலை.

(க-ரை.) கடவுள்பாதங்களை வணங்காததலைகள் பயன்படா. (௯)

பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார்.

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பிறவிக்கடலைக்கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிறவிக்கடலைக்கடக்கமாட்டார்கள். (௧௦)

உ-ம். அதி.—வான்சிறப்பு.

அஃதாவது - கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களும், நடத்தற்கு ஏதுவாகியமழையினதுசிறப்பைச் சொல்லுதலாம்.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

(க-ரை.) மழையானது நீங்காமற் பெய்துநிற்க உயிர்களானவை நிலைபெற்றுவருகையால் அம்மழை உயிர்களுக்கு அமிர்தம். (௧)

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்
குத், துப்பாய தூஉ மழை.

(க-ரை.) உண்பவர்க்கு நன்மையாகிய உணவுகளையுண்டாக்கி அவ்வுணவை உண்பவர்க்குத் தானும் உணவாகநிற்பது மழை. (உ)

விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

(க-ரை.) மழைபெய்யாது பொய்க்குமாகில் உலகில் பசியானது உயிர்களை வருத்தும். (ங)

ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

(க-ரை.) மழைவளம்குறைந்தால் பயிர்செய்மாக்கள் ஏருழார். (ச)

கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்
றாங்கே, யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(க-ரை.) கெடுப்பதும் கெட்டவரைக் காப்பதும் மழை. (ரு)

விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

(க-ரை.) மழைபெய்யாவிடில் புல்லின் தலையைக் காணுதல் அரிது. (சு)

நெடுங்கட லுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்
தெழிலி, தானல்கா தாகி விடின்.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிட்டால் நெடியகடலும் வளம் குறையும். (எ)

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

(க-ரை.) மழைபெய்யா விட்டால் இவ்வுலகில் தேவர்களுக்கும் பூசை நடவாது. (அ)

தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிடில் உலகத்தில் தருமமும் தவமும் உண்டாகா. (கூ)

நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

(க-ரை.) எவ்வகைமேன்மையுடையோர்க்கும் நீரையல்லாமல் உலகியலானது நடவாது, அதுபோல மழையையல்லாமல் நீரொழுக்கம் கிடையாது.

௩-ம். அதி.—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது-முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமையைச் சொல்லுதலாம்.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

(க-ரை.) நூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர் மகிமையை மேலானதென்று விரும்பும். (க)

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

(க-மை.) துறந்தவர் பெருமையைச் சொல்லில் இறந்தவர்களை யெண்ணிக் கொண்டாற்போலும்.

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

(க-ரை.) துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெருமையே இவ்வுலகில் உயர்ந்தது. (ந.)

உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்
பான், வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து.

(க-ரை.) ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற் செல்லாமற்காப்பவன், மோட்ச நிலத்துக்கு வித்தாவான். (ச)

ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி.

(க-ரை.) கௌதமமுனிவல்லமைக்குத் தேவேந்திரனே சாக்ஷியாம். (ரு)

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(க-ரை.) பெரியோர் செய்தற்கு அரிதானவைகளை அறிந்துசெய்வார்கள், சிறியோர் அவ்விதம் அறிந்து செய்யார்கள். (சு)

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்
தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

(க-ரை.) உலகமானது பஞ்சதன்மாத்திரைகளையறிபவனிடத்ததே. (எ)

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(க-ரை.) முனிவரது மகிமையை அவர்கள் மந்திரங்களேகாட்டும். (அ)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்ரூர் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

(க-ரை.) முனிவரது கோபம் கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுக்கமுடியாது. (கூ)

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்
குஞ், செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

(க-ரை.) அந்தணர் என்று சொல்லப்படுவோர் முனிவர்களே. (க0)

சா-ம். அதி.—அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது - அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் அறமானது மற்றைப்பொருள் இன்பங்கள்போல் ஆகாமல் இம்மை மறுமை வீடு என்கிற மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத்தென்று சொல்லுதலாம்.

சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(க ரை.) மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டது இல்லை. (க)

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

(க-ரை.) தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமும் இல்லை, அத்தருமத்தை மறத்தலைப்பார்க்கிலும் கேடும் இல்லை. (உ)

ஒல்லும் வகையா லறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

(க-ரை.) மனம் வாக்கு காயம் இம்மூன்றாலும் தருமஞ்செய்யக் கடவர். (ந)

மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற.

(க-ரை.) தருமஞ்செய்பவனது மனம் மாசற்று இருக்கக்கடவது. அறம் அவ்வளவே. (ச)

அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(க-ரை.) பொறாமை ஆசை கோபம் கடுஞ்சொல் இந்நான்கும்கடிந்து நடந்ததேதருமம். (ரு)

அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

(க-ரை.) இறக்கும்போது தருமம்செய்வோமென்னாது இருக்கும்போதே தருமம் செய்க. அத்தருமம் இறக்கும்போது உதவியாம். (சா)

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை.

(க-ரை.) தருமம்செய்தலின்பயனை சிவிகை ஏறுபவனிடத்திலும், அதைச்செய்யாமையால்வரும்பயனை அச்சிவிகை எடுப்பவனிடத்திலும் காணலாம்.

வீழ்நாள் படாமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

(க-ரை.) ஒருவன் தருமத்தைச்செய்தால் அத்தருமம் அவன்பிறப்பை நீக்கும். (அ)

அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(க-ரை.) தன்மனைவியோடு கூடும் இன்பமே இன்பமாகும், பிறன்மனைவியோடு கூடும் இன்பம் துன்பமாகும். (கூ)

செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது நல்வினை, செய்யத்தகாதது தீவினை. (கo)

இல்லறம்.

இல்லறமாவது - இல்வாழ்க்கைக்குச் சொல்லப்படுகிற வழியிலே நின்று அதற்குத்துணையாகியகற்புடைய மனைவியோடுகூடிச் செய்யப்படும் அறமாம்.

ரு-ம். அதி.—இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது - மனையாளோடு கூடிவாழ்தலினது சிறப்பாம்.

இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்
கு; நல்லாற்றி னின்ற துணை.

(க-ரை.) இல்லறத்தில் வாழ்பவன், பிரமசாரி வானப்பிரத்தன் சந்நியாசி இம்மூவர்க்கும், துணை யாவான். (க)

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

(க-ரை.) துறந்தவர்க்கும், வறியவர்க்கும், இறந் தவர்க்கும், இல்வாழ்வான் துணை. (உ)

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லு
னென்றாங், கைம்புலத்தா றோம்ப றலை.

(க-ரை.) பிதிர்க்கும் தெய்வத்திற்கும் விருந்திற் கும் இனத்திற்கும் தனக்கும் தருமஞ்செய்தல் தலை மையான தருமம். (ங)

பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்
கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(க-ரை.) பாவத்திற்குப்பயந்து பொருளைத்தேடிப் பங்கிட்டு உண்ணும் ஒருவன் சந்ததியானது குறை தல் இல்லை. (ச)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

(க-ரை.) ஒருவன் இல்வாழ்க்கை அன்பையும் அறத்தையும் உடைத்தானால், அவ்வுடைமையா னது குணமும் பிரயோசனமுமாம். (ரு)

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்
தாற்றிற், போஒய்ப் பெறுவ தெவன்.

(க-ரை.) ஒருவன் இல்வாழ்க்கையைத் தருமவ
ழியாக நடத்துவானாகில் துறவறத்திற்போய்ப் பெ
றும்பயன் என்ன? (சு)

இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்
பான், முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) தரும இயல்போடு இல்லறத்தில் வாழ்
பவன் தவஞ்செய்வார் எல்லாருள்ளும் தலையாவான்.

ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

(க-ரை.) தவத்தோரைத் தவவழியில் நடக்கச்
செய்து தானும் தன் இல்லறத்தினின்று தவறுத
வாழ்க்கையானது, தவஞ்செய்வோர் நிலையினும்
பொறுமையுடையது. (அ)

அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

(க-ரை.) அறம் என்று சொல்லப்பட்டது இல்
வாழ்க்கையாகும், துறவறமும் பிறனாற்பழிக்கப்படு
வது இல்லாதிருந்தால் நல்லது. (கூ)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானு
றையுந், தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

(க-ரை.) இல்லறத்து வழுவாதுவாழ்பவன் தெய்
வத்துள் ஒருவனாக மதிக்கப்படுவான். (அ)

௬-ம். அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது - அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன்மையாம்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்
டான், வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குணநற்செய்கை உடையவளாகித் தன்னைக்கொண்டகணவன் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவள் இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவாள். (க)

மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்
கை, யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குத்தகுந்த நற்குணநற்செய்கை மனையவளிடத்து இல்லாதாயின், அவ்வில்வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும் பயனில்லை. (உ)

இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவண் மாணாக் கடை.

(க-ரை.) மனையவள் நற்குணநற்செய்கையுடையவளாகில் இல்லாததொன்றுமில்லை, அம்மனைவி நற்குணநற்செய்கை இல்லாதவ்ளாகில் உள்ளதொன்றுமில்லை. (ங)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் கற்புடைய மனைவியைப்பார்க்கிலும் எவையிருக்கின்றன? (ச)

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(க-ரை.) பிறதெய்வத்தை வணங்காளாகிக் கணவனைத்தொழுது எழுபவள் பெய் என்று சொல்ல மழைபெய்யும். (ரு)

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற, சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(க-ரை.) கற்பில் இருந்து தன்னைக்காத்துத் தன்கணவனைக் காப்பாற்றி நற்குணநற்செய்கைகளை மறவாதவளே மனையவள். (சு)

சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர் நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

(க-ரை.) கணவர்வைத்த காவலென்செயும்? பெண்கள் கற்பால் தங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங் காவலே தலைமையானகாவல். (எ)

பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ் சிறப்புப், புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(க-ரை.) பெண்கள் கணவரை வணங்கப்பெற்றால், சுவர்க்கத்தில் தேவரால்வணங்கப்படும்பெருஞ்சிறப்பை அடைவர். (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன் னேறுபோற் பீடு நடை.

(க-ரை.) கற்பு என்னும் கீர்த்தியை விரும்பிய மனையவளில்லாதவர்க்குத் தமது பகைவர்முன் சிங்கம்போலும் பெருமிதநடை இல்லை. (௯)

மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல னன்மக்கட் பேறு.

(க-ரை.) மனையவளது நற்குணநற்செய்கைகளை ஒருவனுக்கு நன்மை என்றும் நல்லபுத்திரரைப்பெறுதலை அந்நன்மைக்கு ஆபரணம் என்றுஞ் சொல்லுவர். (௧௦)

எ-ம், அதி.—புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது-முனிவர்கடன் கேள்வியாலும் தேவர்கடன் வேள்வியாலும் தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெறுதலாலுமல்லது செலுத்தக்கூடாமையால், அக்கடன் செலுத்தற்பொருட்டு நல்ல மக்களைப் பெறுதலாம்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் அறியவேண்டியவைகளை அறிந்த மக்கட்பேற்றை யல்லது பிறபேற்றையாம்மதிக்கவேண்டியதில்லை. (௧)

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(க-ரை.) பழிக்கப்படாத நற்குணமுடைய புதல்வரைப்பெறுவாராயின், எழுவகைப்பிறப்பிலும் துன்பங்கள் அணுகா. (௨)

தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்.

(க-ரை.) தம் புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர், (ஏனெனில்) பிள்ளைதேடியபொருள் பிதாவிற்கு வருமாகையால். (௩)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

(க-ரை.) தம்மக்கள் சிறுகையால் அளாவிய சோறானது அமிர்தத்தினும் மிக இனியது. (௪)

மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(க-ரை.) மக்கள் உடலைத்தொடுதல் உடற்கின்பம், அவர்சொற்களைக்கேட்டல் செவிக்கின்பம். (௫)

குழலினி தியாழினி தென்பர்தம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

(க-ரை.) தம்மக்கள் மழலைச் சொற்களைக்கேளாதவர்கள் புள்ளாங்குழலிசை இனிதென்றும் வீணையிசை இனிதென்றும்சொல்லுவர். (௬)

தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

(க-ரை.) பிதா பிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியானது சவையில் கல்வியில் வல்லவன் என முற்பட்டிருக்கச்செயல். (எ)

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

(க-ரை.) தம்மக்கள் அறிவுடைமையானது தம்மைவிட உலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் இனிதாயிருக்கும். (அ)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(க-ரை.) தன்மகனைக் கல்வியில் வல்லவன் எனக்கேட்டதாயானவள் பெற்றகாலத்தைக்காட்டினும் பெருமகிழ்ச்சியை அடைவாள். (கூ)

மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

(க-ரை.) பிள்ளை பிதாவுக்குச்செய்யும் உதவியானது இவன்பிதா இவனைப்பெறுதற்கு என்னதவம் செய்தானோ என்று பிறர்சொல்லுஞ்சொல்லை உண்டாக்கல். (கo)

அ-ம். அதி.—அன்புடைமை.

அஃதாவது-அம்மனைவி புதல்வர்முதலாகியசம்பந்தமுடையவரிடத்து ஆசையுடையவனாயிருக்கை.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா, ழார்
வலர், புன்கணீர் பூச றரும்.

(க-ரை.) அன்பு செயப்பெற்றவருடைய துன்பத்தைக் கண்டபோதே அன்புடையவர் கண்ணீர் உள்ளிருந்த அன்பைக்காட்டும். (க)

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(க-ரை.) அன்பில்லாதவரது எல்லாப்பொருள்களும் அவர்க்கே உரியன. அன்புடையவர் எலும்பும் பிறர்க்குரியது. (உ)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(க-ரை.) மக்களுயிருக்கு உடலோடு உண்டாகிய சம்பந்தத்தை அன்போடுபொருந்தவந்த பயனென்பர். (ங)

அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(க-ரை.) அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது சிநேகத்தையுந்தரும். (ச)

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) விண்ணுலகில் அடையும் பேரின்பத்தை மண்ணுலகில் இவ்வாழ்க்கையில் பொருந்திய அன்பின்பயனென்பர். (ரு)

அறத்திற்கே யன்புசா ரென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(க-ரை.) அறியாதவர்கள் அறத்திற்கே அன்பு துணையென்பர், மறத்தை நீக்குதற்கும் அவ்வன்பே துணையாம். (சு)

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

(க-ரை.) என்பில்லாப்புழுக்களைச் சூரியன் சுடுதல்போல அன்பில்லாவுயிர்களை அறக்கடவுள் சுடும்.

அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்
கண், வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

(க-ரை.) அன்பில்லாவுயிர்வாழ்க்கையானது வன்னிலத்திற்பட்டமரம் தளிர்த்தாற்போலும். (அ)

புறத்துறுப் பெல்லாமெவன் செய்யும்யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

(க-ரை.) உள்ளன்பு இல்லாதார்க்குப் பிறவுறுப்புக்கள் இருந்து பயனில்லை. (கூ)

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(க-ரை.) அன்பொடுபொருந்திய வுடலே உயிருள்ளவுடலாகும், அவ்வன்பில்லாவுடலே உயிரற்றவுடலாகும். (க0)

கூ-ம். அதி.—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது விருந்ினரையுபசரித்தலாம்.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்
தோம்பி, வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(க-ரை.) இல்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம் விருந்தினரைக்காப்பாற்றும் பொருட்டு. (க)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைப் புறம்வைத்துத் தேவாமிர்தமாகினும் உண்ணப்படாது. (உ)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைக் காப்பாற்றுபவன் வாழ்க்கை கெடுதல் இல்லை. (ங)

அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில்.

(க-ரை.) விருந்தினரைக்காப்பவன்வீட்டில் இலக்குமி வாசம்பண்ணுவாள். (ச)

வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்
தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(க-ரை.) விருந்தினரைக் காப்பவன் விளைநிலம் தானே விளையும். (ரு)

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்
பா, னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தாளிகளைக்காப்பாற்றிவரும் விருந்தாளிகளுக்கு எதிர்பார்த்திருப்பவன் தேவர்களுக்கு விருந்தாளியாவான். (சா)

இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்
தின், றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(க-ரை.) விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பயனுக்கு அளவில்லை அவ்விருந்தினர் தகுதியளவே அளவாம். (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோ
ம்பி, வேள்வி தலைப்படா தார்.

(க-ரை.) விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றாதார், பொருளைக்காப்பாற்றி இழந்தோம் என்பார். (அ)

உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்
பா, மடமை மடவார்க ணுண்டு.

(க-ரை.) செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தினரை உபசரியாமை. அது அறிவில்லாரிடத்து உண்டு. (கூ)

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

(க-ரை.) அனிச்சிப்பூ மோந்த இடத்து வாடும், விருந்தினர்முகம் வேறுபட்டுப்பார்க்க வாடும். (க0)

௧௦-ம். அதி.—இனியவைகூறல்.

அஃதாவது - மனதிலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிற இனியசொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம்.

இன்சொலா லீரமளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

(க-ரை.) அறத்தின்வழியை அறிந்தவரது வாய்ச்சொற்களே இனியசொற்களாம். (௧)

அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின்.

(க-ரை.) முகம் மலர்ந்து இனியசொற்களைச் சொல்லுவானாகில் அது அகம்மலர்ந்து கொடுத்தலினும் நல்லது. (௨)

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம்.

(க-ரை.) தருமமானதுஇன்சொல்லினிடத்ததே.

துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்
மாட்டு மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு.

(க-ரை.) இனிய சொற்களையுடையவர்க்குத் துன்பம் இல்லை. (௪)

பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(க ரை.) ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணம்.

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

(க-ரை.) ஒருவன் இன்சொற்சொல்லுவானாகில் பாவம்தேயப் புண்ணியம் வளரும். (சு)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

(க-ரை.) இனிய சொற்களானவை நீதியையும் தருமத்தையும் தரும். (எ)

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

(க-ரை.) இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலும் இன்பத்தைத்தரும். (அ)

இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்
கொலோ, வன்சொல் வழங்கு வது.

(க-ரை.) இன்சொல் இன்பத்தைத் தரக்காண்பவன் வன்சொல் சொல்லுவது என்ன? (கூ)

இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

(க-ரை.) இன்சொல்லிருக்கவன்சொல்சொல்லுதல் கனியிருக்கக் காயைத்தின்றற்போலும். (கo)

௬௧-ம். அதி.—செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது - தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியை மறவாமையாம்.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறர் உதவிவேண்டாது செய்த உதவிக்கு மண்ணுலகத்தையும் விண்ணுலகத்தையும் தந்தாலும் ஒத்தல் அரிது. (க)

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(க-ரை.) ஒருவன் காலத்திற்செய்த உதவி சிறிதாயினும் அது உலகினும்பெரிது. (உ)

பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது.

(க-ரை.) பின்வரும் பலனையெண்ணமல் செய்த உதவியினது நன்மை, கடலினும்பெரிது. (௩)

தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணை
யாக்கொள்வர் பயன்றெரி வார்.

(க-ரை.) தினையளவு நன்றிசெய்தாலும் பனையளவு நன்றியாகக்கொள்வர் பெரியோர். (௪)

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(க-ரை.) உதவிக்கு அளவு இல்லை, உதவிசெய்யப் பெற்றுக்கொண்டவர் மகிழ்ச்சியளவே அளவாம். (ரு)

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

(க-ரை.) குற்றமற்றவரது சிநேகத்தை மறவாதிருக்கக்கடவன், துன்பகாலத்து உதவியானவரது சிநேகத்தை விடாதிருக்கக்கடவன். (சா)

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

(க-ரை.) துன்பத்தை நீக்கினவரது சிநேகத்தை எழுபிறப்பினும் நினைப்பர் பெரியோர். (எ)

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

(க-ரை.) பிறர்செய்த நன்றியைமறப்பது தருமமல்ல பிறர்செய்ததீமையை மறப்பதுதான் தருமம்.

கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

(க-ரை.) நன்மைசெய்தவர் கொன்றாற்போலுந் துன்மைசெய்யினும, அவர்முன்செய்த நன்மையொன்றை நினைக்க அத்துன்மையெல்லாம்கெடும்.

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்
வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(க'ரை.) எவ்வகைத்தருமங்களை அழித்தவர்களுக்கும் ஈடேறும்வழியுண்டாம். செய்தநன்றியைக் கெடுத்தவர்களுக்கு ஈடேறும்வழியில்லை. (கo)

கஉ ம். அதி.—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது - பகைவர் அயலோர் நட்பினர் இம்மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாமல் ஒப்ப நிற்குநிலைமையாம்.

தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

(க-ரை.) நடுவு நிலைமை என்று சொல்லும் அறமே நல்லதாம். (க)

செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவன்செல்வமானது அவன் சந்ததிக்கு உறுதியுடைத்து. (உ)

நன்றே தரினு நடுவிகந் தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையில்லாதுவருஞ்செல்வம் நன்மையைத்தரினும் அதை அப்பொழுதே விடக்கடவன். (ங)

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவர் நடுவுநிலைமை யில்லாதவர் என்பதைச் சந்ததியால் காணலாம்.

கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே அழகு.

கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை நீங்குவானாயின் கெடக்கடவன் என்று அறியக்கடவன். (சு)

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையில் நின்றவனது வறுமையைப் பெரியோர் தாழ்வாகநினையார். (எ)

சமஞ்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்
தொருபாற், கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(க-ரை.) ஒருவர் பக்கமும் சாயாமையே பெரியோர்க்கு அழகு. (அ)

சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(க-ரை.) சொல்லினிடத்தே கோணுதலில்லாமையே நடுவுநிலைமை. (கூ)

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்.

(க-ரை.) பிறர்பொருளையும் தமது பொருளைப் போலக்காத்து வியாபாரஞ்செய்யில் அதுநல்லவியாபாரமாம். (கo)

கரு-ம். அதி.—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், தீய வழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையனாயிருத்தலாம்.

அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

(க-ரை.) அடக்கமானது ஒருவனைத் தேவருலகத்திற்செலுத்தும், அடங்காமையானது நரகத்திற்செலுத்தும். (க)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங்கில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) அடக்கத்தைக் காக்கக்கடவன் மக்களுயிர்க்கு அதைவிட செல்வம் இல்லை. (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

(க-ரை.) ஒருவன் அடங்கி நடப்பானாகில் அவனுக்கு அவ்வடக்கம் மேன்மையைத்தரும். (ங)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

(க-ரை.) அடங்கிநடப்பவன் அடக்கம் மலையைப் பார்க்கினும் மிகப்பெரிது. (ச)

எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

(க-ரை.) அடக்கம் யாவர்க்கும் நல்லதாகும், அது செல்வர்க்கு வேறுசெல்வம்போலிருக்கும்.

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) ஒருவன் ஐம்பொறியடக்க வல்லவனு கில் அது எழுபிறப்பிற்கும் உறுதியுடைத்தாம்.

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(க-ரை.) நாவொன்றையேகாக்கக்கடவர், காவாக் கால் சொற்குற்றம் பொருந்தித் துன்பப்படுவர்.

ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

(க-ரை.) கொடுஞ்சொலொன்று உண்டாயின் அவனுக்கு நன்மை உண்டாகாது. (அ)

தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

(க-ரை.) தீயாற்சுட்டபுண் ஆறும் நாவாற்சுட் டபுண் ஆறாது. (கூ)

கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

(க-ரை.) கற்று அடங்கவல்லவனாயிருப்பவனி டத்து அறக்கடவுள் அடைவன். (கய)

கஙு-ம். அதி.—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது - தங்கள் தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தை உடையவனாயிருக்கையாம்.

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா லொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

(க-ரை.) ஆசாரமானது சிறப்பைத்தரலால் அவ்வாசாரம் உயிரினும் மேலானது. (க)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்
தோம்பித், தேரினு மஃதே துணை.

(க-ரை.) ஆசாரத்தைக்காக்கக்கடவன் அவ்வாசாரமே துணை. (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

(க-ரை.) ஆசாரமேகுலமாம். அவ்வாசாரமில்லாமையே குலவீனமாம். (௩)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்
பான், பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

(க-ரை.) பார்ப்பான் வேதத்தை மறந்தாற் கற்றுக்கொள்ளலாம், ஆசாரங்குறைந்தால் அவன்குலம் கெடும். (ச)

அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

(க-ரை.) பொறாமையுள்ளவனிடத்துச் செல்வமில்லாமைபோல ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மேன்மை இல்லை. (ரு)

ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(க-ரை.) ஆசாரமில்லாமையால் வருங்குற்றத்தையறிந்து பெரியோர் அவ்வாசாரத்திற் குறையார். (சு)

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(க-ரை.) ஆசாரத்தால்மேன்மை அடைவர் அவ்வாசாரமில்லாமையால் இழிவு அடைவர். (எ)

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொ
ழுக்க, மென்று மிடும்பை தரும்.

(க-ரை.) ஆசாரமானது தருமத்திற்குக் காரணமாகும், தீயவாசாரமானது துன்பத்தைக் கொடுக்கும். (அ)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

(க-ரை.) நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களுக்குத் தீய சொற்களைச் சொல்லுதல் கூடாவாம். (௯)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

(க-ரை.) உலகத்தோடுபொருந்த நடத்தலைக் கல்லாதவர்கள் பல கற்றும் கல்லாதவர்களே. (௧௦)

௧௫-ம். அதி.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது - காமமயக்கத்தினாலே பிறனது மனையாளை விரும்பாமையாம்.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத், தறம்பொருள் கண்டார்கணில்.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சித்து நடக்குந் தன்மையானது பெரியோரிடத்தில்லை. (௧)

அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை இச்சித்து நடப்பவரைப்போல அறிவீனரில்லை. (௨)

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) தெளிந்தவரது மனைவியிடத்திற்பாவஞ் செய்து நடப்பவர் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவரே.

எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்
துணையுந், தேரான் பிறனில் புகல்.

(க-ரை.) தினையளவும் அறியாதவனாகப் பிறன் மனையாளிடத்திற் செல்லுதல் எவ்வளவுசிறப்புடையராயினும் பிரயோசனமில்லை. (௪)

எளிதென வில்லிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான்றும், விளியாது நிற்கும் பழி.

(க-ரை.) பிறன் மனைவியிடத்துச் செல்பவன் பழிப்பை அடைவான். (௫)

பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைச் சேர்பவனிடத்தில் பகை பாவம் அச்சம் பழி இந்நான்கு குற்றங்களும் விட்டு நீங்கா. (௬)

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனி
யலாள், பெண்மை நயவா தவன்.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைவிரும்பாதவனே இல்வாழ்வான் என்னப்படுவான். (௭)

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்
றோர்க், கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை இச்சியாமையே பெரியோர்க்குத் தருமம். (௮)

நலக்குரியார் யாரெனி னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

(க-ரை.) நன்மைக்குரியவர்யாரென்றால், பிறன் மனைவியைச்சேராதவர்களே. (௯)

அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரை
யாள், பெண்மை நயவாமை நன்று.

(க-ரை.) தருமத்தைச்செய்யாதவனாய்ப் பாவத்தைச்செய்யினும் பிறன்மனைவியை விரும்பாமையே நன்மை. (௧0)

௧௫-ம். அதி.—பொறையுடைமை.

அஃதாவது - காரணம்பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தமக்குத்தீங்குசெய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அவனுக்குச்செய்யாது பொறுத்தலுடையராதலாம்.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

(க-ரை.) வெட்டுவோரைத்தாங்கு நிலம்போல இகழ்வாரைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதலே தலைமையான தருமம். (௧)

பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

(க-ரை.) பிறர்குற்றத்தைப் பொறுக்கக்கடவன், அக்குற்றத்தை மறத்தல் அப்பொறுமையினும் நன்மை. (௨)

இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மை
யுள், வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(க-ரை.) தரித்திரத்திலே தரித்திரமாவது விருந்தினரைக் காப்பாற்றாமையே, வல்லமையிலே வல்லமையாவது அறிவீனர்செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தலே. (ந)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறை
யுடைமை, போற்றி யொழுகப் படும்,

(க-ரை.) நிறைவைவேண்டுவானாகிற், பொறுமையைக் காக்கக்கடவன். (ச)

ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(க-ரை.) பெரியோர்கள் பொறுமையில்லாரைப் பொருளாகநினையார், பொறுமையுள்ளோரையே பொருளாகநினைப்பார். (ரு)

ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்
தார்க்குப், பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(க-ரை.) பிறர்குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க்கு ஒருநாளையின்பம், பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியுமளவும்புகழ். (சா)

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

(க-ரை.) பிறர்செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச் செய்தாலும் தான் தருமமல்லாதசெயல்களைச் செய்யாமைநல்லது. (எ)

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.

(க-ரை.) மனச்செருக்கால் பிறர்தீமை செய்தாலும் அவர்க்குத் தீமைசெய்யாமல் நன்மைசெய்து பொறுமையால்வெல்க. (அ)

துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்.

(க-ரை.) தீயவழியில் நடப்பவரதுகொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர் துறவிகள்போலப் பரிசுத்தகுணமுடையவர். (கூ)

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

(க-ரை.) தவத்தர் பசிநோயைப்பொறுப்பர், அவரும் பிறர்கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர்களுக்குப்பின்னவர். (கo)

கஎ-ம். அதி.—பொறையுடைமை.

அஃதாவது - பிறர்செல்வம்முதலானவை கண்டவிடத்துப்பொருமைப்படாமையாம்.

ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்
சத், தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

(க ரை.) ஒருவன் பொருமையில்லாமையையே நல்லவழியாகக் கொள்ளக்கடவன். (க)

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லை யார்மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

(க-ரை.) ஒருவன் யாவரிடத்தும் பொறாமையில்லாமையைப் பெறுவானாகில் அதைவிட வேறுபேறு இல்லை. (௨)

அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான்.

(க-ரை.) பிறன்செல்வத்தைக்கண்டு பொறாமை கொள்வோன் மறுமைக்குத் தருமமும் இம்மைக்குச் செல்வமும்வேண்டாதான் என்று சொல்லப்படுவான். (௩)

அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(க-ரை.) பெரியோர் பொறாமையாற் பாவங்களைச்செய்யார். (௪)

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது.

(க-ரை.) பொறாமை கேட்டைத்தரும். (௫)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(க-ரை.) பிறருக்குக் கொடுப்பதைக்குறித்துப் பொறாமைகொள்பவனது சுற்றமானது, உடுக்க ஆடையும் உண்ணச்சோறும் இல்லாமற்கெடும். (௬)

அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

(க-ரை.) பொறாமையுடையவனை, இலக்குமியானவள் பொறாமைப்பட்டு மூதேவிக்குக் காட்டிவிட்டு நீங்குவாள். (எ)

அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

(க-ரை.) பொறாமையென்னும்பாவியானவன் பொறாமைகொண்டவனது செல்வத்தைக்கெடுத்து அவனை நரகத்தில் தள்ளுவான். (அ)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும்.

(க-ரை.) பொறாமையுள்ளவன் செல்வமும் பொறாமையில்லாதவன் வறுமையும் பழையவினையென்று எண்ணப்படும். (௯)

அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லை யஃதிலார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

(க-ரை.) பொறாமைப்பட்டுச் செல்வம்பெற்றாரும் இல்லை, பொறாமைவிட்டுச் செல்வம் நீங்கினவரும் இல்லை. (௧௦)

௧௮-ம். அதி.—வெஃகாமை.

அஃதாவது - பிறர்பொருளை வௌவுதற்கு நினையாமையாம்.

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்
றிக், குற்றமு மாங்கே தரும்.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையில்லாமல் பிறர்பொருளை இச்சித்தால் அவ்விச்சையானது குடியைக்கெடுத்துக் குற்றத்தையும் கொடுக்கும். (க)

படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமைக்கு அஞ்சுபவர் பொருளால்வரும்பிரயோசனத்தை விரும்பித் தீயசெயல்களைச் செய்யார். (உ)

சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) பேரின்பத்தை இச்சிப்பவர் சிற்றின்பத்தை இச்சித்துத் தருமம் அல்லாதவற்றைச் செய்யார். (௩)

இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்
வென்ற, புன்மையில் காட்சி யவர்.

(க-ரை.) ஐம்புலன்களைவென்ற அறிவுடையவர் வறியோம் என்று பிறர்பொருளை விரும்பார். (ச)

அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.

(க-ரை.) பொருளை இச்சித்துத் தீமையைச்செய்தால் அறிவின்பயனென்னவாம்? (ரு)

அருள்வெஃகியாற்றின்க ணின்றான்பொருள்
வெஃகிப், பொல்லாத சூழக் கெடும்.

(க-ரை.) அருளை இச்சித்துநின்றவன், பொருளை இச்சித்துக்குற்றவழியை நினைக்கக்கெடுவான். (௬)

வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

(க-ரை.) பிறர்பொருளை அநுபவித்தல் பயன்படாமையால் அதனைவிரும்பாதிருக்கக்கடவன். (எ)

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை, வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(க-ரை.) குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணம் யாதென்றால் பிறன்பொருளை விரும்பாமை. (அ)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு.

(க-ரை.) பிறன்பொருளை இச்சியாத அறிவுடையவரை இலக்குமிசேருவாள். (௯)

இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறன்பொருளை இச்சித்தால், அது அழிவைத்தரும், இச்சியாமை வெற்றியைத் தரும். (௧௦)

௧௯-ம். அதி.—புறங்கூறாமை.

அஃதாவது - காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்து பேசாமையாம்.

அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது.

(க-ரை.) ஒருவன், தருமத்தைச் செய்யானாகி அதருமத்தைச் செய்யினும், பொறாமை சொல்லாமையே நன்மை. (க)

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

(க-ரை.) ஒருவனைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்து, கண்டவிடத்துப் புகழ்ந்துபேசுதல், தருமத்தை அழித்து அதருமத்தைச்செய்தலினும் குற்றம். (உ)

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன், பிறனை முன் புகழ்ந்தும் பின் இகழ்ந்தும்பேசிஉயிர்வாழ்தலினும்இறத்தலேநன்று.

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல
லற்க, முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(க-ரை.) ஒருவனை முன் இகழினும் பின் இகழாதிருக்கக்கடவன். (ச)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்
சொல்லும், புன்மையாற் காணப் படும்.

(க-ரை.) தருமம் நன்றென்று வாயினாற்சொல்லுபவனது மனதில், தருமம் இல்லாமையை, அவனது புறங்கூறுதலால் அறியலாம். (ரு)

பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

(க-ரை.) பிறன் குற்றத்தைச்சொல்லுவோனது குற்றம் பிறனால் சொல்லப்படும். (சு)

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர்.

(க-ரை.) சிநேகஞ்செய்தலை அறியாதவர்கள் புறங்கூறி யாவர்க்கும் பகையாவர். (எ)

துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு.

(க-ரை.) உறவினர் குற்றத்தைத் தூற்றுவோர் அயலார் குற்றத்தை எப்படித்தூற்றார்? (அ)

அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப், புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

(க-ரை.) பூமியானது பொறுமை கூறுவோனது உடலைத் தருமத்தைக் கருதிச் சுமப்பதுபோலும்.

ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற், றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(க-ரை.) அயலார் குற்றத்தைப்போலத் தங்குற்றத்தை ஆராய்வாராகில் குற்றம் இல்லை. (க0)

உ0-ம். அதி.—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது - தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருள் இன்பங்களுள் ஒன்றையும் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையாம்.

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(க-ரை.) பயனில்லாச் சொற்களைச் சொல்பவன் யாவராலும் இகழப்படுவான். (க)

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

(க-ரை.) பயன்படாச்சொற்களைச் சொல்லுதல் சிநேகரிடத்து நீதியில்லாதவைகளைச் செய்தலினும், குற்றம். (உ)

நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை.

(க-ரை.) பயனில்லாப்பொருளை விரித்துச்சொல்லல், நீதியில்லாதவன் என்பதை அறிவிக்கும். (ந)

நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து.

(க-ரை.) பயனில்லாச் சொற்கள் நற்குணங்களை நீக்கும். (ச)

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

(க-ரை.) நற்குணமுடையோர் பயனில்லாச் சொற்களைச்சொன்னால் அவர்மேன்மை குறையும்.

பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனன்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(க-ரை.) பயன்படாச்சொற்களைச் சொல்பவனை மக்களுக்குள்ளே பதரென்று சொல்க. (ரு)

நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக் சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.

(க-ரை.) அறிவுடையோர்நீதியிலாச்சொற்களைச் சொன்னாலும் பயனிலாச்சொற்களைச்சொல்லாமை நன்று. (எ)

அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் பயன்படாச் சொற்களைச் சொல்லார். (அ)

பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த, மாசறு காட்சி யவர்.

(க-ரை.) குற்றமற்ற அறிவுடையோர் பயனில்லாதசொற்களை மறந்தும் சொல்லார். (கூ)

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்
லற்க, சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

(க-ரை.) பயனுடையசொற்களைச் சொல்லக்கடவர், பயனில்லாச் சொற்களைச் சொல்லாதிருக்கக் கடவர். (கo)

உக-ம். அதி.—தீவினையச்சம்.

அஃதாவது - பாவங்களாயுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சுதலாம்.

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) பாவத்துக்குத் தீவினையார் பயப்படார், நல்வினையார் பயப்படுவார். (க)

தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

(க-ரை.) பாவமானவை துன்பங்களைக் கொடுத்தலால், அவைகள் அக்கினியிலும் கொடியன. (உ)

அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

(க-ரை.) தம்மை வருத்துவோரிடத்தும் துன்பங்களைச்செய்யாமல்விடுதல், எல்லா அறிவினுள்ளும் தலைமை. (ந)

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(க-ரை.) ஒருவன் மறந்தும் பிறனுக்குக் கேட்டை நினையாதிருக்கக்கடவன், நினைப்பானாகில் அவனுக்குத் தருமக்கடவுள் கேட்டைநினைக்கும். (ச)

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(க-ரை.) வறுமையாலே தீமைசெய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்வானாகில் பின்னும் வறியவனாவன்.

தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்
பால, தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

(க-ரை.) பாவங்கள் பின்பு தன்னைவருத்துதலை இச்சியாதவன் பாவங்களைப் பிறரிடத்துச் செய்யாதிருக்க்கக்கடவன். (சு)

எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

(க-ரை.) எவ்வகைப்பகையை அடைந்தவர்களும் கடைத்தேறுவர், தீவினைப்பகையை அடைந்தவர்கள் கடைத்தேறார். (எ)

தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

(க-ரை.) தன்னிழலானது நெடுந்தூரம் சென்றும் தன்னடியிலே தங்கியதுபோலத் தீவினைகளும் தன்னோடு தங்கும். (அ)

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்
றுந், துன்னற்க தீவினைப் பால்.

(க-ரை.) தன்னைக்காக்கவிரும்பினால் பிறனிடத்தில் எவ்வளவும் பாவம் செய்யாதிருக்கக்கடவன்.

அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

(க-ரை.) ஒருவன்பாவம் செய்யாதிருப்பானாகில் கேடில்லாதவன் என்று அறியக்கடவன். (கO)

உஉ-ம். அதி.—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது-உலகநடையை அறிந்துசெய்தலாம்.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

(கு-ரை.) மேகங்களுக்கு ஒப்பானவர் செய்யும் உபகாரங்கள், பிரதிஉபகாரங்களைவேண்டுவனவல்ல.

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(க-ரை.) முயற்சிசெய்து சம்பாதித்தபொருளெல்லாம் உபகாரம் செய்யும்பொருட்டு. (உ)

புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

(க-ரை.) விண்ணுலகத்தும் மண்ணுலகத்தும் உபகாரத்தைப்போலவேறொன்று இல்லை. (ந)

ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

(க-ரை.) உலகின் இயல்பை அறிந்து நடப்பவன் உயிரோடு வாழ்பவன், அவ்வியல்பை அறியாதவன் செத்தவன். (ச)

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு.

(க-ரை.) அறிவாளர் செல்வமானது ஊரார் உண்ணுங்குளத்திலே நீர்நிறைந்தாற்போலும். (ரு)

பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்.

(க-ரை.) செல்வம் உபகாரம்செய்பவரிடத்தில் உண்டாகில் நடுவூரிலே மரம்பழுத்தாற் போலும்.

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.

(க-ரை) செல்வம் பெரியோரிடத்து உண்டாகில் அது மருந்தாகி நிற்கும் மரத்துக்கு ஒப்பாகும்.

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் வறுமையிலும் உதவி செய்தற்குக் குறைவுபடார். (அ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர்மை
செய்யா தமைகலா வாறு.

(க-ரை.) உபகாரிக்கு வறுமையாவதுஉதவிசெய்தற்கு ஏலாமையால் வரும்துயரமே. (கூ)

ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொரு
வன், விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து.

(க-ரை.) ஒருதவிசெய்தலால் கேடுவருமெனில், அவ்வுதவியைத் தன்னைவிற்றாகினும் செய்யக்கடவன். (கo)

உங-ம். அதி.—ஈகை.

அஃதாவது - வறியவராய் இரந்தவர்க்கு இல்லை என்னாமல் கொடுத்தலாம்.

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

(க-ரை.) தரித்திரருக்குக் கொடுத்தலே கொடையாகும், மற்றவர்களுக்குக்கொடுத்தல் பின்வாங்கிக்கொள்ளும் பயனாகும். (க)

நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

(க-ரை.) யாசித்தல் நல்லது என்றாலும் வாங்குதல்குற்றமே, கொடுத்தலால் முத்தி இல்லை என்றாலும் கொடுத்தல் நல்லதே. (உ)

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) நற்குடியில் பிறந்தவரிடத்தில் இல்லையென்னுமையும், கொடுத்தலும் உண்டு. (ங)

இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு.

(க-ரை.) இரப்பவர் இனிய முகத்தைக் காணுமளவும் இரத்தலும் துன்பம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

(க-ரை.) தவத்தோர்க்குப் பசியைப்பொறுத்தல் வல்லமை, அவ்வல்லமையிலும் பசியை ஆற்றுவோர் வல்லமைபெரிது. (ரு)

அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(க-ரை.) பொருள்பெற்றவன் வறியவர்பசியைத் தீர்த்தலே அவன் பொருள்வைக்கும் இடம். (சா)

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

(க-ரை.) பிறருக்கு இட்டு உண்ணுவோனைப்பசி நோய் தீண்டாது. (எ)

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

(க-ரை.) பொருளைத் தேடிவைத்து இழப்பவர் கொடுத்து மகிழும் இன்பத்தை அறியார். (அ)

இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்.

(க-ரை.) பிறருக்குக் கொடாமல் தாமே உண்ணுதல் யாசிப்பதிலும் துன்பம். (கூ)

சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

(க-ரை) இறத்தலைவிடத் துன்பம் இல்லையாயினும், யாசிப்பவர்க்குக்கொடுக்க இசையாதகாலத்து இறத்தலே இன்பம்தரும். (கo)

உச-ம். அதி.—புகழ்.

அஃதாவது - இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தில் தவறாதவர்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகத்திலே செய்தபடியே நிற்பதாகிய கீர்த்தியாம்.

ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) கொடுத்தலால் கீர்த்தியுண்டாக வாழக் கடவர் அக்கீர்த்தியை அல்லாமல் மக்களுயிர்க்கு இலாபம் இல்லை. (க)

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்
கொன், றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

(க ரை.) கொடுப்பவரிடத்திலேதான் கீர்த்தி நிற்கும். (உ)

ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

(க-ரை.) உலகத்தில் அழியாமல் நிற்பது புகழே அல்லாமல் வேறொன்று இல்லை. (ங)

நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு.

(க-ரை.) உலகில் அழியாது நிற்கும் புகழை ஒருவன் செய்வானாகில், தேவலோகம் தேவர்களைத் துதியாது அவனையே துதிசெய்யும். (ச)

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(க-ரை.) புகழுடம்பிற்குப்பெருக்கமாகும் வறுமையும், அவ்வுடம்பு நிலைபெறுவதாகும் மரணமும் அறிவில்லார்க்கு இல்லை. (ரு)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

(க-ரை.) பிறந்தால்புகழோடுபிறக்கக்கடவர், அவ்வாறில்லாதவர்கள் பிறவாமையே நல்லது. (௬)

புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்.

(க-ரை.) புகழுண்டாக வாழாதவர் தம்மை இகழ்ந்தவரை நொந்துகொள்வது என்ன? (௭)

வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசை
யென்னு, மெச்சம் பெறாஅ விடின்.

(க-ரை.) ஒருவன் கீர்த்தி என்னும் பிள்ளையைப் பெறாமலிருப்பானாகில், உலகிற்குவசையாம். (௮)

வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

(க-ரை.) கீர்த்தி இல்லாத உடலைச்சுமந்த நிலத்தில் விளைவு குறையும். (௯)

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொ
ழிய, வாழ்வாரே வாழா தவர்.

(க-ரை.) கீர்த்தியுடன் வாழ்பவர் உயிரோடுவாழ்பவர், அக்கீர்த்தியின்றி வாழ்பவர் இறந்தவர். (௧௦)

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

———

துறவறம்.

துறவறமாவது - முன்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாது நடந்து அறிவுடையாராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி முத்திபெறுதற்பொருட்டுத் துறந்தவர்க்கு உரித்தாகிய அறமாம். அதுவிரதமும், ஞானமும் என இருவகைப்படும்.

விரதம்.

அதாவது - வினையாசுதீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமாதற்பொருட்டு இன்ன அறங்களைச்செய்வேனென்றும், இன்ன பாவங்களை விடுவேனென்றும், தமதுவல்லமைக்கு ஏற்க அளவுசெய்துகொண்டு துறந்தோராலே காப்பாற்றப்படுவது.

உரு-ம். அதி.—அருளுடைமை.

அஃதாவது - தொடர்புபற்றுமல் இயல்பாக எல்லா உயிர்களின்மேலும் செல்வதாகிய கருணையை உடையராதலாம்.

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம், பூரியார் கண்ணு முள.

(க-ரை.) கிருபையால் வருஞ்செல்வமே செல்வமாகும், பொருளால்வருஞ்செல்வங் கீழோரிடத்தும் உண்டு. (க)

நல்லாற்ரு னாடி யருளாள்க பல்லாற்ரூற்
றேரினு மஃதே துணை.

(க-ரை.) நல்வழியிலேநின்று கிருபையை ஆளக்கடவர், பலவழியில் ஆராயினும் அவ்வருளே துணை.

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்
சேர்ந்த, வின்னா வுலகம் புகல்.

(க-ரை.) கிருபைபொருந்திய மனமுடையோர் நரகத்தில் புகுதல் இல்லை. (ந)

மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

(க-ரை.) பிறவுயிர்களிடத்துக் கிருபையுடையவனுக்குத் தன்னுயிர் பயப்படும் பாவம் இல்லை. (ச)

அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(க-ரை.) கிருபையுடையவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை. (ரு)

பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரரு
ணீங்கி, யல்லவை செய்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) அருளைவிட்டுப்பாவஞ்செய்பவரை மறுமைப்பொருளை மறந்தவர் என்பர். (சா)

அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளி
லார்க், கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு.

(க-ரை.) பொருளில்லாதவர்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லாமைபோல் அருளில்லாதவர்க்கு அம்மேலுலகத்தின்பம் இல்லை. (எ)

பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றாமற் றாத லரிது.

(க-ரை.) பொருளற்றவர் ஒருகாலத்தில் செல்வம்பெறுவர், அருளற்றவர் அழிந்தவரே. (அ)

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற்
றேரி, னருளாதான் செய்யு மறம்.

(க-ரை.) அருளில்லாதவன் செய்யும்தருமத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கில், மெய்ஞ்ஞானம் இல்லாதவன் உண்மைப் பொருளைக் கண்டாற்போலும். (௯)

வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து.

(க-ரை.) வலியவன் மெலியவனை வருத்தச்செல்லும்போது தன்னிலும் வலியவன் தன்னை வருத்தியதை நினைக்கக்கடவன் என்பதாம். (௧௦)

உ௬-ம். அதி.—புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது - ஊன் உண்ணுதலை ஒழித்தலாம்.

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்
பா, னெங்ஙன மாளு மருள்.

(க-ரை.) தன்னுடல் பெருத்தற்குப்பிறவுடலைத் தின்பவன்எவ்வகையால்கிருபையுடையவனாவான்?

பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி, யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

(க-ரை.) பொருளைக்காப்பாற்றுதவர்க்கும் பொருளின்பம் இல்லை, அதுபோல அருளைக்காப்பாற்று தார்க்கு,அருளின்பம் இல்லை. (உ)

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற, னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

(க-ரை.) ஊன் தின்பவர்களது மனமானது நன்மையை விரும்பாது. (ங)

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல், பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

(க-ரை.) கொல்லாமையே கிருபையாம், கொல்லுதலே பாவமாம், ஆதலால் ஊன் உண்ணல் பாவமாம். (ச)

உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு.

(க-ரை.) ஒருவன் ஊனுண்பானாயின் அவனை நரகம் விழுங்கிவிடும். (ரு)

தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும், விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்.

(க-ரை.) ஊனைவாங்குபவர் இல்லாதிருந்தால் அதை விற்பவர் யார்? (சு)

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன் றன், புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

(க-ரை.) ஊன் பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்தவர்களைப்பெற்றால் அதனை உண்ணாதிருக்கவேண்டும்.

செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் ஊன் தின்னார். (அ)

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

(க-ரை.) ஆயிரம் யாகஞ்செய்தலினும் புலாலைத் தின்னாமைமிகநல்லது. (௯)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

(க-ரை.) ஊனைத்தின்னாதவனை எல்லாவுயிரும் வணங்கும். (௧0)

உ௭-ம். அதி.—தவம்.

அஃதாவது-மனம் பொறிவழிபோகாமல் நிற்கையின் பொருட்டு விரதங்களினாலே உண்டிசுருக்குதல் முதலானசெயல்களை மேற்கொண்டு அவைகளால் தம்முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப்பொறுத்துப் பிறவுயிர்களைக் காப்பாற்றலாம்.

உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்
யாமை, யற்றே தவத்திற் குரு.

(க ரை.) தவத்திற்கு அழகானது பசிபொறுத்தலும் துன்பஞ்செய்யாமையுமேயாம். (க)

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(க-ரை.) முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்தவருக்குத் தவம் பலிக்கும். (உ)

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொ
லென், மற்றை யவர்க டவம்.

(க-ரை.) இல்வாழ்வோர் துறவிகளுக்கு உண்டியும், அருந்தும் இடமும் உதவவேண்டித்தவத்தை மறந்தார்போலும். (ங)

ஒன்னார்த்தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

(க-ரை.) சத்துருக்களைக் கெடுத்தலும், மித்துருக்களைக்காத்தலும் தவவலிமையால்வரும். (ச)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற்செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

(க-ரை.) மறுமையில்வேண்டியபயன்களை அடைதலால் இம்மையிலே தவமானது முயற்சிசெய்யப்படும். (ரு)

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற்
றல்லா, ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(க-ரை.) தவத்தோர் தவகாரியங்களைச் செய்வர் மற்றவர் அவகாரியங்களைச் செய்வர். (சு)

சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்
பஞ், சுடச்சுட நோக்கிற் பவர்க்கு.

(க-ரை.) பொன்புடமிடப் பிரகாசிப்பதுபோலத் தவம்புரிவோரது தவம் தவஞ்செய்யப்பிரகாசிக்கும்.

தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

(க-ரை.) தவத்தால் உயிர்பெற்றவனை எல்லாவுயிரும் வணங்கும். (அ)

கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு.

(க-ரை.) தவவலிமையை அடைந்தவர்களுக்கு இயமனைவெல்லுதலும் பொருந்தும். (கூ)

இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

(க-ரை.) பாக்கியர் சிலரும் நிர்ப்பாக்கியர் பலருமாக இருத்தற்குக்காரணம், தவம்செய்வார் சிலரும் அத்தவம் இல்லார் பலருமாக இருத்தலாம். (க0)

உஅ-ம். அதி.—கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது - தாம்விட்ட காமவின்பம் தம்மிடத்து உறுதியில்லாமையினாலே பின்னும்விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழியேநின்று, தவத்தோடு பொருந்தாத தீயவொழுக்கம்.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும்.

(க-ரை.) வஞ்சகனது பொய்யொழுக்கத்தை அவன் ஐம்பூதங்களும் சிரிக்கும். (க)

வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்
சந், தானறி குற்றப் படின்.

(க-ரை.) தன்னுள்ளம் குற்றத்தில் படிந்தால் தனது உயர்வானதவவேடம் என்னபயனைச் செய்யும். (உ)

வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

(க-ரை.) தவவலிமையில்லாதவனது பொய்வேடமானது பசுவானது புலித்தோலைப் போர்த்துக் கொண்டு பயிரை மேய்ந்தாற்போலும். (ங)

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(க-ரை.) தவவேடங்கொண்டு ஒருவன் பாவஞ் செய்தல் வேடன் புதரில்மறைந்து பறவைகளைப் பிடித்தல்போலும். (ச)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்
றெற்றென், றேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) பற்றுவிட்டோமென்பவர் பொய்யொழுக்கமானது பின்புதுன்பந்தரும். (ரு)

நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

(க-ரை.) துறந்தவர்போல வஞ்சித்து வாழ்பவரி லுங் கொடியவர் இல்லை. (௬)

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

(க-ரை.) புறத்தில்குன்றி மணிபோல் சுத்தமும் அகத்தில் அக்குன்றிமணிமூக்குப்போல் களங்கமும் உடையவரை உலகமும் உடைத்து. (எ)

மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

(க-ரை.) களங்கம் உள்ளத்திலிருக்க உடற்புறம் சுத்தமாக நீராடிக்காட்டுவார் பலர். (அ)

கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

(க-ரை.) அம்பு ஒழுங்காயிருந்தும் கொடுமை செய்யும் வீணைவளைந்திருந்தும் இனிமைசெய்யும், அதுபோலத் தவத்தோரை நடக்கையில் கண்டு கொள்க. (௯)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழிந்து விடின்.

(க-ரை.) உலகம் பழித்ததை ஒழித்துவிட்டால் முண்டிதஞ்செய்தலும் சடைவளர்த்தலும் வேண்டாம். (௧௦)

௨௯-ம். அதி.—கள்ளாமை.

அஃதாவது - பிறருடைமையாயுள்ளவைகளில் யாதொருபொருளையும் அவரைவஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம்.

எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்
தொன்றுங், கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு.

(க-ரை.) முத்தியை இகழாமல் வேண்டுபவன் களவுசெய்யாமல் தன்னெஞ்சைக் காக்கக்கடவன்.

உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொரு
ளைக், கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

(க-ரை.) குற்றங்களை நினைத்தலும்பாவமாதலின் பிறன்பொருளைக் களவுசெய்வோமென்று எண்ணுதிருக்கக்கடவர். (௨)

களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

(க-ரை.) களவாலாகிய செல்வம் வளர்வதுபோலத்தோன்றிக் கெடும். (௩)

களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

(க-ரை.) களவை இச்சிக்கும் இச்சையானது துன்பத்தைத்தரும். (௪)

அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கரு
திப், பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

(க-ரை.) பிறர்பொருளை இச்சிப்பவரிடத்து அருளும் அன்பும் இல்லை. (ரு)

அளவின்கணின்றொழுக லாற்றார்களவின்கட்
கன்றிய காத லவர்.

(க-ரை.) களவில் இச்சையுடையவர்கள் கிருபை வழியிலே நடவார். (சா)

களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

(க-ரை.) களவுசெய்வோம் என்னும் அறிவுடைமையானது பெருமையுடையோரிடத்து இல்லை.

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

(க-ரை.) அறிந்தவரது நெஞ்சில் வளரும் அறத்தைப்போல, களவுசெய்வோரிடத்து வஞ்சனை வளரும். (அ)

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

(க-ரை.) களவு அல்லாதவற்றை அறியாதவர்கள் பாவங்களைச்செய்து கெடுவர். (கூ)

கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

(க-ரை.) களவு செய்வோர்க்கு நரகமும், களவு செய்யார்க்குச் சுவர்க்கமும் உண்டாம். (கo)

௩0-ம். அதி.—வாய்மை.

அஃதாவது - மெய்யினது தன்மையாம்.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொ
ன்றுந், தீமை யிலாத சொலல்.

(க-ரை.) சத்தியம் என்று சொல்லப்படுவது யா
தொருதீமையும் சொல்லாது நன்மை சொல்லுதல்.

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

(க-ரை.) பொய்ம்மொழிகள் குற்றமற்ற நன்மை
யைத்தருமாகில், அவைகளும்மெய்ம்மொழிகளுக்கு
ஒப்பாம். (உ)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்கபொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

(க-ரை.) தன்னெஞ்சறிவதைப் பொய்சொல்
லாதிருக்கக்கடவன் பொய்சொன்னால் தன்னெஞ்
சே தன்னைச்சுடும். (௩)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

(க-ரை.) மனதிற்கு ஏற்கப் பொய்யாது நடப்பா
னாகில் அவன் எல்லாருள்ளத்தும் இருப்பான். (ச)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

(க-ரை.) உண்மைசொல்லுவானாகில் அவன் தவம் தானம் செய்பவரினும் தலையாவன். (௬)

பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும்.

(க-ரை.) பொய்சொல்லாமைக்கு ஒப்பாகியபுகழ்ச்சி இல்லை, அது எல்லாத்தருமமும்கொடுக்கும்.

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

(க-ரை.) பொய்சொல்லாது நடக்கில் வேறுதருமஞ்செய்யாமையே நல்லது. (௭)

புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

(க-ரை.) உடம்பு நீரால் சுத்தமாகும், உள்ளம் சத்தியத்தால் சுத்தமாகும். (௮)

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

(க-ரை.) உலகவிளக்குகள் எல்லாம் விளக்குகள் அல்ல, பெரியோர்க்குப் பொய்சொல்லாமையே விளக்காம். (௯)

யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்
தொன்றும், வாய்மையி னல்ல பிற.

(க-ரை.) மெய்போலும் பிறதருமங்களை யாம் கண்டதில்லை. (௧௦)

௩௧-ம். அதி.—வெகுளாமை.

அஃதாவது - கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகியவிடத்துங்கோபம் செய்யாமையாம்.

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்
லிடத்துக், காக்கினென் காவாக்கா லென்.

(க-ரை.) கோபம்செல்லுமிடத்துக் காப்பவனே கோபத்தைக்காப்பவன் அக்கோபம் செல்லாவிடத்துக்கோபத்தைக் காத்தால் என்? காவாக்கால் என்?

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற.

(க-ரை.) வலியவர்மேல் கோபம்செலுத்தினுல் அது தனக்கே குற்றமாம், எளியவர்மேல் கோபம் செலுத்தினுல் அது அதனினும் குற்றமாம். (௨)

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும்.

(க-ரை.) கோபத்தை மறக்கக்கடவர், அக்கோபத்தால் பாவங்கள் உண்டாம். (௩)

நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற.

(க-ரை.) முகமலர்ச்சியையும் உள்ளமகிழ்ச்சியையும் கோபம் கெடுக்கும் அக்கோபத்தைவிட பகை வேறு இல்லை. (௪)

தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்
கால், தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

(க-ரை.) தன்னைக்காக்க நினைத்தால் கோபத்தைக் காக்கக் கடவன், காக்காவிடில் அக்கோபம், தன்னையே கொல்லும். (௫)

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு, மேமப் புணையைச் சுடும்.

(க-ரை.) கோபத்தீயானது தன்னையும் தன்னினத்தையும் சுடும். (௬)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு, நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(க-ரை.) கோபத்தைப்பொருளாகக் கொண்டவனுடைய அழிவானது தரையில்அறைந்தகை தப்பாதுபடுதல்போலாம். (௭)

இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பம்செய்யினும் அவன் மேல்கோபியாமை நல்லது. (௮)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(க-ரை.) கோபத்தை நினையானாகில் அவன் நினைத்ததெல்லாம் அடைவான். (௯)

இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

(க-ரை.) கோபம் கொண்டவர் செத்தவரோடு ஒப்பாவர், கோபம்கொள்ளாதவர் இறப்பவராயினும், இறவாதவரோடு ஒப்பாவர். (கo)

கூஉ-ம். அதி.—இன்னுசெய்யாமை.

அஃதாவது - தனக்கு ஒருபயனைக் குறித்தாவது வைரம்பற்றியாவது சோர்வினாலாவது ஓருயிர்க்கும் துன்பம்தரும் அவைகளைச்செய்யாமையாம்.

சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(க-ரை.) பிறர்க்குத் தீமைசெய்யாமையே பெரியோரது கொள்கையாம். (க)

கறுத்தின்னு செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னு
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பங்களைச் செய்தாலும் அவனுக்குத் தாம் துன்பங்களைச் செய்யாமையே பெரியோரது கொள்கையாம். (உ)

செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னுத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும்.

(க-ரை.) தனக்குத் துன்பம் செய்தவர்க்குத் தான் துன்பம்செய்தல் கேட்டைத்தரும். (௩)

இன்னு செய்தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

(க-ரை.) துன்பம் செய்தவரைத் தண்டித்தலாவது அவருக்கு இன்பஞ்செய்தலாம். (ச)

அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை.

(க-ரை.) மன்னுயிர்க்குவந்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர்க்குவந்தாற்போல் பாராவிடத்து அறிவினால் உண்டாவது என்ன? (ரு)

இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

(க-ரை.) துன்பமென்று அறிந்தவற்றைப் பிறனிடத்துச் செய்யாமைவேண்டும். (சா)

எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்
தானா, மாணாசெய் யாமை தலை.

(க-ரை.) யாருக்கும் துன்பம் செய்பவற்றைச் செய்யாமைவேண்டும். (எ)

தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ,
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்.

(க-ரை.) தன்னுயிர்க்குத் துன்பம் தருபவற்றை மன்னுயிர்க்குச் செய்வது என்னகாரணம்? (அ)

பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும்.

(க-ரை.) முன்பு ஒருவருக்குத் தீமைசெய்தால் பின்பு அத்தீமை தனக்கேவரும். (கூ)

நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்
செய்யார், நோயின்மை வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) துன்பம் எல்லாம் துன்பம்செய்தவர்மேலாகும், துன்பமில்லாமையை விரும்புவோர் துன்பம்செய்யார். (௰)

௩௩-ம். அதி.—கொல்லாமை.

அஃதாவது - ஐயறிவுடையவை முதல் ஓரறிவுடையவைகடையாகிய உயிர்களைச் சோர்விலும் கொல்லுதல் செய்யாமையாம்.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

(க-ரை.) தருமச்செய்கை யாதென்றால் கொலைசெய்யாமையாம், கொலைசெய்தல் பாவச்செய்கை எல்லாவற்றையுந்தரும். (௧)

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) கிடைத்தவற்றைப்பங்கிட்டு உண்டு பலவுயிர்களைக் காப்பாற்றல் எல்லாதருமத்திலும் தலையானதருமம். (௨)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

(க-ரை.) கொல்லாமை நல்லது பொய்சொல்லாமை அதிலும் நல்லது. (௩)

நல்லாறெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்
றுங், கொல்லாமை சூழு நெறி.

(க-ரை.) நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவதுயா
தென்றால் யாதோருயிரையுங்கொல்லாமையாம்.

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

(க-ரை.) கொலைக்கஞ்சிக் கொல்லாமையை மற
வாதவனே எல்லாருள்ளும் தலையாவான். (ரு)

கொல்லாமைமேற்கொண் டொழுகுவான்வா
ழ்நாண்மேற், செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

(க-ரை.) கொலைசெய்யாதவன்வாழ்நாளின்மேல்
இயமன் செல்லமாட்டான். (சா)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(க-ரை.) தான் ஒருயிரை நீக்குந்தொழிலைச் செய்
யா திருக்கக்கடவன். (எ)

நன்றாகுமாக்கம் பெரிதெனினுஞ்சான்றோர்க்
குக், கொன்றாகு மாக்கங் கடை.

(க-ரை.) பெரியோருக்குக் கொலைசெய்துவரும்
செல்வம்கடை. (அ)

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.

(க-ரை.) கொலைத்தொழில் செய்வோர் அத்தொ
ழில் செய்யாதவரது மனதில்புலைத்தொழிலாராய்க்
காணப்படுவர். (கூ)

உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பர்செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

(க-ரை.), வறுமையும் பிணியும் உடையவரை முற்பிறப்பில் கொலைசெய்தவரென்று பெரியோர் சொல்லுவர். (கo)

ஞானம்.

இனி அவ்விரதங்களினாலே கரணங்கள் பரிசுத்தமானவிடத்து உண்டாவதும், மோட்சத்தைத் தருவதும் ஆகிய அறிவு.

௩௪-ம். அதி.—நிலையாமை.

அஃதாவது - தோற்றமுடையவையெல்லாம் நிலைபெறாத தன்மையவாம்.

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(க ரை.) நிலையில்லாப்பொருளை நிலையுடைமையாக நினைக்கும் புத்தியில்லாமை அறிவோர்க்கு இழிவு. (க)

கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றேபெருஞ்செல்
வம், போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

(க ரை.) செல்வம்கூத்தாடுங் கூட்டம்போல் சேரும் அக்கூட்டம்கெடுதல்போல் செல்வங்கெடும்.

அற்றா லியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்
லற்குப வாங்கே செயல்.

(க ரை.) செல்வம் பெற்றால் தருமஞ்செய்யக் கடவர். (ங)

நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்.

(க ரை.) உயிரானதுகால்வளவுபோலத் தன்னைக் காட்டி அறுத்துச் செல்லும் வாள்போன்றது, இதை அறிவாரைப்பெற்றால் நலம். (ச)

நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

(க-ரை.) நாவை அடக்கிச்சேத்துமம் எழுமுன்னே தருமம் செய்யவேண்டும். (ரு)

நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(க-ரை.) இவ்வுலகம் நேற்றிருந்தவன் இன்றில்லையென்னும் பெருமையை உடையது. (சு)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.

(க-ரை.) ஒரு நாளளவும் வாழ அறியாதவர்கள் கோடிக்குமேலான எண்ணங்களை எண்ணுகிறார்கள்.

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்பொ டுயிரிடை நட்பு.

(க-ள்ர.) உடலுக்கும் உயிருக்கும் இருக்கிற சம்பந்தமானது முட்டைதனித்தொழியப் பறவைபறந்தாற்போலும். (அ)

உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(க-ரை.) மரணம்வருதல் நித்திரைசெய்தல்போலும், பிறப்புவருதல் நித்திரைசெய்து விழித்தல் போலும். (கூ)

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு.

(க-ரை.) உடலுள்ளே ஒதுக்குக் குடியிருந்த உயிர்க்கு என்றும் இருக்க வீடு அமைந்தது இல்லை.

௩௫-ம். அதி.—துறவு.

அஃதாவது - புறமாகிய செல்வத்திலும் அகமாகிய உடம்பிலும் உண்டாகிய பற்றை அவைகளது நிலையாமையைப்பார்த்து விடுதலாம்.

யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன்.

(க-ரை.) ஐம்பொறிவிடயமாகிய ஐம்புலன்களையும் ஒவ்வொன்ருக ஒழித்தவன் அவைகளால் வரும் துன்பங்களை அடையான். (க)

வேண்டி னுண்டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

(க-ரை.) துறந்தபின் இன்பம் பலவாதலின் இன்பம் வேண்டினால் துறக்கக்கடவன். (உ)

அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்
வேண்டும், வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(க-ரை.) ஐம்பொறியின் சம்பந்தமாகிய ஐம்புலன்களைக் கெடுத்தல் வேண்டும். (ங)

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடை
மை, மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(க-ரை.) தவத்தோர்க்குப் பற்றற்றிருப்பது இயல்பாகும், பற்றுண்டாயின் மயக்கமாகும். (ச)

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்
பறுக்க, லுற்றார்க் குடம்பு மிகை.

(க-ரை.) பிறவியை நீக்கமுயல்வோர்க்கு உடல் பாரமாம், மற்றவர்க்கு என்னபயனும்? (ரு)

யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வா
னோர்க், குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(க-ரை.) யான் எனது என்னும் மயக்கம் அற்றவன் முத்தியுலகத்தில் செல்லுவான். (சா)

பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

(க-ரை.) இருவகைப்பற்றையும்விடாதவர்களைத் துன்பங்கள் விடாவாம். (எ)

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(க-ரை.) முற்றத் துறந்தவர்கள் முத்திபெறுவர், துறவாதவர்கள் பிறப்பில் அழுந்துவர். (அ)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

(க-ரை.) பற்றற்றபொழுதே பிறப்புஅறும் அறாத பொழுதேபிறப்பு இறப்பின்நிலையாமைகாணப்படும்.

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

(க-ரை.) பற்றற்ற பரம்பொருளைப் பற்றும்பொருட்டு முத்திவழியைப் பற்றக்கடவர். (௧0)

ரு௩-ம். அதி.—மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது - பிறப்புவீடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும் * விபரீத † சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல். இதை வடநூலார் தத்துவஞானமென்பராம்.

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு.

---

* விபரீதஞானமாவது - ஒன்றை மற்றொன்றாக அறிதல். அது கயிற்றைப் பாம்பு என்று அறிதல் போல்வன.

† சந்தேகஞானமாவது ஒன்றை இதுவோ அதுவோ எனக் கொள்ளுதல். கயிறோ பாம்போ எனத் துணியாது நிற்பதுபோல்வன.

(க-ரை.) பொருள் அல்லாதவைகளைப் பொருள் என்று எண்ணும் மயக்கத்தால் பிறப்பு உண்டாம்.

இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(க-ரை.) விபரீதஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொண்டவர்க்கு அம்மெய்ஞ்ஞானமே மோட்சத்தைக்கொடுக்கும். (உ)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து.

(க-ரை.) அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைந்தவர்க்கு முத்திஉலகம் சமீபமாகும்.

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(க-ரை.) மெய்யை அறியாதவர்க்கு ஐம்புலன்களும் வசப்பட்டாலும் பிரயோசனம் இல்லை. (ச)

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொ
ருண், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) எந்தப்பொருள் எந்தத் தன்மையை உடைத்தாயினும் அந்தப் பொருளிடத்து நின்று உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம். (ரு)

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்ப
டுவர், மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(க-ரை.) இப்பிறப்பில் உபதேசத்தைக் கேட்டு உண்மைப்பொருளை அறிந்தவர் பிறப்பை நீக்குவர்.

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

(க-ரை.) ஒருவன் மனமானது உபதேசப்பொருளைக்கொண்டு உண்மைப்பொருளை அறியுமானால் அவனுக்குப்பிறவி உண்டென்று நினைக்கவேண்டியது இல்லை. (எ)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்
னுஞ், செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) பிறவிக்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானம் கெட உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம்.

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழி
த்துச், சார்தரா சார்தரு நோய்.

(க-ரை.) ஒருவன் மெய்ப்பொருளை அறிந்து இருவகைப் பற்றுக்களும்கெட நடப்பானாகில் அவனைத் துன்பங்கள் அணுகாவாம். (கூ)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய்.

(க-ரை.) ஞானவான்களுக்கு முக்குற்றமும் நீங்கி அக்குற்றங்களால் வரும்துன்பங்கள் இல்லை. (கO)

நஎ-ம். அதி.—அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது-முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு நடுநின்ற உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப் பயன்களும் நின்றமையால் அதுபற்றி

ஒரோ இடத்துத்துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேலே பழைய பழக்கவசத்தினுலே நினைவுசெல்லுமன்றே? அந்நினைவும் பிறவிக்கு வித்தாமாதலால் அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருள் உணர்வால் அறுத்தலாம்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ்ஞான்
றுந், தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

(க-ரை.) எவ்வுயிர்களுக்கும் பிறவியைத் தரும்விதையாவது ஆசையாகும். (க)

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறவாமையையே இச்சிக்க வேண்டும். (உ)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்
லை, யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

(க-ரை.) இச்சியாமைக்கு ஒப்பானசெல்வம் இவ்வுலகத்தில் இல்லை, மோட்சத்திலும் அதற்கு ஒப்பானது இல்லை. (ந)

தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குமோட்சம் என்று சொல்லப்படுவது ஆசையில்லாமையாம், அவ்வாசை இல்லாமையானது மெய்ம்மையை இச்சிக்கவரும். (ச)

அற்றவ ரென்பா ரவாவற்ருர் மற்றையா,
ரற்ருக வற்ற திலர்.

(க-ரை.) பிறவி அற்றவர் என்று சொல்லப்படுவர் ஆசை அற்றவர், அவ்வாசை அருதவர் பிறவி அற்றிலர். (ரு)

அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

(க-ரை.) ஒருவனைக் கெடுக்கவல்லது ஆசையாம் அவ்வாசையை நீக்குவதே துறவறமாம். (சா)

அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்ருன் வரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் இச்சையை நீக்கினுல் அவன் கெடாமைக்கு ஏது உண்டாம். (எ)

அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்ப மஃதுண்
டேற், றவாஅது மேன்மேல் வரும்.

(க-ரை.) ஆசை அற்றவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை அவ்வாசை உண்டாகில் துன்பம் உண்டாம். (அ)

இன்ப மிடையரு தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(க-ரை.) ஆசை என்னும் துன்பத்தின் மிகுந்த துன்பம் ஒருவனுக்குக் கெடுமாஞல் இன்பம்வரும்.

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் ஆசையை விடுவானுகில் அவ னுக்கு அவ்விடுகை நிலைமையைத்தரும். (கo)

௩அ-ஞ். அதி.—ஊழ்.

அஃதாவது-நல்வினைப்பயனுகிய இன்பமும் தீவி னைப்பயனுகிய துன்பமும் அவ்வினைகளைச் செய்த வனையேசென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம்.

ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொ
ருள், போகூழாற் றோன்று மடி.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குப்பொருள் வரும் விதியால் முயற்சி உண்டாம், பொருள் அழியும் விதியால் சோம்பல் உண்டாம். (க)

பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழுற்றக் கடை.

(க-ரை.) போகும் ஊழ் அறிவில்லாமையைத் தரும்.ஆகும் ஊழ் அறிவைத்தரும். (உ)

நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

(க-ரை.) ஒருவன் நுட்பமாகிய நூல்கள் பலவற் றைக்கற்ருலும் அவனுக்கு ஊழினுல் ஆகிய அறிவே மிகும். (௩)

இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

(க-ரை.) உலகில் ஊழின் இயல்பு இரண்டாம் அவை செல்வமுடைமை அறிவுடைமையாம். (ச)

நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

(க-ரை.) செல்வம் உண்டாதற்கு விதிவசத்தால் நல்லவை எல்லாம் தீயவாம், தீயவை எல்லாம் நல்லவாம். (ரு)

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

(க-ரை.) ஊழினாலே தமக்குச் சொந்தமாகப் பொருள்கள் காப்பாற்றினாலும் நில்லாவாம், சொந்தமாகும்பொருள்கள் புறம்போக்கினாலும்போகாவாம்.

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

(க-ரை.) கோடிபொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்கும் கடவுள் அமைத்த அமைப்பு அன்றி அநுபவித்தல் அரிது. (எ)

துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
வூட்டா கழியு மெனின்.

(க-ரை.) ஊழ்வினைகள் துன்பங்களை அடைவிக்காமல் நீங்குமானால் வறுமையை அநுபவிக்காதவர் இல்வாழ்க்கையைத் துறப்பார். (அ)

நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லற் படுவ தெவன்.

(கூ-ரை.) நன்மை உண்டாகும்போது நன்மையை அநுபவிப்பவர் துன்மை உண்டாகும்போது துன்பப்படுவது என்ன? (கூ)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

(க-ரை.) ஊழைவிட வலிமையுடையவை எவை அதை விலக்கும்பொருட்டு ஒன்றை நினைப்பினும் அவ்வூழே முன்வந்து நிற்கும். (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

பொருளாவது - அறவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பொன்மணி முதலானவையாம்.

அரசியல்.

அரசாவது-உலகத்திற்கு உயிர் எனச்சிறந்த அரசனது தன்மையாம். அவ்வரசின் இயலை இருபத்தைந்து அதிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சிசொல்லுகிறார்.

ருகூ-ம். அதி.—இறைமாட்சி.

அஃதாவது - அரசனது நற்குணமும் நற்செய்கைகளுமாம்.

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு.

(க-ரை.) சேனை நாடு பொருள் அமைச்சு நட்பு அரண் இவ்வாறு அங்கங்களையும் உடையவன் அரசருள் ஆண்சிங்கம்போன்றவன். (க)

அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

(க-ரை.) அரசனுக்கு இயல்பாவது வல்லமை ஈகை அறிவு மனவெழுச்சியாம். (உ)

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) விரைவு உடைமை, கல்வி உடைமை, வலி உடைமை இம்மூன்றும் அரசனைவிட்டு நீங்காவாம். (௩)

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

(க-ரை.) தன் அறத்தில் இருந்து பாவங்களைக் கடிந்து வலிமையினாலே தவறுதமானம் உடையவன் அரசன் ஆவான். (ச)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(க-ரை.) பொருள் வரவுதேடலும் பொருளைக் காத்தலும் அப்பொருளை அறத்தின்வழிச் செலவு செய்தலுமான இவைகளில்வல்லவன் அரசனாவான்.

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனே
ன், மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(க-ரை.) அரசன் காண்கைக்கு எளியவனுகி இன்சொல் சொல்பவன் ஆனுல் அவன் நிலத்தை உலகம் உயர்த்திச்சொல்லும். (சு)

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்
சொலாற், ருன்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

(க-ரை.) இனியசொல்லுடன் கொடுத்துக் காக்கும் அரசனுக்கு இவ்வுலகம் தன்புகழோடு பொருந்தித் தான் நினைத்த அளவு உடையதாகும். (எ)

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(க-ரை.) மநுமுறை செலுத்திக் குடிகளைக்காக்கும் அரசன் அக்குடிகளுக்குத் தேவனுக எண்ணப்படுவான். (அ)

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை
வேந்தன், கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(க-ரை.) மந்திரி முதலானவர்கள் கடிந்து உத்தி சொல்லும் சொற்களைப் பொறுக்கும் அரசன்குடை நிழல் கீழ் உலகம் தங்கும். (கூ)

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னுன்கு
முடையானும் வேந்தர்க் கொளி.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இன்சொல்சொல்லுதலும் செங்கோல்செலுத்துதலும் குடிகளைக்காத்த

லும் இந்நான்கு செயல்களையும் உடையவன் அரச
ருக்குள் விளக்கம் ஆவான். (கo),

சoo-ம். அதி.—கல்வி.

அஃதாவது-அவ்வரசன் தான்கற்றற்கு உரிய நூல்களைக் கற்றல் அவையாவன-அறநூலும், நீதிநூலும், தேர், யானை, குதிரை, படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றின் நூல்களும் மற்று முதலானவையாம்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக,

(க-ரை.) ஒருவன் கற்கப்படும் நூல்களைக் குற்றம் அறக் கற்கக்கடவன், கற்றபின் கல்வி அறிவிற்குத் தக்கபடி நிற்கக்கடவன். (க)

எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்வி
ரண்டுங், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(க-ரை.) கணிதநூற்களும் இலக்கணநூற்களும் மனிதர்களுக்குக் கண்களாகும். (உ)

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திர
ண்டு, புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

(க-ரை.) கற்றோரே கண்கள் உடையவர் என்று சொல்லப்படுவோர், மற்றோரே கண்கள் இல்லாதவர் என்று சொல்லப்படுவர். (ங)

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.

(க-ரை.) கற்றவர் தொழிலாவது கற்றவரைச் சேர்ந்து இனி எப்போழுது காண்போம் என்று நினைத்துவருந்துதலாம். (ச)

உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்
ரூர், கடையரே கல்லா தவர்.

(க-ரை.) கற்ரூர் உயர்ந்தோரும் மற்ரூர் இழிந்தோரும் ஆவார். (ரு)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்
குக், கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(க-ரை.) மணற்கேணி தோண்டிய அளவாக ஊறும் அதுபோல மனிதருக்கு அறிவும் கற்ற அளவு ஆகும். (சா)

யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

(க-ரை.) கற்றவர்க்கு எந்நாடும் தனது நாடாம் அப்படியிருக்க ஒருவன் மரணபரியந்தமும் கற்காமல் இருப்பது என்ன? (எ)

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) ஒருவன் தான் கற்ற கல்வியானது தனக்கு எழுபிறப்பிலும் உதவுதல் உடைத்தாம்.(அ)

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(க-ரை.) கற்றவர் தாங்கள் இன்பம் அடையும் கல்விக்கு உலகத்தார் இன்பம் அடைதல் கண்டு மற்றும் கற்பார். (கூ)

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத செல்வம் கல்வியாம், பொன்மணி முதலானவை செல்வம் அல்லவாம். (கO)

சுக-ம். அதி.—கல்லாமை.

அஃதாவது-கற்றலைச்செய்யாமையின் இழிவாம்.

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

(க-ரை.) ஒருவன் கல்வியைக் கற்காமல் சபையில் ஒன்றைச் சொல்லல் வகுப்பிடம் இல்லாமல் சூதாடியதுபோலும். (க)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

(க-ரை.) கல்லாதவன் சபையில் பேசவிரும்புதல் இரண்டு முலைகளும் இல்லாதவள் பெண்தன்மையை இச்சித்தல்போலும். (உ)

கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(க-ரை.) கற்றார் முன்பு யாதொன்றையும் சொல்லாதிருப்பாராகில் கல்லாதவரும் மிகவும் நல்லவர் ஆவார். (ரு)

கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(க-ரை.) கல்லாத அறிவு ஒருவேளை நன்றாய் இருப்பினும் கற்றோர்கொள்ளார். (ச)

கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(க-ரை.) கல்லாதவன் தன்னை மதிக்கும் மதிப்பானது கற்றவன் முன்பேசக்கெடும். (ரு)

உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.

(க-ரை.) கல்லாதவர் விளைவு இல்லாக்களர் நிலத்தை ஒப்பாவர். (சா)

நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

(க-ரை.) நூல் அறிவு இல்லாத எழுச்சியும் அழகும் சுண்ணாம்புச்சாந்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாவையின் எழுச்சியும் அழகும் போலுமாம். (எ)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(க-ரை.) கல்லாதவர் இடத்து உண்டாகிய செல்வமானது கற்றவர் இடத்து உண்டாகிய வறுமையைப்பார்க்கிலும் துன்பம் செய்யும். (அ)

யேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்
துங், கற்றா ரனைத்திலர் பாடு.

(க-ரை.) கல்லாதவர் மேலாகியகுலத்தில் பிறந்தாராணுலும் கீழ்க்குலத்தில்பிறந்து கற்றவரை ஒப்பாகார். (கூ)

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

(க-ரை.) கற்றவர் மக்களையும் கல்லாதவர் மிருகங்களையும் ஒப்பாவார். (கO)

சுஉ-ம். அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது - கேட்கத்தகும் நூலின் பொருள்களைக்கற்றறிந்தவர் சொல்லக்கேட்குதல்.

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்
செல்வஞ், செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குச் சிறப்புடையசெல்வமாவது கேள்விச்செல்வமாம், அச்செல்வம் எல்லாச் செல்வங்களிலும் தலைமையாம். (க)

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(க-ரை.) காதுக்குக் கேள்வி உணவு இல்லாதகாலத்து வயிற்றுக்கு உணவு கொடுக்கவேண்டும். (உ)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

(க-ரை.) கல்வி கேள்வியை உடையவர் பூமியில் இருப்பினும் தேவரை ஒப்பாவார். (௩)

கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

(க-ரை.) கல்லாதவன் ஆனாலும் கற்றவர்சொல்லும் நூல்களைக் கேட்கக்கடவன், அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்த இடத்துத் துணையாம்.(௪)

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

(க-ரை.) நல்லவர்கள் வாயில் பிறக்குஞ்சொல் ஒருவர்க்கு ஆபத்து வந்தவிடத்தில் சேற்றுநிலத்தில் ஊன்றுகோல்போல் உதவியாம். (௫)

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் நல்லவைகளைக் கேட்கக்கடவன் அவை மிகுந்த பெருமையைத்தரும். (௬)

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா
ரிழைத்துணர்ந், தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(க-ரை.) கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லார். (௭)

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி.

(க-ரை.) கேள்வியாலே தொளைக்கப்படாத செவிகள், ஓசையைக் கேட்குமாறுலும் கேளாததன்மை உடையனவாம். (அ)

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

(க-ரை.) நுணுக்கமான கல்வி கேள்வி இல்லாதவர்கள் வணக்கமுள்ள வாயினை உடையவர் ஆகுதல் அரிது. (௯)

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென்.

(க-ரை.) காதுகளால் அறியப்படும் கல்வி மதுரத்தை அறியாத மனிதர்கள் இறந்தால் என்ன? வாழ்ந்தால் என்ன? (௧௦)

௪௩-ம். அதி.—அறிவுடைமை.

அஃதாவது - கல்வி கேள்விகளினால் ஆகிய அறிவோடு உண்மை அறிவு உடையவன் ஆதலாம்.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண்.

(க-ரை.) அரசர்க்கு அறிவானது அவ்வரசரைக் காக்கும் படையாம், அவ்வறிவு பகைவர் அழிக்கக் கூடாத அரணும். (௧)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(க-ரை.) அறிவானது மனம்போனவழியில் போகவிடாமல் நன்மையிடத்து விடுவதே அறிவாம். (உ)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்
பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) எந்தப்பொருளை எவர் வாயினல் கேட்பினும் அந்தப்பொருளின் உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம். (ங)

எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்
பிறர்வாய், நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) தன்னல் சொல்லப்படும்பொருளை எளிதாகச்சொல்லிப்பிறர்சொல்லும்பொருளை அறிவதே அறிவாம். (ச)

உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(க-ரை.) ஒருவன் உயர்ந்தோரைச் சிநேகிப்பது அறிவாம், நட்பின் இடத்து முன் முகமலர்ந்து பின்முகம்குவிதல் இல்லாமையும் அறிவாம். (ரு)

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(க-ரை.) உலகமானது எவ்வகையினலே நடப்பதாய் இருக்கின்றதோ அவ்வகையிலே தான்நடப்பது அறிவாம். (சா)

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

(க-ரை.) முன் வரக்கடவதை அறியவல்லார் அறிவு உடையவர் அறியமாட்டாதவர் அறிவு இல்லாதவர். (எ)

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(க-ரை.) அஞ்சத்தகுவதற்கு அஞ்சாமை அறிவு இல்லாமையாம், அஞ்சத்தகுவதற்கு அஞ்சுதல் அறிவு உடைமையாம். (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

(க-ரை.) வரும் துன்பங்களை முன்னமே அறிந்து காத்துக்கொள்ளும் விவேகிகளுக்குத் துன்பம் இல்லை. (கூ)

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(க-ரை.) அறிவு உடையவர் இல்லாதவர் ஆயினும் எல்லாம் உடையவர் அறிவு இல்லாதவர் எல்லாம் உடையவர் ஆயினும் ஒன்றும் இல்லாதவர்.

சுசு-ம். அதி.—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது - காமம் குரோதம் உலோபம் மானம் உவகை மதம் எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும் அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றாமல் கடிதலாம்.

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(க-ரை.) மதமும் கோபமும் காமமும் இல்லாத அரசனது செல்வமானது மேலானதாகும். (க)

இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(க-ரை.) கொடாமையும் நன்மையினில் நீங்கிய மானமும் அளவிலாமகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாம். (உ)

தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பழிநாணு வார்.

(க-ரை.) பாவத்துக்குப் பயப்படுவோர் தினை அளவு குற்றம்வரினும் பனை அளவாக எண்ணுவார்.

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம் பகை.

(க-ரை.) தனக்கு முடிவைத்தரும் பகை குற்றமாம் ஆதலால் அக்குற்றத்தை காக்கக்கடவன். (ச)

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரி
முன்னர், வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(க-ரை.) குற்றம் வருமுன்னே காத்துக்கொள்ளாத அரசனது வாழ்வு அக்கினிமுன் நின்ற வைக்கோல் போலக்கெடும். (ரு)

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகுமிறைக்கு.

(க-ரை.) தன் குற்றத்தை முன்கடிந்து பிறர்குற் றத்தைப் பின்கடிவானாகில் அவ்வரசனுக்குக் குற் றம் இல்லை. (சு)

செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(க-ரை.) செய்யப்படுமவைகளைச் செய்துகொள் ளாமல் உலோபம்செய்யும் அரசனது செல்வம் கெடும். (எ)

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(க-ரை.) பொருளைப்பற்றும் உலோபத் தன்மை யானது எல்லாக்குற்றத்திலும் மிகுந்ததாம். (அ)

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

(க-ரை.) எக்காலத்தும் ஒருவன் தன்னை மதியா திருக்கக்கடவன், நன்மையைத்தராத தொழிலை இச்சியாதிருக்கக்கடவன். (கூ)

காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல்.

(க-ரை.) தன்னால் இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்க ளையும் தன்னுடைய இச்சையையும் பகைவர் அறி யாமல் அநுபவிக்க வல்லவன் ஆனால் அப்பகைவர் எண்ணம் பழுதாம். (கo)

சஙு௰. அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது - அவ்வறுவகைக் குற்றங்களையும் கடிந்த அரசன் தன்னைத்தீயவழியில் விலக்கி நல்ல வழியிலேசெலுத்தும் பேரறிவுடையவரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதலாம்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

(க-ரை.) அரசன் அறிவுடையோர் சிநேகத்தைக் கொள்ளக்கடவன். (க)

உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(க-ரை.) துன்பங்களை நீக்கும் விதம் அறிந்து நீக்கி அத்துன்பங்கள் வாராமல் காக்கவல்லவரை அரசன் சிநேகிக்கக்கடவன். (உ)

அரியவற் றுளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

(க-ரை.) பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் பெறும் பேறுகள் பலவினும் பெரியதாம். (௩)

தம்மிற் பெறியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) தம்மைவிடப் பெரியோரைச் சிநேகித்து நடத்தல் அரசன் வல்லமை பலவினுள்ளும் தலைமையாம். (ச)

சூழ்வார் கண்ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

(க-ரை.) மந்திரிகளைக்கொண்டு பூமிபாரம் நடத்தலால் அம்மந்திரிகளை அரசன் துணையாகக்கொள்ள வேண்டும். (ரு)

தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

(க-ரை.) பெரியோர் இனத்தை உடையவனாகத் தான் நடக்கவல்ல அரசனைப் பகைவர் செயிக்கக் கூடாது. (சா)

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

(க-ரை.) நன் மந்திரிகளைத் துணையாகக்கொண்டு அரசாளும் அரசரைக்கெடுக்கும் பகைவர் இல்லை.

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

(க-ரை.) புத்திசொல்லும் மந்திரிகளைப் பெற்றிலாத அரசன் கெடுக்கும் பகைவரில்லாமல் கெடுவான். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

(க-ரை.) முதல் இல்லாதவர்க்கு இலாபம் இல்லை அதுபோலமந்திரிகள் இல்லாத அரசனுக்குத்துணை இல்லை. (கூ)

பல்லார் பகை கொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்
தே, நல்லார் தொடர்கை விடல்.

(க-ரை.) அரசன் பெரியோர் சிநேகத்தை விடுதல் பலபேர் பகைகொள்ளுதலினும் பத்துப்பங்கு தீமை உடையதாம். (கo)

சசு-ம். அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது - சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை சிறிய இனமாவது நல்லதிலே நன்மையும் தீயதிலே தீமையும் இல்லை என்போரும், விடரும், தூர்த்தரும் முதலாயினவரது கூட்டமாம்.

சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

(க-ரை.) பெரியோர் இயல்பு சிறிய இனத்திற்கு அஞ்சும் சிறியோர் இயல்பு சிறிய இனத்தைச்சுற்றமாகக்கொள்ளும். (க)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(க-ரை.) நிலத்தின் இயல்பினாலே நீர் திரிந்தால் போல அவரவர் சேர்ந்த இனத்தினாலே அறிவு திரியும். (உ)

மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்.

(க-ரை.) மனத்தினாலே அறிவு உண்டாம் அது போல ஒருவன் சேர்ந்த இனத்தினாலே இன்னான், என்று எண்ணப்படும். (௩)

மனத்துள து போலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அறிவானது அவன்சேர்ந்த இனத்தினால் ஆகும். (௪)

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

(க-ரை.) மனப்பரிசுத்தமும், செய்வினைப்பரிசுத்தமும் சேர்ந்த இனத்தால் ஆகும். (௫)

மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூ
யார்க், கில்லைநன் றாகா வினை.

(க-ரை.) மனப்பரிசுத்தம் உள்ளவர்க்கு மக்கட்பேறுநன்றாகும் இனப்பரிசுத்தம் உள்ளவர்க்கு நன்மை இல்லாச் செயல் இல்லை. (௬)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும்.

(க-ரை.) மனத்தின் நன்மை செல்வத்தைத்தரும் இனத்தின் நன்மை புகழைத்தரும். (௭)

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) மனநன்மை உடையவராயினும் பெரியோர்க்கு இனநன்மை உறுதி உடையதாம். (௮)

மனநலத்தி னாகு மறுமை மற்றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மனநன்மையால் வரு பிறப்பில் இன்பம் உண்டாம், அதற்கு இனநன்மை யால்வலிமை உண்டாம். (௯)

நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லைத்தீயினத்தி னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நல்ல இனத்தின் மிகுந்த துணை இல்லை தீய இனத்தின் மிகுந்தகேடுஇல்லை.

௪௭-ம். அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது - அரசன் தான் செய்யும் தொழில் களை ஆராய்ந்து செய்யும் திறமாம்.

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(க-ரை.) ஒருவன் அழிவதையும் ஆவதையும் இலாபத்தையும் ஆராய்ந்து தொழில் செய்யக்கட வன். (க)

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்
வார்க், கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

(க-ரை.) நல் இனத்தோடு ஆராய்ந்து செய்யும் அரசருக்குப் பெறுதற்கு அரியபொருள் ஒன்றும் இல்லை. (உ)

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் இலாபத்தை நினைத்து முதல் இழக்கும் தொழிலைச் செய்யார். (௩)

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(க-ரை.) குற்றத்திற்கு அஞ்சும் பெரியோர் துணியப்படாத தொழிலைச்செய்யார். (௪)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(க-ரை.) அரசன் யோசியாமல் பகைவர்மேல் செல்லல் அப்பகைவரை நிலைபெறச்செய்தலாம்.

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

(க-ரை.) அரசன் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்தலாலும் செய்யத்தக்கவற்றைச் செய்யாமையாலும் கெடுவான். (௬)

எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(க-ரை.) இராசன் செய்தொழிலை முடிக்கும் உபாயத்தை எண்ணிச் செய்யக்கடவன் தொடங்கியபின் எண்ணுதல் குற்றம். (எ)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(க-ரை.) முடியும் உபாயத்தால் வருந்தாமுயற்சி யான்து பலர்காத்தாலும் குற்றம்படும். (அ)

நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

(க-ரை.) அவரவர் குணங்களை அறிந்து இசையச் செய்யாவிடில் நன்மைசெய்தலுள்ளும் குற்றம் உண்டாம். (கூ)

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு, கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(க-ரை.) அரசர் பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாரானல் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. (கo)

ருஅ-ம். அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது - அவ்வுபாயங்களுள் தண்டம்செய்யக்குறித்த அரசனனவன் நால்வகைவலிமைகளையும் அளந்து அறிதலாம்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(க-ரை.) தொழில்வலிமையும் தன்வலிமையும் பகைவன்வலிமையும் துணைவலிமையும் ஆராய்ந்து தன்வலிமிகுமாகில் அரசன் அத்தொழிலைச் செய்யக்கடவன். (க)

ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

(க-ரை.) செய்யக்கூடும் தொழிலையும் அறிய வேண்டும் வலிமையும் அறிந்துசெய்யும் அரசர்க்கு முடியாதபொருள் இல்லை. (உ)

உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(க-ரை.) தமது வலிமையைத் தெரிந்துகொள்ளாது வலியவரோடு போர்செய்து இடையில் புறங்கொடுத்த அரசர்பலர். (ங)

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(க-ரை.) தன்வலியின் அளவை அறியாது தன்னைப்புகழ்ந்த அரசன் கெடுவான். (ச)

பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(க-ரை.) மயில் இறகு ஏற்றப்பட்ட வண்டியும் அச்சுமுறியும் அவ்விறகை அதிகமாக ஏற்றினால்.

நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

(க-ரை.) நுனிக்கொம்பில் ஏறினவர் அவ்வளவைக் கடந்து ஏறுவராகில் அவருக்கு முடிவுவரும்.

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள அளவு அறிந்து கொடுக்கக்கடவன் அக்கொடை பொருளைக்காப்பாற்றும் வழியாம். (எ)

ஆகாறளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லைப்
போகா றகலாக் கடை.

(க-ரை.) அரசனுக்குப்பொருள்செலவு இல்லாவிடில் அப்பொருள் வரவுசிறிதாகிலும் கெடுதிஇல்லை.

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கையுளபோல
வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள பொருள் அளவை அறிந்து வாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத் தோன்றி அழியும். (௯)

உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ளவற்றை ஆராயாத உதவியாலே செல்வத்து அளவு கெடும். (கO)

௪௯-ம். அதி.—காலமறிதல்.

அஃதாவது - வலிமையினாலே மிகுதி உடையவனாய்ப் பகைவன்மேல் போர்க்குச்செல்லும் அரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்றகாலத்தினை அறிதல்.

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்
வெல்லும், வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

(க-ரை.) காகம் கோட்டானைப் பகலில்வெல்லும் அதுபோல அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம் வேண்டும். (க)

பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

(க-ரை.) காலம் அறிந்து தொழிலை நடத்தல் செல்வத்தைக் கட்டும் கயிறாம். (உ)

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

(க-ரை.) காலம் அறிந்துசெய்தால் அரியதொழில்கள் உளவோ? (௩)

ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(க-ரை.) அரசன் காலம் அறிந்து தொழில்செய்தால் உலகம் எல்லாம் ஆளநினைத்தாலும் கைவசப்படும். (ச)

காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(க-ரை.) பூமி முற்றும் ஆளநினைக்கும் அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம்பார்த்திருப்பார். (ரு)

ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(க-ரை.) ஆடுபின்வாங்கல் பாய்தற்பொருட்டு, வலிமை உள்ள அரசன் பின்வாங்குதல் வெல்லும் பொருட்டாம். (சா)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்
பார்த், துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(கூ-ரை.) அறிவுடைய அரசர் கோபத்தைப் புறங்காட்டார் காலம்வரும் அளவும் அக்கோபத்தை உள்வைத்திருப்பார். (எ)

செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

(க-ரை.) அரசர் பகைவரைக்கண்டால் அவர்க்குமுடிவுகாலம் வரும் அளவும் பணியக்கடவர். (அ)

எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(க-ரை.) அரசர் பகையைவெல்லக் காலம்வாய்த்தால் அப்பொழுதே அத்தொழிலைச்செய்யக்கடவர்.

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(க-ரை.) அரசன் பகையைவெல்லக் காலம் வாய்க்காத இடத்துக் கொக்கு அடங்கல் போல் இருக்கக்கடவன். (௧0)

௫0-ம். அதி.—இடனறிதல்.

அஃதாவது - வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேல் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம்.

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்ன லது.

(க-ரை.) அரசர் பகைவரைவெல்ல இடங்கண்டால் அல்லது எத்தொழிலையும் செய்யாது இருக்கக்கடவர். (க)

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்
சேர்ந்தா, மாக்கம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) வலிய அரசருக்கும் அரணைச்சேர்ந்தாஇன்ற பெருக்கமானது பலபயன்களையும் தரும். (உ)

ஆற்றரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(க-ரை.) வல்லமையில்லாத வேந்தரும் இடம் அறிந்து போர் செய்வராகில் வெற்றிபெறுவர். (௩)

எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(க-ரை.) அரசர் இடம் அறிந்து போர்செய்வாராகில் பகைவர் எண்ணம் முடியாது. (ச)

நெடும்புன லுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற.

(க-ரை.) முதலை நீரில் இருந்தால் எல்லா உயிரையும் வெல்லும் அது அந்நீரைவிட்டால் மற்ற உயிர்களாலே தோல்வி அடையும். (ரு)

கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து.

(க-ரை.) நிலத்திலோடும் தேர்கள் கடலில் ஓடாவாம் கடலில் ஓடும் மரக்கலங்கள் நிலத்திலே ஓடாவாம். (சா)

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா ரெஞ்
சாமை, யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(க-ரை.) குறைவில்லாது எண்ணி இடமறிந்து போர்செய்தால் தைரியம் இன்றி வேறுதுணைகள் வேண்டாவாம். (எ)

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடை
யா, னூக்க மழிந்து விடும்.

(க-ரை.) நிறை சேனையை உடைய அரசன் குறைசேனையை உடைய அரசன் இடத்தைச் சேர்ந்து அழிக்க நினைக்கில் அவனால்பெருமை இழந்து விடுவான். (அ)

சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(க-ரை.) அரண்வலியும் பலமும் இல்லார் ஆனாலும் பகைவர் இருப்பிடம்சென்று வெல்லல் அரிது.

காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

(க-ரை.) நரிகள் யானைகளைச் சேற்று நிலத்தில் வெல்லும். (கO)

ருக-ம். அதி.—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது - மந்திரி முதலானவர்களைப் பிறப்பு குணம் அறிவு எனப்படுகின்றவைகளையும், செய்

கையையும், காட்சி கருத்து ஆகமம் என்கிற பிரமாணங்களினாலே ஆராய்ந்து தெளிதலாம்.

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(க-ரை.) ஒருவன் அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் என்கின்ற நான்கின் திறத்தால் தேர்ந்து கொள்ளப்படுவான். (க)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்து குற்றத்தில் இருந்து நீங்கிநிற்கும் நாணம் உடையவனை அரசன் தெளிந்துகொள்வான். (உ)

அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு.

(க-ரை.) அரிய நூல்களைக்கற்றுக் குற்றமற்றவர் இடத்தும் அறியாமை இல்லாதிருக்கை அரிது.

குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவன் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து மிகுதியைக் கொள்ளக்கடவன்.

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(க-ரை.) மனிதர்பெருமையும் சிறுமையும் அறியும் உரைக்கல்லாவது அவரவர் தொழில்களாம். (ரு)

அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி.

(க-ரை.) அரசன் குற்றம் அற்றவரைத் தெளிதல் ஒழியக்கடவன் அவர் உலகத்தோடு ஒட்டாதவர் ஆதலால் பழிக்கு அஞ்சார். (௬)

காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

(க-ரை.) அறியவேண்டியவைகளை அறியாதவர்களை அரசன் தெரிந்துகொள்ளுதல் அவனுக்கறிவின்மை எல்லாந்தரும். (எ)

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

(க-ரை.) தன்னோடு சம்பந்தம் இல்லாதவனைத் தெரிந்துகொண்ட அரசனுக்கு அத்தெளிவு துன்பம் தரும். (அ)

தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள்.

(க-ரை.) அரசன் யாவரையும் ஆராயாமல்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன் ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கடவன். (கூ)

தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்கணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனை ஆராய்ந்திலனாகித் தெளிதலும், ஆராயப்பட்டவன் இடத்தில் ஐயங்கொள்ளுதலும், அவனுக்குத் துன்பந்தரும். (க0)

ருஉ ம். அதி.—தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது - தெளியப்பட்டவரை அவர்செய்யவல்லதொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளும் திறமாம்.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும்.

(க-ரை.) நன்மை துன்மைகள் அறிந்து ஆகுமவைகளைச்செய்பவன் அரசனால் ஆளப்படுவான். (க)

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.

(க ரை.) பொருள்வரும்வழியை விருத்திசெய்து பொருளைவளர்த்து இடையூறுகளை ஆராய்பவன் அரசனுக்குத்தொழில் செய்யக்கடவன். (உ)

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(க-ரை.) அன்பு அறிவு தெளிவு ஆசையில்லாமை ஆகிய இந்நான்கும் உடையவனிடத்தே அரசனுக்குத்தெளிவு உண்டாம். (ங)

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான், வேறாகு மாந்தர் பலர்.

(க-ரை.) எவ்வகையால் அறிந்த இடத்தும் தொழில்வகையால் வேறுபடுமனிதர்பலர். (ச)

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினை
தான், சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து முடிப்பவனுக்கு அல்லாமல் மற்றவனுக்குத்தொழில் கொடுக்கலாகாது. (ரு)

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(க-ரை.) அரசன்தொழில் செய்பவனை அறிந்து பின் தொழிலை அறிந்து அவனைத்தொழிலில் வைத்து ஆளக்கடவன். (சு)

இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல்.

(க-ரை.) அரசன் இத்தொழிலை இச்சாதனத்தால் இவன் முடிக்கவல்லவன் என்று அறிந்து அத்தொழிலை அவனிடத்து விடக்கடவன். (எ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனைத்தொழிற்கு உரியவனாய் இருக்கையை அறிந்து அவனை அத்தொழிற்கு உரியவனாகச்செய்யக்கடவன். (அ)

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே
றாக, நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

(க-ரை.) தனது தொழிலிலே முயற்சி உடையவனை வேறாகநினைக்கும் அரசனைச் சீதேவிவிட்டு நீங்குவாள். (கூ)

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

(க-ரை.) தொழில்செய்பவன் கோணுதிருக்க உலகம்கோணுது ஆகையால், அரசன் அவனை நாள் தோறும் ஆராயக்கடவன். (கo)

ருகூ-ம். அதி.—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது-அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கும்படி தழுவுதலாம்.

பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வப்பற்று அற்ற இடத்தும் பழமைகொண்டாடுதல் சுற்றத்தாரிடத்தே உண்டாம். (க)

விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றம் கிடைத்தால் அது பலசெல்வம் கொடுக்கும். (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(க-ரை.) சுற்றத்தாரோடு கலவாதவன் வாழ்வானது கரை இல்லாக்குளம் நீர்நிறைந்தாற்போலும்.

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்
தான், பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(க-ரை.) செல்வம் பெற்றதினால் வரும் பயனாவது சுற்றத்தைக்காத்தலாம். (௪)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப்படும்.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இனியசொல் சொல்லுதலும் ஒருவன் செய்தால் அவன்சுற்றத்தால் சூழப்பட்டுவாழ்வான். (௫)

பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவ
னின், மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

(க-ரை.) மிகுந்தகொடையும் கோபமில்லாமையும் உடையவனாகில் அவன்போல் சுற்றம் உடையவன் இல்லை. (௬)

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள.

(க-ரை.) காகம் இரைகிடைத்தால் இனத்தை அழைத்து உண்ணுதல்போல அச்செய்கை நல்ல இனத்தார்க்கு உளவாம். (௭)

பொதுநோக்கான்வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(க-ரை.) அரசன் அவரவர்க்குத் தகுதி அறிந்து நடப்பானாகில் அவனைவிடாமல் வாழும் சுற்றத்தார் பலர். (௮)

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

(க-ரை.) முன் சுற்றத்தாராகிப் பின்பிரிந்தவர் மற்றுஞ் சுற்றத்தாராகுதல் காரணம் இல்லை. (கூ)

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(க-ரை.) ஒருவன் காரணம் இல்லாமல் பிரிந்து போய்ப் பின்பு ஒருகாரணத்தால் வந்தவனை அரசன் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன். (கo)

ருசு-ம். அதி.—பொச்சாவாமை.

அஃதாவது - அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக்காத்துக் கொள்ளுதலிலும், பகையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும் மறதி செய்யாமையாம்.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(க-ரை.) மிகுமகிழ்ச்சியால் வரும் மறதியானது அளவுகடந்த கோபத்தைப்பார்க்கிலும் அரசனுக்குக்கெடுதியைத்தரும். (க)

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

(க-ரை.) தரித்திரம் அறிவைக்கெடுக்கும் அது போல் மறதி புகழைக்கெடுக்கும். (உ)

பொச்சாப்பார்க் கில்லைப் புகழ்மை யதுவுல
கத், தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

(க-ரை.) புகழ்ச்சி மறதியுடையோர்க்கு இல்லை இது எல்லாநூலார்க்கும் துணிவுதான். (ங)

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லைப்
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(க-ரை.) பயம் உடையவர்க்கு நால்வகை அரணங்கள் இருந்தும் பயன் இல்லை அதுபோல் மறதி உடையவர்க்குச் செல்வங்கள் இருந்தும் பயன் இல்லை. (ச)

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.

(க-ரை.) துன்பம் வருமுன் காக்காமல் மறந்து இருந்தவன் தன் குற்றத்தைக்குறித்துப் பின்விசனப்படுவான். (ரு)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்கா
மை, வாயி னதுவொப்ப தில்.

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் மறதி இல்லாமை வாய்க்குமானால் அதற்கு ஒப்பு ஒன்றும் இல்லை. (சா)

அரியவென் ருகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(க-ரை.) மறவாத மனத்தால் ஆலோசித்துச் செய்தால் அரசனுக்கு அரியவை ஒன்றும் இல்லை.

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ்
செய்யா, திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

மேலானவற்றை அரசர் எண்ணிச்செய்யக்கடவர் செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுபிறப்பிலும் நன்மை இல்லை. (அ)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(க-ரை.) அரசர் செல்வத்திலே மகிழ்ச்சியடையும்போது முற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதி அடைந்தவர்களை நினைக்கக்கடவர். (கூ)

உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(க-ரை.) அரசன் நினைத்தபொருளை நினைக்கக் கூடுமானல் அப்பொருளை அடைதல் எளிதாகும்.

ருரு-ம். அதி.—செங்கோன்மை.

அஃதாவது - அரசனலே செய்யப்படும் முறையினது தன்மையாம்.

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்
டுந், தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

(க-ரை.) அரசன்குற்றத்தை ஆராய்ந்து எல்லார் இடத்தும் நடுவுநிலைமைபொருந்தி அரசு ஆள்வதே செங்கோலாம். (க)

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.

(க-ரை.) உயிரனைத்தும் மழையை நோக்கிவாழும் குடிகளனைத்தும் அரசன் செங்கோலைநோக்கிவாழும். (உ)

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(க-ரை.) வேதத்திற்கும் தருமத்திற்கும் காரணமாகிநின்றது அரசன் செங்கோலாம். (ஙு)

குடிதழீஇக் கோலாச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(க-ரை.) உலகத்தார் குடிகளைத்தழுவி ஆளும் அரசனது அடியைப்பொருந்தி நிற்பார். (ச)

இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

(க-ரை.) நீதிமன்னன் நாட்டிலே மழையும் விளைவும் நிறைந்திருப்பனவாம். (ரு)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

(க-ரை.) அரசனுக்கு வேல் வெற்றியைத்தராது செங்கோல் வெற்றியைத்தரும். (சா)

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

(க-ரை.) அரசன் பூமியைக்காப்பான் செங்கோல் அவனைக்காக்கும். (எ)

எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்ன
வன், றண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

(க-ரை.) எளியசமையம் உடையனாகி ஆராய்ந்து முறைசெய்யாத மன்னன் தானே கெடுவான். (அ)

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

(க-ரை.) குடிகளைக்காத்துக் குற்றம் கடிதல் அரசனது தொழிலாம். (௯)

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல்
பைங்கூழ், களைகட் டதனொடு நேர்.

(க-ரை.) அரசன் கொடியவரைத் தண்டித்து நல்லவரைக்காத்தல் உழவன்பயிர்க்குக் களையெடுத்தல்போலாம். (க0)

ருசு-ம். அதி.—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது - அரசுமுறையின் கோணுதலினது தன்மையாம்.

கொலைமேற்கொண்டாரிற்கொடிதேயலைமேற்
கொண், டல்லவை செய்தொழுகும்வேந்து.

(க-ரை.) அநியாயஞ்செய்யும் அரசன் கொலை செய்பவரினும் கொடியன். (க)

வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு.

(க-ரை.) கொடுங்கோலையுடைய அரசன் குடிகளைவருத்திப் பொருள்வேண்டுதல் வழிப்போக்கனைக்கள்வன் வருத்திப்பொருள்கொடு என்றல்போலும். (உ)

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்.

(க-ரை.) குற்றங்களை ஆராய்ந்து நீதிசெலுத்தாத மன்னன் தனதுநாட்டை இழப்பான். (ங)

கூழுங்குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோ
டிச், சூழாது செய்யு மரசு.

(க-ரை.) மநுநீதிதவறி அரசாளும் அரசன் பொருளையும் குடிகளையும் இழப்பான். (ச)

அல்லற்பட் டாற்று தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(க-ரை.) குடிகள் அழுதகண்ணீர் அல்லவோ கொடுங்கோல் வேந்தன் செல்வத்தை அறுக்கும் வாள்? (ரு)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃ
தின்றேன், மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

(க-ரை.) அரசர்க்குச் செங்கோன்மையே புகழாம் அஃதில்லாவிடில் அப்புகழ் உண்டாகாவாம்.

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

(க-ரை.) மழை இல்லாமை துன்பம் தரும் அது போல அரசன் அருள் இல்லாமை குடிகளுக்குத் துன்பம் தரும். (எ)

இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

(க-ரை.) அரசன் கொடுங்கோலின் கீழ் வாழ்ந்தால் வறுமையிலும் கொடிய துன்பம் தரும். (அ)

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்.

(க-ரை.) அரசன் மநுமுறைதப்பி அரசு ஆண்டால் அவனது நாட்டிலே மழைபெய்யாது. (கூ)

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்
பர், காவலன் காவா னெனின்.

(க-ரை.) அரசன் உயிர்களைக் காவாவிடில் அவனது நாட்டில் பசுக்கள் பால் சுருங்கும் வேதியர் வேதம் மறப்பர். (கO)

ருஎம் ம். அதி.—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது - குடிகள் அஞ்சுவதும் பகுதி என்று சொல்லப்படுகிற மந்திரிமுதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவதும் தான் அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமையாம்.

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

(க-ரை.) நடுவாய்நின்று ஒருவன் குற்றத்தை ஆராய்ந்து தக்கபடி தண்டிப்பவனே அரசன். (க)

கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) செல்வம் வேண்டுவோர் வலியதண்டனை செய்பவர்போலத் தொடங்கி மெலியதண்டனை செய்யக்கடவர். (உ)

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(க-ரை.) குடிகள் அஞ்சத்தக்கவற்றைச் செய்யும் கொடுங்கோல் அரசன் விரைவில்கெடுவான்.

இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல்
வேந்த, னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

(க-ரை.) கொடியன் என்று சொல்லப்பட்டகொடுங்கோல் அரசன் ஆயுள்குறைந்து செல்வம் இழப்பான். (ச)

அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்
செல்வம், பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.

(க-ரை.) அரிய சமையத்தையும் கடியமுகத்தையும் உடைய அரசனது செல்வமானது பேய்கண்ட செல்வம் போலாம். (ரு)

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்
செல்வ, நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(க-ரை.) அரசன் வன்சொல்லுடையனும் இரக்கம் இல்லாதவனுமானால் அவன் செல்வம் கெடும்.

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்;

(க-ரை.) வன்சொல்லும் அதிக தண்டனையும் அரசன் பலன்களை அழிக்கும் அரங்களாம். (எ)

இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்
றிச், சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(க-ரை.) காரியங்களை மந்திரிகளுக்கு ஒப்பித்து அவரோடு கலந்துசெய்யாத அரசன் அம்மந்திரிகளைக் கோபிக்கில் அவன் செல்வம் கெடும். (அ)

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(க-ரை) போர்க்காலத்தில் காப்பாக அரண் கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் விரைவில்கெடுவான். (கூ)

கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ ல்துவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை.

(க-ரை.) கொடுங்கோல் அரசன் கல்வி கல்லாதவர்களை மந்திரிகளாக ஆக்கிக்கொள்வான் அதுவே பூமிக்குப்பாரமாம். (க0)

ருஅ-ம். அதி.—கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது-தன்னோடு பழகினவரைக்கண்டால் அவராலே சொல்லப்பட்ட மொழியை மறுக்கமாட்டாமையாம்.

கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தாக்ஷணியம் என்னும் அழகு உண்டாயிருக்கையால் இவ்வுலகம் உண்டாயிருக்கின்றது. (க)

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

(க-ரை.) உலகம் தாக்ஷணியத்திலே நடப்பதாம் அஃதில்லாதவர் பூமிக்குப் பாரமாவர். (உ)

பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்
ணென்னுங், கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(க ரை.) பாடல் இசை இல்லாவிடில் பயன் இல்லை அதுபோலக் கண்ணிற்குத் தாக்ஷணியம் இல்லாவிடில் பயன் இல்லை. (ரு)

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(க ரை.) முகத்தினிடத்தில் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்கள் இருந்து என்னபயனைத்தரும்?

கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்
றேற், புண்ணென் றுணரப் படும்.

(க-ரை.) கண்ணிற்கு ஆபரணம் தாக்ஷணியமாம் அஃதில்லாவிடில் அக்கண் புண். (ரு)

மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

(க-ரை.) தாக்ஷணியம் இல்லாதவர் மண்ணோடு பொருந்திய மரத்திற்கு ஒப்பாவார். (௬)

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணு
டையார், கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

(க-ரை.) கண்ணோட்டம் இல்லாதவர் குருடர் கண்ணோட்டம் உள்ளவர் கண்ணுள்ளார். (௭)

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(க-ரை.) கண்ணோட்டம் உடைய அரசருக்கு இவ்வுலகம் உரிமை உடையது. (௮)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோ
டிப், பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(க-ரை.) தம்மை வருத்துவோர் இடத்தும் கண்ணோட்டம் உடைய அரசரே தலையாவார். (௯)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) தாக்ஷணியம் வேண்டுவோர் சிநேகர் நஞ்சு இடக்கண்டும் உண்டு சிநேகிப்பார். (௧0)

ருகூ-ம். அதி.—ஒற்றாடல்.

அஃதாவது - பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்னும் மூன்றுதிறத்தார் இடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதலாம்.

ஒற்றுமுறைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(க-ரை.) அரசனானவன் ஒற்றனையும் நீதிநூலையும் தனது இரண்டுகண்களாகத் தெளியக்கடவன்.

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்
றும், வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் நடப்பவைகளை ஒற்றனால் அறிதல் அரசனது தொழிலாம். (உ)

ஒற்றினா லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

(க-ரை.) ஒற்றனைக்கொண்டு பகைவர் காரியங்களை அறியாத அரசன் வெற்றி அடையான். (ந)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா
ரென்றாங், கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(க-ரை.) தொழிலாளரையும் உறவினரையும் பகைவரையும் ஆராய்பவனே ஒற்றனாவான். (ச)

கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(க-ரை.) ஐயம் இல்லாவடிவோடு பொருந்தி அஞ்சாதிருந்து பகைவர் என்செய்யினும் உள்ளதைச் சொல்லாதவனே ஒற்றன். (ரு)

துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(க-ரை.) துறவிகள் விரதர்கள் வழிவாகி எங்கும்போய் ஆராய்ந்து அறிந்து பகைவர் துன்பம் செய்யினும் தன்னைக்காட்டாதவன் ஒற்றனுவான்.

மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

(க-ரை.) இரகசியங்களைக் கேட்கவல்லனுகிப் பகைவர் சந்தேகப்படாதவனே ஒற்றனுவான். (எ)

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல்.

(க-ரை.) ஓரொற்றன் அறிந்து வந்தபொருளை மற்றொரு ஒற்றனுல் அறிந்து வரச்செய்து அரசன் கொள்ளக்கடவன். (அ)

ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(க-ரை.) ஓரொற்றன் மற்றோர் ஒற்றனை அறியாதிருக்கும்படி அரசன் ஆளக்கடவன். (கூ)

சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னுகு மறை.

(க-ரை.) அரசன் ஒற்றனுக்குப் பிறர் அறியச் சிறப்புச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் செய்தால் தனது இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தினவன் ஆவான். (கO).

சுO-ம். அதி.—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது - மனமானது தொழில்செய்தலிலே எழுச்சியை உடைத்தாதலாம்.

உடையரெனப்படுவ தூக்க மஃதில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(க-ரை.) உடையவர் என்று சொல்லத்தக்கது மனவெழுச்சியாம் அவ்வெழுச்சி இல்லாதவர் யாதும் இல்லாதவர். (க)

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை, நில்லாது நீங்கி விடும்.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி நிலையுள்ள உடைமையாம் பொருளுடைமை நிலை இல்லாததாம். (உ)

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ருக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி உடையவர் பொருளிழந்தும் வருந்தார். (௩)

ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி உடையவன் இடத்துச் செல்வம்வரும். (௪)

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
முள்ளத் தனைய துயர்வு.

(க-ரை.) நீர்ப்பூத்தாள்கள் நிறை நீரளவாம் அதுபோல மனிதர்கள் உயர்வும்மனவெழுச்சி அளவாம்.

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(க-ரை.) அரசர் உயர்வை நினைக்கக்கடவர் அவ்வுயர்ச்சி கூடாவிடினும் அந்நினைப்பு நீங்காக்குணம் உடையதாம். (௬)

சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர்புண் தயம்பிற்
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.

(க-ரை.) யானை கணையால் புண்பட்டவிடத்தும் தளராமல் பெருமையைநிறுத்தும் அதுபோல மனவெழுச்சி உடையார் வருத்தம் வந்த இடத்தும் தளரார். (௭)

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி இல்லாதவர் மதிப்பு அடையார். (௮)

பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

(க-ரை.) யானை பெரிதும் கொம்புடையதும் ஆனாலும் புலியினது அடிக்கு அஞ்சும். (௯)

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அறிவாவது மனவெழுச்சியாம் அஃதில்லாதவர் மரங்களுக்கு ஒப்பாவார்.

சாக-ம். அதி.—மடியின்மை.

அஃதாவது - நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும் போது சோம்புதல் அல்லாமையாம்.

குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

(க-ரை.) ஒருவன் குடியென்னும் விளக்கானது அவன் சோம்பலால்கெடும். (க)

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) தாம்பிறந்த குடியை நற்குடியாகவேண்டுவோர் சோம்பலை விடக்கடவர். (உ)

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(க-ரை.) சோம்பல் உடையவன் குடியானது கெடும். (ங)

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.

(க-ரை.) முயற்சி இல்லாதவர்க்குக் குடியும் கெட்டுக் குற்றங்களும்பெருகும். (ச)

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி லன்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(க-ரை.) சோம்பலும், தாமதமும், மறதியும், நித்திரையும், கெடுவோர் ஏறும் மரக்கலங்களாம். (ரு)

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியு
டையார், மாண்பய னெய்த லரிது.

(க-ரை.) உலகு ஒருங்குடைய அரசர் செல்வம் வலியவந்தாலும் சோம்பலுடையவர் பயன் அடைதல் இல்லை. (சா)

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ் சொற்கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(க-ரை.) சோம்பலுடையவர் பிறர் இகழும்சொல்லைக் கேட்பர். (எ)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் ஒன்
னார்க், கடிமை புகுத்தி விடும்.

(க-ரை.) சோம்பல் அரசன் இடத்துத் தங்குமானால் இது அரசன் தன்னைப்பகைவருக்கு அடிமையாக்கும். (அ)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(க-ரை.) ஒருவன் சோம்பலை ஒழிக்க அவன்குடியிலும் ஆண்மையிலும் வந்த குற்றங்கள் அழியும்.

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு.

(க-ரை.) சோம்பல் இல்லாத அரசன் உலகம் எல்லாம் அடைவான். (௧0)

சா௨-ம். அதி.—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது - இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியை உடையனாதலாம்.

அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

(க-ரை.) தொழிலைக்குறித்து அருமையென்றுதளரா திருக்கவேண்டும், தளராமுயற்சி பெருமைதரும்.

வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை, தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

(க-ரை.) தொழிலின் குறையைச்செய்யாதுவிட்டவரை உலகம்விட்டது ஆகையால் தொழிலில் செய்கையற்று இருக்கையை விடக்கடவன். (உ)

தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே, வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) உபகாரமேன்மை முயற்சியினிடத்து நிலைபெற்றது. (ந)

தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை, வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(க-ரை.) முயற்சி இல்லாதவன் உபகாரத்தன்மை பேடிகை வாள்போலாம். (ச)

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர், துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

(க-ரை.) தனக்கு இன்பம் விரும்பாதவனாகி முயற்சியைவிரும்புவோன் உறவினர் துன்பத்தைத் தாங்கும் தூண். (ரு)

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை யின்மை புகுத்தி விடும்.

(க-ரை.) முயற்சி செல்வத்தை வளர்க்கும் அம்முயற்சி இல்லாமை தரித்திரத்தைக் கொடுக்கும்.

மடியுளாள் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள்.

(க-ரை.) மூதேவி சோம்பல் உடையவன் இடத்தில் இருப்பாள் சிதேவி சோம்பல் இல்லாதவன் இடத்தில் இருப்பாள். (எ)

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி.

(க-ரை.) யாவர்க்கும் விதி இல்லாமை பழி ஆகாது முயற்சி இல்லாமை பழி ஆகும். (அ)

தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(க-ரை.) ஊழில்லாவிடினும் சரீரமுயற்சிக்கித் தக்க பலனைத்தரும். (௯)

ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்.

(க-ரை.) இடைவிடாது முயற்சிசெய்வோர் விதியையும் விலக்குவார். (௧௦)

௬௩-ம். அதி.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது - தொழிலிலே முயல்பவன் ஊழினாலாவது பொருளில்லாமையினாலாவது மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்த இடத்து அதற்கு மனம் கலங்காமையாம்.

இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பம் வரும்போது மகிழக்கடவன் அத்துன்பத்தை நெருக்கக்கடவன். (க)

வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

(க-ரை.) அறிவுள்ளவன் உள்ளத்திலே ஒன்றை நினைக்கத் துன்பமெல்லாம் கெடும். (உ)

இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்.

(க-ரை.) துன்பத்திற்குத் துன்பப்படாதவர் துன்பத்திற்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பர். (௩)

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்ன னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.

(க-ரை.) தொழில்செய்ய வல்லவனை அடைந்த துன்பமானது தானே துன்பப்படும். (௪)

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(க-ரை.) தைரியம் விடாதவனை அடைந்த துன்பமானது துன்பப்படும். (௫)

அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றே
மென், றோம்புத றேற்றா தவர்.

(க-ரை.) செல்வத்தில் உலோபம் செய்யாதவர் வறுமையில் விசனப்படார். (௬)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கல்கத்
தைக், கையாருங் கொள்ளாதா மேல்.

(க-ரை.) அறிவுடையவர் துன்பத்தைத் துன்ப
மாகக்கொள்ளார். (எ)

இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன்.

(க-ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவனாகித் துன்
பத்தை இயல்பென்று நினைப்பவன் துன்பம் அடை
யான். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்
துட், டுன்ப முறுத லிலன்.

(க-ரை.) இன்பம்வந்தபொழுது இன்பத்தை இச்
சியாதவன் துன்பத்தில் விசனப்படான். (கூ)

இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) துன்பத்தை இன்பமாகக் கொள்ளுவா
னாகில் அவன் பகைவராலே மதிக்கப்படும் உயர்ச்சி
யை அடைவான். (௧0)

அங்கவியல்.

இனிமுறையானே அரசியலை நடத்துதலிலே
ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அங்கங்களது இயல்
பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத்

தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கினை சக்கரத்தைச் செலுத்துதலிலே அவ்வரசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்து அதிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அமைச்சுச் சொல்லுகின்றார்.

௬௪-ம். அதி.—அமைச்சு.

அஃதாவது-அமைச்சனது தன்மை அத்தன்மை அவன் குணங்களும் செய்கைகளுமாம்.

கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(க-ரை.) கருவியும் காலமும் செய்கையும் தொழிலும் இவற்றை எண்ண வல்லவன் மந்திரி. (க)

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினை
யோ, டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

(க-ரை.) அசைவு இல்லாமையும் குடிகளைக் காத்தலையும் கற்றறிதலையும் முயற்சியையும் உடையவன் மந்திரி. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(க-ரை.) பிரித்தலும் காத்தலும் பிரிந்தவரைப் பொருந்தச்செய்தலும் வல்லமை உடையவன் மந்திரி. (ங)

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(க-ரை.) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்து செய்தலும் ஒருதலையாகச்சொல்லலும் வல்லவன் மந்திரி. (௪) [4]

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ்
ஞான்றுந், திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை.

(க-ரை.) தருமங்களை அறிந்து தொழில்செய்யும் திறங்களைத் தெரிந்தவன் மந்திரி. (௫) [5]

மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

(க-ரை.) புத்தி நுட்பத்தை உடைய மந்திரிகளுக்குமுன் நிற்கும் ஆலோசனைகள் எவையுள? (௬) [6]

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் திறங்களை அறிந்தாலும் உலகநடக்கையை அறிந்து செய்யக்கடவன்.

அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

(க-ரை.) சொன்னவரது அறிவை அழித்துத் தான் அறியானாகினும் அரசனுக்கு உறுதியானவைகளைச் சொல்லுதல் மந்திரியின் கடமையாம். (அ) [8]

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்
வோ, ரெழுபது கோடி யுறும்.

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்யும்மந்திரி ஒருவின் எழுபதுகோடி பகைவரிலும் கொடியன். (கூ)

முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர்.

(க-ரை.) செய்தொழிலிலே திறம் இல்லாத மந்திரிகள் முன்பு ஒருகாரியத்தை ஆலோசித்தும் பின்பு அதை முடிவில்லாமலே செய்வார்கள். (கO)

சாரு-ம். அதி.—சொல்வன்மை.

அஃதாவது-தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால் வார்த்தைசொல்ல வல்லவனாகுதலாம்.

நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(க-ரை.) மந்திரிகளுக்கு நாநலம்போல வேறு நலம் இல்லை. (க)

ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(க-ரை.) செல்வமும் கேடும் சொல்லால்வருதலால் மந்திரிகள் சொல்லினிடத்து சோர்வுவாராமல் காக்கக்கடவர். (உ)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும், வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(க-ரை.) கேட்டாரும் கேளாதவரும் விரும்பும்படிக்குச் சொல்வதே சொல்லாம். (ங)

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தம்முடையவும் கேட்போருடையவும் திறமைகளை அறிந்து சொல்லை சொல்லக்கடவர். (ச)

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்
சொல்லை, வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(க-ரை.) பிறர் சொல்லுஞ்சொல்லை வெல்லுஞ் சொல் இல்லாமையைக்கண்டு சொல்லக்கடவர்.

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்
கோடன், மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

(க-ரை.) பிறர் இச்சிக்கும்படி சொல்லிப் பிறர் சொற்பயனைக்கொள்ளுதல் மந்திரிகள் கொள்கையாம். (௬)

சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

(க-ரை.) சொல்லில் வல்லவனும் சோர்வு இல்லாதவனும் அஞ்சாதவனும் ஆகிய ஒருவனை வெல்லல் அரிது. (எ)

விரைந்து தொழில் கேட்கு ஞாலநிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(க-ரை.) சொல்லப்படும் காரியங்களை இனிதாகச் சொல்லுதலில் வல்லமந்திரிகளைப்பெற்றால் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளும். (அ)

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்றா தவர்.

(க-ரை.) குற்றமற்றவார்த்தைகளைப்பேச அறியாதவர்கள் பலவார்த்தைகளைப்பேச விரும்புவார்கள்.

இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார்.

(க-ரை.) கற்றநூல்களை விரித்துச்சொல்லாதவர்கள் வாசனை இல்லாத மலருக்கு ஒப்பாவார். (௧௦)

௬௬-ம். அதி.—வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது - செயப்படும் தொழில்கள் பொருளை மாத்திரமல்லாமல் அறமும் புகழும்தந்து நல்லவை ஆதலாம்.

துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு துணை நன்மை செல்வம் ஒன்றைத்தரும் தொழிலின் நன்மை வேண்டியவற்றைத்தரும். (௧)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் புகழையும் தருமத்தையும் தாராத்தொழில்களை மந்திரிகள் விடவேண்டும்.

ஒஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்
வினை, யாஅது மென்னு மவர்.

(க-ரை.) மேலாக ஆவோமென்று எண்ணுவோர் கெடுதற்குக் காரணமானதொழிலை விடக்கடவர்.

இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(க-ரை.) அசைவு இல்லாத அறிவினை உடையவர் துன்பம் வரினும் இழி தொழிலைச் செய்யார்.

எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(க-ரை.) தான் வருந்தும் தொழில்களைச்செய்யாதிருக்கக்கடவன் அவற்றைச்செய்வானுகிலும் பின் செய்யாமை நல்லது. (ரு)

ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

(க-ரை.) தாய்பசியைக்கண்டானாயினும் அதைக் குறித்துப் பழிக்கும் தொழிலைச் செய்யாதிருக்கக் கடவன். (சா)

பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

(க-ரை.) பழியால் அடைந்த செல்வத்திலும் பெரியோர் அநுபவிக்கும் வறுமையே மேலாம். (எ)

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

(க-ரை.) பெரியோர் தள்ளப்பட்ட தொழிலைக் கொள்ளப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அத்தொழில் முன் முடியினும் பின் துன்பந்தரும். (அ)

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பி
னும், பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(க-ரை.) பிறன் அழக்கொண்டபொருள் யாவும் தான் அழப்போகும் நல்வழியால் வந்தபொருள்கள் முன் இழந்தானுயினும் பின்பயன்கொடுக்கும். (கூ)

சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசு
மட், கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.

(க-ரை.) மந்திரி அரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் பொருளைத்தேடிக்காத்தல் பசியமண்பாத்திரத்துள்ளே நீரைவார்த்துக் காத்தல் போலாம். (கo)

சூஎம். அதி.—வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது-பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம்.

வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற.

(க-ரை.) தொழில்வலிமை யென்று சொல்லப்படுவது ஒருவன் மனவலிமையாம் மற்றவலிமை வலிமை அல்லவாம். (க)

ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(க-ரை.) மந்திரிகள் துணிவானது பழுதுபடும் தொழிலைச்செய்யாமையும் அத்தொழில் பழுதாகில் தளராமையுமாம். (உ)

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக் கொட்கி, னெற்றா விழுமந் தரும்.

(க-ரை.) தொழிலைமறைத்து முடிவில்செய்வதே வலிமையாம் அது நடுவில் வெளிப்படுமாகில் துன்பமாம். (ந)

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ் சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

(க-ரை.) தொழில்செய்வோம் என்றல் யார்க்கும் எளிதாம் அதைச்சொல்லியபடி செய்தல் அரிதாம்.

வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந் தன்க, ணூறெய்தி யுள்ளப்படும்.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தொழில் வலிமையானது அரசன் இடத்துப்பொருந்துதல் யாவராலும் மதிக்கப்படும். (ரு)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண் ணியார், திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(க-ரை.) தொழில் வலிமை உடையவராகில் நினைக்கப்பட்டபொருளை நினைத்தபடி பெறுவார்.

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெ ருந்தேர்க், கச்சாணி யன்னா ருடைத்து.

(க-ரை.) உலகம் தேர்க்கு அச்சாணிபோலத் தொழிலில் வலிமையுள்ளோரை உடையது அதனால் வடிவுகண்டு ஒருவரை இகழலாகாது. (எ)

கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

(க-ரை.) மனம் தெளிந்து செய்யத்துணிந்த தொழில் இடத்து ஆலசியம் இல்லாமல் அத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர். (அ)

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை.

(க-ரை.) துன்பம்வரினும் துணிவுடன் இன்பம் தரும் தொழிலைச்செய்யக்கடவர். (கூ)

எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்
திட்பம், வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

(க-ரை.) உயர்ந்தோர் தொழில் வலிமையை விரும்பாத மந்திரிகளை மதியார். (க0)

சஅ-ம். அதி.—வினை செயல்வகை.

அஃதாவது - வலிமையுடைய மந்திரியானவன் தொழிலைச் செய்யும் திறமாம்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(க-ரை.) ஆலோசனைக்கு எல்லையாவது துணிவு பெறுதல் அத்துணிவு பின்னால் ஆலசியப்படுதல் குற்றம். (க)

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(க-ரை.) ஆலசியமாகச்செய்யும் தொழில்களை ஆலசியமாகச் செய்யக்கடவன், விரைவாகச் செய்யும் தொழில்களை விரைவாகச் செய்யக்கடவன்.

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்
லாக்காற், செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

(க-ரை.) குற்றம் கூடும் இடத்தெல்லாம் தண்டித்தல் நல்லது அது கூடா இடத்து மூன்று உபாயங்களால் செய்யக்கடவன். (ங)

வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்
காற், றீயெச்சம் போலத் தெறும்.

(க-ரை.) தொழில் பகை இவை இரண்டின் குறைவுகள் அக்கினியினது குறைவுபோல்வளர்ந்து கெடுக்கும். (ச)

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச் செயல்.

(க-ரை.) பொருளும் சாதனமும் காலமும் தொழிலும் இடமும் இவ்வைந்தும் நினைத்துத் தொழில் செய்யக்கடவன். (ரு)

முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(க-ரை.) முயற்சியையும் இடையூற்றையும் பயனையும் ஆராய்ந்து தொழில்செய்யக்கடவன். (சா)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்
வினை, யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

(க-ரை.) தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கினவன் செய்யும் முறையாவது அத்தொழிலின் உளப்பாட்டை அறிதல். (எ)

வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.

(க-ரை.) தொழிலாலே தொழிலை முடித்துக் கொள்ளக்கடவன் இது யானையை யானையால் கட்டியதை ஒப்பாம். (அ)

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

(க-ரை.) பகைவரைச் சிநேகம் ஆக்கிக்கொள்ளுதல் சிநேகருக்கு நல்லவைகளைச் செய்தலினும் நல்லது. (கூ)

உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெ
றிற், கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

(க-ரை.) ஆளும் இடம் சிறியாராகிய மந்திரிகள் பகைவர் எதிர்த்த இடத்துப் பணிந்துகொள்வர்.

சுகூ-ம். அதி.—தூது.

அஃதாவது-பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசர் இடத்தே தூதுசெல்வோரது தன்மையாம்.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்த
வாம், பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

(க-ரை.) அன்பும் நற்குடியில் பிறத்தலும் அரசர் விரும்பும் குணமும் உடையனாதல் தூதன் இலக்கணம். (க)

அன்பறிவா ராய்ந்த சொல்வன்மை
தூதுரைப்பார்க், கின்றி யமையாத மூன்று.

(க-ரை.) அன்பு அறிவு சொல்வன்மை இவை தூது சொல்வோரது குணங்களாம். (உ)

நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

(க-ரை.) தூதனுக்கு இலக்கணமாவது மந்திரிகள் இடத்து வல்லவன் ஆகுதல். (ங)

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றின்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

(க-ரை.) அறிவு உருவு கல்வி இவற்றை உடையவன் தூது செல்லக்கடவன். (ச)

தொகச் சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்
சொல்லி, நன்றி பயப்பதாந் தூது.

(க-ரை.) தொகுத்துச் சொல்லியும் கடுஞ்சொல் லை நீக்கி மகிழச்சொல்லியும் அரசனுக்கு நன்மை செய்பவனே தூதன். (ரு)

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் கா
லத்தாற், றக்க தறிவதாந் தூது.

(க-ரை.) நீதி நூலைக்கற்றுப் பகை அரசர் மனம் கொளச்சொல்லி அஞ்சாதவனாய் காலத்திற்கு ஏற்க உபாயம் அறிபவனே தூதன். (சு)

கடனறிந்து காலங்கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை.

(க-ரை.) முறைதெரிந்து சமையம்பார்த்துத் தக்க இடம் அறிந்து எண்ணிச் சொல்பவனே தூதரில் தலைமை உடையவன். (எ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்
றின், வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

(க-ரை.) சுத்தமும் துணையும் துணிவும் சத்திய மும் இந்நான்கும் தூதன் இலக்கணமாம். (அ)

விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்
றம், வாய்சோரா வன்க ணவன்.

(க-ரை.) தன் அரசன் வார்த்தையை வேற்றர சர்க்குச் சொல்லுதற்கு உரியவனே தூதரில் வலிய வன். (கூ)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

(க-ரை.) தனக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற் றரசனுக்குத் தன் அரசன் சொல்லைச்சொல்பவனே தூதன். (க0)

எ0-ம். அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது - மந்திரி அரசரைப்பொருந்தி நடக் கும் விதமாம்.

அகலா தணுகாது தீக்காய் வார்போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) மந்திரிகள் மாறுபாடுடைய வேந்தர் இடத்து அகலாமலும் அணுகாமலும் இருக்கக்கடவர்.

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந் தரும்.

(கரை.) தமது அரசரால் விரும்பப்பட்டவற்றை விரும்பா திருத்தல் மந்திரிகளுக்கு அவரால் செல்வம் உண்டாம். (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தங்களிடத்துக் குற்றம்வாராமல் காக்கக்கடவர் தம் அரசர் சந்தேகித்தபின் அவரைத்தெளிவித்தல் அரிது. (ந.)

செவிச் சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்
தொழுக, லான்ற பெரியா ரகத்து.

(க-ரை.) மந்திரி அரசன் இடத்து இருக்கையில் ஒருவன் செவியில் சொல்லுதலையும் ஒருவனைக் கண்டு நகைத்தலையும் நீக்கி நடக்கக்கடவன். (ச)

எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்
பொருளை, விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(க-ரை.) அரசன் இரகசியம் பேசுகையில் கேளாமலும் அதைவினவாமலும் இருந்து அவன்சொல்வதை மந்திரிகள் கேட்கக்கடவர். (ரு)

குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.

(க-கை.) குறிப்பு அறிந்து சமையம்பார்த்து வெறுப்பில்லாத வற்றையும் வேண்டுவன வற்றையும் சொல்லக்கடவர். (சா)

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(க-ரை.) அரசன் விரும்பிய வற்றைச் சொல்லிப் பயனில்லாத வற்றை அவன்கேட்டாலும் மந்திரி சொல்லாது விடக்கடவன். (எ)

இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும்.

(க-ரை.) மந்திரிகள் அரசரை இளையவர் எமது சாதியார் என்று இகழாமல் மதிக்கக்கடவர். (அ)

கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்
ளாத செய்யார், துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

(க-ரை.) அறிவுடையவர் அரசனாலே மதிக்கப்பட்டோம் என்று நினைத்து அவர் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார். (கூ)

பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பழமையோம் என்று நினைத்து இயல்பு அல்லாதவற்றைச் செய்யும் உரிமையானது மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும்.

எகூ-ம். அதி.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது-அரசர் நினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதலாம்.

கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்
ஞான்று, மாறாநீர் வையக் கணி.

(க-ரை.) அரசன் குறிப்பை அறிகிற மந்திரி உலகத்தார்க்கு ஆபரணம் ஆவான். (க)

ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(க-ரை.) மனத்தின் இடத்து நடப்பதை அறிபவனைத் தெய்வத்தோடு சமானமாகக் கொள்ளக்கடவன். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல்.

(க-ரை.) குறிப்பால் குறிப்பு அறிபவரை வேண்டுவன கொடுத்துக் கொள்ளக்கடவர். (ங)

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு.

(க-ரை.) மனதில் நினைத்ததைச் சொல்லாமல் அறியவல்லவரோடு,அறியமாட்டாதவரை வடிவால் வகுப்பினும் அவர் அறிவால் வேறாவர். (ச)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண்.

(க-ரை.) குறிப்பால் பிறர்குறிப்பை அறியாவிடில் கண்கள் என்னபயனைத்தரும்? (ரு)

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்.

(க-ரை.) அடுத்தபொருளைக்காட்டும் கண்ணாடி போல ஒருவன் மனத்தின்குணத்தைமுகம்காட்டும்.

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்
பினுங், காயினுந் தான்முந் துறும்.

(க-ரை.) உயிரானது விரும்பினாலும் வெறுத்தாலும் தான் அறிந்து முன்னேநிற்கும் முகம்போல அறிவுமிகுந்தது வேறு இல்லை. (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(க-ரை.) மனதைக் குறிப்பால் அறிந்து உற்றதை அறிவாரைப்பெற்றால் அவர்முகம்பார்த்து நிற்கப்போதும். (அ)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங்
கண்ணின், வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்.

(க-ரை.) கண்ணின் தன்மையை அறியவல்ல மந்திரிகளை அரசர்பெற்றால் அவர்க்குப்பகையையும் நட்பையும் கண் காட்டும். (கூ)

நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்
காற், கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(க-ரை.) அரசர்கருத்தை அளக்கும்கோலாவது அவர்கள் கண்களே அல்லாமல் வேறில்லை. (க0)

எஉ-ம். அதி.—அவையறிதல்.

அஃதாவது - அரசனோடிருந்த சபை இயல்பை அறிதலாம்.

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின், றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(க-ரை.) சொல்லின் தொகையை அறிந்தவர் சபை அறிந்து சொல்லக்கடவர். (க)

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி, னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

(க-ரை.) சொல்லின் நடை அறிந்தவர் சமையம் அறிந்து சொல்லக்கடவர். (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின், வகையறியார் வல்லதூஉ மில்.

(க-ரை.) சபை அளவை அறியார் ஆகிப் பேச மேற்கொள்பவர் சொல்லின்வகை அறியார். (ங)

ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார் முன், வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

(க-ரை.) அறிவாளிகள் சபைமுன்னே அறிவாளிகள் ஆகக்கடவர். அறிவில்லார் சபைமுன்னே அறிவில்லார் ஆகக்கடவர். (ச)

நன்றென் றவற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் முந்து கிளவாச் செறிவு.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் சபையில் அவர் முன்ணம் ஒன்றைச்சொல்லாத அடக்கமானது நன்மை எல்லாவற்றுள்ளும் நல்லது. (ரு)

ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(க-ரை.) கற்றவர் சபையில் கற்றவன் இழுக்குப் படுதல் நல்லவழியில் நின்றவன் தீவழியில் விழுந்தாற்போலும். (சா)

கற்றறிந்தார் கல்வி விளக்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.

(க-ரை.) குற்றம் அறக் கற்றவர் சபையில் கற்றவர் கல்வி விளங்கும். (எ)

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வ
தன், பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.

(க-ரை.) கற்றவர் சபையில் கற்றவர் ஒன்றைச் சொல்லல் பாத்தியில் நீர்விட்டாற்போலும். (அ)

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்
லவையு, ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

(க-ரை.) நல்லோர் சபையிலே நற்பொருளைச் சொல்பவர் புல்லர்சபையிலே மறந்தும் சொல்லாதிருக்கக்கடவர். (கூ)

அங்கணத் துளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

(க-ரை.) தம் இனத்தர் அல்லார் சபையில் ஒன்றும் சொல்லாது இருக்கக்கடவன் சொல்லுதல் சேற்றுள்வீழ்ந்த அமிர்தம் ஒக்கும். (கம)

எஎ-ம். அதி.—அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது-சொல்லுதற்கு உரியசபையை அறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமையாம்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்
லின், றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(க-ரை.) சொல்லினது தொகையை அறிந்தவர் சபையினது வகையை அறிந்து பிழைபடச்சொல்லார். (க)

கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

(க-ரை.) கற்றவர் சபையில் கற்றவற்றைச் சொல்லவல்லவர் கற்றவர் எல்லாருள்ளும் கற்றவர் என்று சொல்லப்படுவார். (உ)

பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர்.

(க-ரை.) பகையின் இடத்து அஞ்சாது இறக்கவல்லவர் பலர் சபையின் இடத்து அஞ்சாது பேசவல்லவர் சிலர். (ங)

கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(க-ரை.) கற்றவர்முன் கற்றவற்றைச் சொல்லித் தாம் கற்றவைகளினும் மேலானவற்றைக் கற்றவரிடத்துத் தெரிந்துகொள்ளக்கடவர். (ச)

ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

(க-ரை.) வேற்றரசர்சபையில் அஞ்சாது எதிர் மொழி கொடுத்தற் பொருட்டுச் சொல் இலக்கண வழியால் அளவைநூல் அறிந்து மந்திரிகள் கற்கக் கடவர்கள். (ரு)

வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு
நூலொடென், னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

(க-ரை.) சௌரியம் இல்லாதவர்க்கு வாளாயுதத்துடன் என்னசம்பந்தம் உண்டு? அதுபோலக் கற்றவர் சபைக்கு அஞ்சுவோர்க்கு நூலோடு என்ன சம்பந்தம் உண்டு? (சா)

பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத், தஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.

(க-ரை.) சபைக்கு அஞ்சுவோன் கற்றநூல் பேடிகையில் இருக்கும் வாளை ஒப்பாகும். (எ)

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(க-ரை.) நல்லவர் சபையிலே நல்லபொருளைச் சொல்லாதவர் பலநூல்களைக் கற்றாராயினும் பயன் இல்லாதவராவர். (அ)

கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(க-ரை.) கற்றிருந்தும் கற்றவர்சபைக்கு அஞ்சுபவர் கல்லாதவரிலும் கடையராவர். (கூ)

உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்
சிக், கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

(க-ரை.) சபைக்கு அஞ்சிக் கற்றவற்றைச் சொல்லாதவர் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவரோடு ஒப்பர்.

எசு-ம். அதி.—நாடு.

அஃதாவது - இவ்வித வளப்பங்களை உடையது நாடாம்.

தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

(க-ரை.) உழவரும் அறிவோரும் செல்வரும் கூடி வாழ்வதே நாடாம். (க)

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்
கேட்டா, லாற்ற விளைவது நாடு.

(க-ரை.) அளவு இல்லாப் பொருள் உடைமையால் பிறரால் இச்சிக்கத்தக்கது ஆகி அழிவு இன்மை பொருந்தி மிகவிளைவதே நாடாகும். (உ)

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி
யிறைவற், கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

(க-ரை.) பிறநாட்டுப்பாரம் தன்மேல் வரும்போது அவற்றைத்தாங்கித் தன் அரசனுக்கு இறைப்பொருள் முற்றும் தருவதே நாடாம். (ங)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

(க-ரை.) பசியும் பிணியும் பகையும் சேராமல் இருப்பது நாடாகும். (ரு)

பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்
தலைக்கும் கொல்குறும்பு மில்லது நாடு.

(க-ரை.) பலகூட்டமும் பகையும் கொலைத்தொழிற் குறும்பரும் இல்லாததே நாடாகும். (சு)

கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

(க-ரை.) கேடில்லாததும் வளங்குன்றாததுமான நாட்டை எல்லாநாட்டிலும் முதன்மையான நாடு என்பர். (சு)

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

(க-ரை.) நீரும் மலையும் மலையில் வருநீரும் நகரும் நாட்டிற்கு உறுப்பாம். (எ)

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

(க-ரை.) நோய் இல்லாமையும் செல்வமும் பயிர் விளைவும் இன்பமும் காவலும் இவ்வைந்தும் நாட்டிற்கு அழகாகும். (அ)

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

(க-ரை.) தேடாத செல்வத்தை உடையதை நாடு என்று சொல்லுவர் தேடிவருந்த செல்வத்தைத் தருநாடுகள் நாடுகளல்ல. (கூ)

ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(க-ரை.) இராசனுடன் பொருந்தாத நாடானது எல்லாநிறைவு உள்ளதாயினும் பிரயோசனம் இல்லை.

எரு-ம். அதி.—அரண்.

அஃதாவது-இன்னின்ன தன்மையை உடையது அரணும்.

ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

(க-ரை.) கோட்டையானது போர்செய்வோர்க்கும் தன்னை அடைந்தோர்க்கும் சிறந்தபொருளாகும். (க)

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண்.

(க-ரை.) நீரையும் வெளிநிலத்தையும் மலையையும் காட்டையும் உடையது கோட்டையாம். (உ)

உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.

(க-ரை.) உயர்வு, அகலம் வலிமை அருமை இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலைக்கோட்டை என்று சொல்லுவர். (ந)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

(க-ரை.) காக்கும் இடம் சிறிதாய்ப் பரந்த இடம் உடையதாய்ப் பகைவர் வலிமையைக் கெடுப்பதே கோட்டையாம். (உ)

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகியகத்
தார், நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

(க-ரை.) பகைவர் கொள்ளுதற்கு அரிதாய்ப் பலவகை உணவை உடையதாய் உள்ளிட்டோர் போர்நிலைக்கு எளியதாகியகுணம் உடையதே கோட்டை. (ங)

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண்.

(க-ரை.) எல்லாப்பொருளும் உள்ளதாய் வீரரை உடையது கோட்டை. (சு)

முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண்.

(க-ரை.) சூழ்ந்தும் சூழாமலும் போர்செய்தும் கீழறைபெற்றும் பிறரால் கொள்ளுதற்கு அரியது கோட்டையாம். (எ)

முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண்.

(க-ரை.) தன்னைப்பற்றிச் சூழ்ந்தவரை தன் இடத்து இருந்தவர்பற்றி வெல்வதே கோட்டையாம்.

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

(க-ரை.) போர் இடத்துப் பகைவர்கெடத் தொழில் இடத்துப் பெருமை உடையது கோட்டை.

எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி யில்லார்க ணில்லது அரண்.

(க-ரை.) கோட்டை எவ்வளவு பெருமை உடையதா இருந்தும் தொழில் பெருமை இல்லாதவர் இடத்துப் பயன் இல்லை. (க0)

எசு-ம். அதி.—பொருள்செயல்வகை.

அஃதாவது-இவ்வித வகையை அடையச் செய்வது பொருளாம்.

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(க-ரை.) மதிக்கப்படாதவரையும் மதிக்கப்படச் செய்யும் பொருள் அல்லாமல் ஒருவர்க்கு வேறு பொருள் இல்லை. (க)

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(க-ரை.) வறியவரை யாவரும் இகழ்வர் செல்வரை யாவரும் புகழ்வர். (உ)

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு, மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(க-ரை.) பொருள் என்னும் விளக்கானது பகை என்னும் இருளைக் கெடுக்கும். (ந)

அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

(க-ரை.) குற்றம் இல்லாமல் வந்தபொருளா னது தருமத்தையும் இன்பத்தையும் தரும். (௪)

அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்
கம், புல்லார் புரள விடல்.

(க-ரை.) அருளோடும் அன்போடும் வாராதபொ ருளை அரசர் நீக்கக்கடவர். (௫)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னொன்
னார்த். தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

(க-ரை.) உடையவர் இல்லாப் பொருளும் சுங் கப்பொருளும் பகைவரைவென்று திறைகொண்ட பொருளும் அரசன் பொருள்களாம். (௬)

அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்
னுஞ், செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

(க-ரை.) அன்பால் ஈன்றிடப்பட்ட அருளென் னும் குழந்தையானது பொருள் என்னும் செவிலித் தாயால் வளரும். (௭)

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்
கைத்தொன், றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(க-ரை.) தன்பொருள் இருக்க ஒருதொழிலைச் செய்பவன் செய்கையானது மலைமேல் ஏறி யானை கள் போரைக்கண்டதை ஒக்கும். (௮)

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில்.

(க-ரை.) திரவியத்தைச்சம்பாதிக்கக்கடவர் அத்திரவியம் பகைவர் செருக்கைக் கெடுக்கும் ஆயுதமாம். (கூ)

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்
பொருள் ளேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(க-ரை.) நல்வழியால் வரும்பொருளை மிகவும் உண்டாக்கினவர்க்குத் தருமமும் இன்பமும் எளியனவாம். (க0)

எஎம். அதி.—படைமாட்சி.

அஃதாவது-சேனையினது தன்மையாம்.

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) போரில் அஞ்சாது நின்று வெல்லும் படையானது அரசன் செல்வம் யாவற்றிலும் தலைமையானது. (க).

உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது.

(க-ரை.) அஞ்சாது நின்று தாங்கும் சௌரியமானது அரசன் பழையசேனைக்கு அல்லது மற்றவர்க்கு இல்லை. (உ)

ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(க-ரை.) எலிகள் கூடிச் சத்தித்தால் பாம்புக்கு என்ன துன்பம்வரும்? பாம்பு மூச்சு விட்ட அளவில் எலிகள் அழியும். (ஙூ)

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

(க-ரை.) போரில் கெடுதல் இல்லாமல் பழைமையாக வந்த செளரியம் உடையதே அரசனுக்குப் படையாம். (ச)

கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை.

(க-ரை.) இயமன் கோபித்து மேலிட்டு வரினும் எதிர்நின்று தாங்கும் வலிமை உடையதே படையாம். (ரு)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

(க-ரை.) செளரியமும், மானமும் நல்வழிச் செய்கையும், நம்பிக்கையும் ஆகிய இந்நான்கு குணமும் சேனைக்கு அரண் ஆகும். (சா)

தார் தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(க-ரை.) தன்மேல் வந்தபோரை விலக்கும் வகுப்பை அறிந்து பகைவர் தூசிப்படையைத் தடுத்துச் செல்வதே படையாம். (எ)

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(க-ரை.) சேனையானது சௌரியமும் வலிமை யும் இல்லை ஆயினும் பொலிவினாலே பெருமையை அடையும். (அ)

சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை.

(க-ரை.) சிறிதாகலும் வெறுப்பும் வறுமையும் இல்லாவிடின் சேனையானது பகையைவெல்லும்.

நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில்.

(க-ரை.) சேனையானது வீரரை மிக உடைத்தா யினும் படைத்தலைவர் இல்லா இடத்துப் போரில் நில்லாது. (கம)

எஅ-ம். அதி.—படைச்செருக்கு.

அஃதாவது-சேனையினது மறமிகுதியாம்.

என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பல
ரென்னை, முன்னின்று கன்னின் றவர்.

(க-ரை.) பகைவரே! என்தலைவர்முன் நின்று வெல்லாது இறந்தவர் பலர் ஆதலினால் நீங்கள் உயி ரோடு இருக்கவிரும்பினால் அவர் முன் நில்லாதீர் கள். (க)

கான 'முயலெய்த வம்பினில் யானை '
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

(க-ரை.) முயலை எய்த அம்பை ஏந்துதலைப்பார்க்கிலும் யானையை எய்து தப்பிய அம்பை ஏந்துதல் நல்லது. (உ)

பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு.

(க-ரை.) பகைவரைவெல்லும் மறமானது மிகுந்த ஆண்மையாகும் அப்பகைவர்க்குத் தாழ்வுவந்தகாலத்து உதவுதல் கூர்மையாகும். (ந)

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

(க-ரை.)கைவேலை யானைமேல் எறிந்துவருபவன் தன்மெய்வேலைப்பிடுங்கி மகிழ்வான். (ச)

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு.

(க-ரை.)கோபித்துப்பார்த்த கண் வேல்கொண்டு எறிய இமைக்குமாயின் தோற்பு அல்லவா? (ரு)

விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து.

(க-ரை.) சுத்தவீரனானவன் போர்செய்யப்படாத நாளை வீண்நாளென்று எண்ணுவான். (சு)

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

(க-ரை.) புகழைவிரும்பி உயிரைவிரும்பாதவர் வீரக்கழலைக்கட்டுதல் அவர்க்கு ஆபரணமாம். (எ)

உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.

(க-ரை.) தம்முயிர்க்கு அஞ்சாது போர்செய்யும் வீரர் தம்மரசன் கோபிக்கினும் வீரம் குறையார்.

இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

(க-ரை.) சபதப்படி போரில் சாகும் வீரரை இகழ்பவர் யார்? (கூ)

புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து.

(க-ரை.) வீரர்கள் அரசர் கண்கள் நீர் ததும்பப் போரில் இறந்தால் அவ்விறத்தல்கொள்ளத்தக்கது.

எகூ-ம். அதி.—நட்பு.

அஃதாவது-இன்னவிதமாய் நடப்பது நட்பாம்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(க-ரை.) நட்பைப்போல சம்பாதித்தற்கு அரிய பொருள் எவை இருக்கின்றன? (க)

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் நட்பு இளம்பிறை போல் வளரும் அறிவில்லார் நட்பு நிறைசந்திரன் போல் குறையும். (உ)

நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

(க-ரை.) நற்குணம் உடையவர் நட்பானது படிக்கும்தோறும் நூல் பயன்கொடுத்தல் போலாம். (ங)

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(க-ரை.) நகைக்கும்பொருட்டு அல்ல சிநேகம் செய்தல் புத்திசொல்லும் பொருட்டே. (ச)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும்.

(க-ரை.) இருவர்க்கும் ஒத்த அறிவே சிநேகம் தரும். (ரு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு.

(க-ரை.) முகம்மலர்ந்து சிநேகிப்பது சிநேகம் அல்ல அகம்மலர்ந்து சிநேகிப்பதே சிநேகம். (சா)

அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(க-ரை.) நட்பாவது தீயவழியை நீக்கி நல்வழியை நடத்தித் துன்பத்தை அனுபவிப்பதாம். (எ)

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(க-ரை.) ஆடைகுலைந்தவன் கைபோலத் துன்பத்தை நீக்குவதே நட்பாம். (அ)

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்
பின்றி, யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

(க-ரை.) நட்பிற்கு அரசிருக்கை யாதென்றால் எந்நாளும் தாங்கும் திண்மையாம். (கூ)

இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு.

(க-ரை.) இவர் எங்களுக்கு இவ்வளவு அன்பினர் நாங்கள் இவர்க்கு இவ்வளவு அன்பினர் என்று சிறப்பிக்கில் சிநேகம் சிறிதாம். (கo)

அo-ம். அதி.—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் உடையவரை ஆராய்ந்து அறிந்து சிநேகிக்க வேண்டுதலாம்.

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) சிநேகிப்பவர்க்குச் சிநேகித்தபின் சிநேகத்தை விடுதல் இல்லை ஆராயாமல் சிநேகித்தல் போல் கேட்டைத்தருவது ஒன்றில்லை. (க)

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை
கடைமுறை, தான்சாந் துயரந் தரும்.

(க-ரை.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் சிநேகம் சாவதற்கு ஏதுவான துன்பம் தரும். (உ)

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனுமறிந் தியாக்க நட்பு.

(க-ரை.) குணத்தையும் குடிப்பிறப்பையும் குற்றத்தையும் அறிந்து நட்புச் செய்யக்கடவன். (ங)

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு.

(க-ரை.) உயர்குலத்தில் பிறந்து பழிக்கு அஞ்சுபவனைப் பொருள் கொடுத்தும் சிநேகம் கொள்ளக்கடவன். (ச)

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார் நட்பாய்ந்து கொளல்.

(க-ரை.) ஒருவன் பாவங்களைச்செய்ய நினைத்தால் அழும்படி சொல்லி விலக்கியும் பாவங்களைச் செய்தால் செய்யாதிருக்க நெருக்கியும் உலகநடை செய்விக்க வல்லவரைச் சிநேகிக்கக்கடவர். (ரு)

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(க-ரை.) கேட்டின் இட்த்தும் சிநேகரால் பெறப்படும் நல்லறிவு உண்டாம். (சா)

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு இலாபமென்று சொல்லப்படுவது அறிவு இல்லார் சிநேகத்தை விடுதல். (எ)

உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு.

(க-ரை.) மனம் தளரும் தொழிலைச்செய்ய நினையாது இருக்கக்கடவர் துன்பத்தில் கைவிடுவோர் நட்பைக் கொள்ளாது இருக்கக்கடவர். (அ)

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்
காலை, யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(க-ரை.) கெடுங்காலத்து கைவிடுவோர் நட்பானது இயமன் கொல்லும் காலத்து நினைக்கினும் உள்ளத்தைச்சுடும். (௯)

மருவுக மாசற்றார் கேண்மை யொன்றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

(க-ரை.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தைக் கொள்ளக்கடவன் ஒப்பில்லார் சிநேகத்தைப் பொருள்கொடுத்தாகினும் விடக்கடவன். (௰)

அக-ம். அதி.—பழமை.

அஃதாவது-நட்பினரது பழைமையாம் தன்மைபற்றி அவர்செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தலாம்.

பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

(க-ரை.) பழைமை என்று சொல்லப்படுவது யாதெனில் பழைமையோர் செய்தவற்றைச் சிதையாமல் கொள்ளும் நட்பாம். (க)

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

(க-ரை.) சிநேகத்திற்கு அவயவமாவன சிநேகர் உரிமையால் செய்தவையாம். (உ)

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை.

(க-ரை.) நட்பினர் செய்தவைகளுக்குத் தாம் செய்யாவிடத்து நட்பு என்ன பயன்செய்யும்? (௩)

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற், கேளாது நட்டார் செயின்.

(க-ரை.) நட்பாளர் உரிமையால் கேளாதுசெய்தால் அறிவுடையோர் அதனை விரும்புவர். (ச)

பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்
றுணர்க, நோதக்க நட்டார் செயின்.

(க-ரை.) வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் சிநேகர்செய்தால் அது மிகுந்த உரிமையாம். (ரு)

எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்
துந், தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு.

(க-ரை.) நட்பிலே நின்றவர் பழைமையோர் சிநேகத்தைவிடார். (சா)

அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(க-ரை.) பழைமையான நட்பினை உடையவர் பிறர் அழிவானவற்றைச்செய்தாலும் அன்பைவிட்டு அகலார். (எ)

கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு, நாளிழுக்க நட்டார் செயின்.

(க-ரை.) நட்பாளர் பிழையைக் கேளாதவர்க்கு நட்பாளர் பிழையைச்செய்தால் அது பயன்பட்ட நாளாம். (அ)

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை விடாஅர் விழையு முலகு.

(க-ரை.) பழைய சிநேகர் நட்பை விடாதவரை உலகம் இச்சிக்கும். (கூ)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

(க-ரை.) பழைய சிநேகரிடத்துச் சிநேகம் நீங்காதவர் பகைவராலும் இச்சிக்கப்படுவர். (கO)

அஉ-ம். அதி.—தீநட்பு.

அஃதாவது-தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம்.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை பெருகலிற் குன்ற லினிது.

(க-ரை.) நற்குணம் இல்லாதவரது நட்பானது பெருகுதலினும் சிறுகுதல் இனிதாம். (க)

உறினட்டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்.

(க-ரை.) செல்வம் வந்த இடத்துச்சிநேகித்து அது இல்லாத இடத்துக் கைவிடுவோர்களது சிநேகம் பெற்றால் என்ன? அற்றால் என்ன? (உ)

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வருநேர்.

(க-ரை.) நட்பின்பயனை எண்ணுவாரும் வேசையரும் கள்ளரும் தம்மில் ஒப்பாவர். (ங)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

(க-ரை.) போர்க்களத்தில் விட்டுப்போவோர் நட்பிலும் தனிமையாக இருத்தல் நல்லது. (ச)

செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

(க-ரை.) சிறியவர்களுடைய தீ நட்பானது ஒருவனுக்கு உண்டாதலினும் இல்லாதிருக்கைநல்லது.

பேதை பெருங்கழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும்.

(க-ரை.) அறிவு இல்லாதவரது நட்பைப்பார்க்கிலும் அறிவு உடையவரது பகை நல்லது. (௬)

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

(க-ரை.) பகைக்கு ஏதுவாகிய நட்பைவிட பகைக்கு ஏதுவாகிய நட்பு நல்லதாம். (அ)

ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.

(க-ரை.) தம்மாலே முடியும் தொழிலை முடியாதாகச் செய்பவருடன் கொண்ட நட்பை விடக்கடவர். (அ)

கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(க-ரை.) தொழில்வேறு சொல்வேறு பட்டவரது சிநேகமானது கனவிலும் துன்பம் தரும். (கூ)

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ, மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

(க-ரை.) வீட்டிலே தனித்து இருக்கையில் சிநேகித்துச் சபையில் பழிப்பவர் நட்புக்கொள்ளாது இருக்கக்கடவர். (கo)

அரு-ம். அதி.—கூடாநட்பு.

அஃதாவது-பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமையம் கிடைக்கும் அளவும் புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு.

சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

(க-ரை.) வாய்க்கும் இடம் கூடாதிருந்தவரது நட்பானது அந்த இடத்தைக்கண்டால் எறிதற்குப் பட்டடையாம். (க)

இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

(க-ரை.) உறவினர்போன்று உறவினர் ஆகாதவர் நட்பானது பெண்கள் இதயம்போல வேறுபடும்.

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணார்க் கரிது.

(க-ரை.) பலநூலைக்கற்ற இடத்தும் மனநல்லர் ஆகுதல் பகைவர்க்கு இல்லை. (௩)

முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

(க-ரை.) முகம்மலர்ந்து நகைத்து அகம்மலராத வஞ்சகருக்குப் பயப்படவேண்டும். (௪)

மனத்தி னமையா தவரை யெனத்தொன்
றுஞ், சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) மனம் ஒவ்வாதவரை யாதொரு சொல்லாலும் தெளிதல் கூடாது. (௫)

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்
டார்சொ, லொல்லை யுணரப் படும்.

(க-ரை.) நட்பினர்போல நல்லசொற்களைச்சொன்னாலும் பகைவர் சொற்கள் நலம் தாராமையை அறியப்படும். (௬)

சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க
வில்வணக்கந், தீங்கு குறித்தமை யான்.

(க-ரை.) வில்லினது வணக்கம் தீங்கைத்தருத லால் பகைவரிடத்துச் சொல்வணக்கம் கொள்ளா மல் இருக்கக்கடவர். (எ)

தொழுதகை யுள்ளும் படை யொடுங்கு
மொன்னா, ரழுதகண் ணீரு மனைத்து.

(க-ரை.) பகைவர் கும்பிட்ட கையில் ஆயுதம் மறைந்திருக்கும் அப்பகைவர் அழுதகண்ணீரும் அப்படியே. (அ)

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

(க-ரை.) இராசநீதியானது புறத்து நட்பை மிகச் செய்து இகழ்பவரை நட்பில் மகிழும்படி செய்து பொருந்தும் தன்மையை உடையது. (கூ)

பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல்.

(க-ரை.) பகை நட்பாகும் காலத்தில் முகநட் பாய்ச்சிநேகித்து அகநட்பு விடல்வேண்டும். (க0)

அசு-ம். அதி.—பேதைமை.

அஃதாவது-யாதொன்றும் அறியாமை.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல்.

(க-ரை.) அறியாமை என்பது யாது என்றால் குற்றங்களைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை விடுதல்.

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்
மை, கையல்ல தன்கட் செயல்.

(க-ரை.) அறிவில்லாமை எல்லாவற்றுள்ளும் அறிவில்லாமையாவது ஆகாத செய்கையைச் செய்தலாம். (உ)

நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்
றும், பேணாமை பேதை தொழில்.

(க-ரை.) நாணாமையும் நாடாமையும் ஆசை இன்மையும் யாதொன்றையும் பேணாமையும் அறிவீனனுடைய தொழில்களாம். (ங)

ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்
காப், பேதையிற் பேதையா ரில்.

(க-ரை.) 'கற்றறிந்தும் பிறர்க்குக் கற்பித்தும் தான் அடங்காத அறிவீனனைப்போல் அறிவீனன் இல்லை. (ச)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமை
யுந், தான்புக் கழுந்து மளறு.

(க-ரை.) அறிவீனன் வரும்பிறவிகளில் புகுந்து நரகத்தை ஏற்றுக்கொள்வான். (ரு)

பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறி
யாப், பேதை வினைமேற் கொளின்.

(க-ரை.) மூடன் ஒருதொழிலை மேற்கொள்வானாயின் அத்தொழில் குற்றம்படும் அன்றியும் அவன் தளைபூணுவான். (சு)

ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

(க-ரை.) அறிவீனன் செல்வம் அடைந்த இடத்து அயலார் அநுபவிக்கச் சுற்றத்தார் பசித்திருப்பார். (எ)

மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின்.

(க-ரை.) அறிவில்லான் பொருளைப் பெற்றால் வெறியை உடைய ஒருவன் மது உண்டு மகிழ்ந்து இருந்தாற்போலும். (அ)

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்
கட், பீழை தருவதொன் றில்.

(க-ரை.) அறிவில்லார் நட்பு பிரிவின் இடத்துத் துன்பம் இல்லை அது மிகவும் இனிதே. (கூ)

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்
றோர், குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

(க-ரை.) பெரியோர் சபையில் அறிவில்லான் புகுதல் கழுவாதகாலைச் சயனத்தில் வைத்தல் போலும். (கo)

௮௫ம். அதி.—புல்லறிவாண்மை.

அஃதாவது - தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவனாகமதித்து உயர்ந்தோரால் சொல்லப்படும் உறுதிச்சொல்லைக் கொள்ளாமையாம்.

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்
மை, யின்மையா வையா துலகு.

(க-ரை.) இல்லாமை உள்ளே இல்லாமையாவது அறிவில்லாமை பொருள் இல்லாமையை உலகத்தார் இல்லாமையாக எண்ணார். (௧)

அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(க-ரை.) அறிவில்லாத ஒருவனுக்கு ஒன்றைக் கொடுத்தல் பெற்றுக்கொள்பவனது தவமாம். (௨)

அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

(க-ரை.) அறிவில்லார் தங்களை வருத்தும் வருத்தமானது வருத்தப்படுத்தும் பகைவர்க்குஞ் செய்தல் அரிது. (௩)

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்
மை, யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) அறிவில்லாமை என்று சொல்லப்படுவது யாது எனில் நல்லறிவுடையோம் என்னும் மயக்கமாம். (௪)

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(க-ரை.) கல்லாத நூல்களைக் கற்றேமென்று சொல்லுதல் கற்ற நூல்களையுஞ் சந்தேகப்படுத்தும்.

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்றமறையா வழி.

(க-ரை.) அறிவில்லார் குற்றங்களைக் கடியாராயின் அதுவே அறிவில்லாமை. (சு)

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(க-ரை.) இரகசியப்பொருளைப் போக்கும் அறிவில்லான் தனக்குத்தானே வருத்தத்தைச்செய்வான். (எ)

ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்.

(க-ரை.) அறிவில்லான் பிறர் ஏவவும் தனக்கு உறுதிகளைச்செய்யான் தானாகவும் தெளியான். (அ)

காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாத்
தான், கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு.

(க-ரை.) ஒன்றும் அறியாதவனைக் காட்டுவோன் தான் அறிவில்லாதவன் ஆவான். (கூ)

உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான்
வையத், தலகையா வைக்கப் படும்.

(க-ரை.) பெரியோர் உண்டென்பதை இல்லை என்பவன் பேயென்று எண்ணப்படுவான். (கo)

அகூ-ம். அதி.—இகல்.

அஃதாவது - இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்
னும், பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

(க-ரை.) எல்லா உயிர்க்கும் தீயகுணத்தை வளர்க்கும் குற்றமாவது மாறுபாடாம். (க)

பகல்கருதிப் பற்ரு செயினு மிகல்கருதி
யின்ஞசெய் யாமை தலை.

(க-ரை.) ஒருவன் வெறுப்பானவற்றைச் செய்தான் ஆயினும் துன்பம் தரும் அவைகளைச்செய்யாமை தலைமை. (௨)

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவவில்
லாத், தாவில் விளக்கந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் மாறுபாட்டை நீக்குவான் ஆயின் அது புகழைத்தரும். (௩)

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மாறுபாடாகிய துன்பம் நீங்குமாயின் அது மிகுந்த இன்பத்தைத்தரும். (௪)

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர்.

(க-ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கும் வல்லவரை வெல்ல நினைப்பவர் யார். (ரு)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

(க-ரை.) மாறுபடுதலை இனிது என்பவன் வாழ்க்கையானது வழுவுதலும் கெடுதலும் உண்டாம். (சா)

இகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்
மேவ, மின்னா வறிவி னவர்.

(க-ரை.) மாறுபாட்டால் துன்பம் செய்யும் அறிவினை உடையவர் நீதி நூற்பொருளை அறியார். (எ)

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

(க-ரை.) மாறுபாட்டில் எதிர்சாய்தலே செல்வம் அதை மேற்கொள்ளில் கேடாம். (அ)

இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வம் வரும்போது மாறுபாட்டைக்காணான் கேடுவரும்போது அதனை நினைப்பான். (கூ)

இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) மாறுபாட்டால் துன்பம் எல்லாம் உண்டாம் நட்பால் செல்வம் உண்டாம். (கO)

அஎ-ம். அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது-அரசர்க்கு எவ்வழியாலும் பகையில்லாமை கூடாமையால், மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்டதாம்.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(க-ரை.) வலியவர்க்கு எதிர்தலை நீங்கக்கடவர் மெலியவர்க்குப் பகையாதலை விரும்பக்கடவர். (க)

அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(க-ரை.) அன்பும் துணையும் வலிமையும் இல்லாதவன் பகைவனது வலிமையை எப்படி நீக்குவான். (உ)

அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்சமெளியன் பகைக்கு.

(க-ரை.) அஞ்சுபவனும் அறியாதவனும் நட்பில்லாதவனும் உலோபனும் ஆனவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ந)

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

(க-ரை.) கோபத்தையும் நிறை இல்லாமையும் உடையவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ச)

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான், பண்பிலன் பற்றார்க்கினிது.

(க-ரை.) நீதிநூல் கல்லாதவன் விதித்தனசெய்யாதவன் பழிநோக்காதவன் குணமில்லாதவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ரு)

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் பேணாமை பேணப் படும்.

(க-ரை.) கோபத்தையும் காமத்தையும் உடையவன் பகைவர்க்கு எளியன். (சா)

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து, மாணாத செய்வான் பகை.

(க-ரை.) ஏலாதவற்றைச் செய்பவன் பகைமையைப் பொருள்கொடுத்தும் கொள்ளல் வேண்டும்.

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) குணம் இல்லாதவனாய்ப் பலகுற்றம் உடையவனாகில் துணையில்லாதவனாவான் அவன் பகைவர்க்கு எளியன். (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

(க-ரை.) நீதியை அறியாத பகைவரைப் பெற்றால் வெல்பவர்க் கின்பமாம். (கூ)

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளேஞ்
ஞான்று, மொல்லானை யொல்லா தொளி.

(க-ரை.) கல்லாதவனுடன் பகைத்தால் வரும் பொருளை அடையர்தவனைப் புகழடையாது. (கo)

அஅ-ம். அதி.—பகைத்திறந்தேரிதல்.

அஃதாவது - மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும் முன்னாய்நின்ற பகையுள் நட்பாக்குந் தன்மையதும், அயலாக்குந்தன்மையதும், அவைகளிலேசெய்வதும், மற்றதைக்களையுந் தன்மையதும் அதனிடத்தே செய்வனவும், களையும்பருவமும், களையாமற்போனால் படும் இழுக்கமும், என்று இவ் விதங்களை ஆராய்தலாம்.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் பகையாகிய தீமைக்குணங்களை விளையாட்டிலும் விரும்பாது இருக்கக்கடவன்.

வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(க-ரை.) வீரர்பகையைக் கொண்டாலும் மந்திரிகள் பகையைக் கொள்ளாது இருக்கக்கடவன். சொல்லேருழவர் மந்திரிகள். (உ)

ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(க-ரை.) தனித்து இருந்து பலர் பகையைக்கொள்பவன் பித்தரிலும் மறிவில்லான். (௩)

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை
யாளன், றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

(க-ரை.) பகையை நட்பாகக்கொண்டு நடக்கும் அரசன் பெருமைக்குள்ளே உலகம் தங்கியது. (௪)

தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொ
ருவ, னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று.

(க-ரை.) தனக்கு உதவும் துணை இல்லை. வருத்தும் பகை இரண்டு. இவ்விரண்டில் பொருந்திய ஒன்றைக்கொள்ளக்கடவன். (௫)

தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல்.

(க-ரை.) பகைவன் தெளிந்தான் ஆயினும் தெளிந்திலன் ஆயினும் தாழ்விடத்துக் கூடானாகியும் நீங்கானாகியும் இருக்கக்கடவன். (௬)

நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(க-ரை.) நொந்ததை அறியார்க்குத் தன் நோயைச் சொல்லாது இருக்கக்கடவன். (௭)

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(க-ரை.) தொழில்வகை அறிந்து தன்னைக்காக்கப் பகைவர் செருக்கும் கெடும். (௮)

இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(க-ரை.) முள்ளாகிய மரத்தை இளமையில் களையக்கடவர் அது முதிர்ந்தால் களைபவர் கையைக் களையும். (கூ)

உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(க-ரை.) பகைப்பவர் செருக்கைக் கெடுக்காதவர் இறப்பர். (கய)

அகூ-ம். அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது-புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய்நிற்கும் பகையாம்.

நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நிழலும் நீரும் நோய்செய்யும். அதுபோலத் தம் இனத்தார் இயல்புகளும் துன்பம் செய்யும். (க)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(க-ரை.) வெட்டுவோம் என்னும் பகைவர்க்கு அஞ்சாது இருக்கக்கடவர். உறவினர்போல் இருக்கும் பகைவர்க்கு அஞ்சக்கடவர். (உ)

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(க-ரை.) உட்பகைக்கு அஞ்சித் தன்னைக்காக்கக்
கடவர். காவாவிடிற் பகைவர் கெடுப்பர்.' (௩)

மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
வேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) அரசனுக்கு உட்பகை உண்டாயின் பல
குற்றமும் தரும். (௪)

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்
முறையா, னேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை,) உறவின்முறை உட்பகை அரசனுக்குத்
தோன்றில் அது பல குற்றத்தையும் தரும். (௫)

ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்
ஞான்றும், பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ளாயினோர் இடத்துப் பகை
உண்டாயின் அரசனுக்கு இறத்தலைத்தரும். (௬)

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(க-ரை.) உள்ளே பகைபொருந்திய குடியின்
உள்ளார் செப்பின் மூடிபோல் கூடினோர் ஆயினும்
மன ஒற்றுமையில் கூடார். (௭)

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்
பொரு, துட்பகை யுற்ற குடி.

(க-ரை.) உட்பகைபொருந்திய குடியானது அர
த்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட இரும்புபோலக்கெடும்.

எட்பகவன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(க-ரை.) உட்பகை எள்ளின் பிளப்பிற்கு ஒப்பான சிறிது ஆயினும் கேடு உண்டாம். (கூ)

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று.

(க-ரை.) மன ஒற்றுமை இல்லாருடன் கூடிவாழும் வாழ்க்கை ஆனது ஒரு குடிசையுள்ளே பாம்புடன் கூடிவாழ்தல் போலாம். (கO)

கூO-ம்.அதி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது - பெரியராயினுரை அவமதித்து நடவாமையாம்.

ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளை இகழாமையே காவல் எல்லாவற்றுள்ளும் தலை. (க)

பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும்.

(க-ரை.) பெரியோரை அவமதித்து நடந்தால் அந்நடக்கை நீங்காதுகத்தரும். (உ)

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்
வேண்டி, னாற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(க-ரை.) தான் கெட விரும்பினால் வேற்றரசரை வெல்லும் வேந்தரிடத்துப் பிழைசெய்யக்கடவன்.

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்று
வார்க், காற்றா தா ரின்னா செயல்.

(க-ரை.) வல்லமை உடையவர்க்கு வல்லமை இல்லாதார் துன்பம் செய்தல் இயமனைக்கையால் அழைத்தல் போலாம். (ச)

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்
துப்பின், வேந்து செறப்பட் டவர்.

(க-ரை.) வல்ல அரசனால் கோபிக்கப்பட்ட அரசர் எவ்விடத்துச்சென்றும் உயிர்வாழார். (ரு)

எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) தீயினால் சுடப்படினும் ஒருவழியில் பிழைப்பு உண்டாம். பெரியோர்க்குப் பிழைசெய்து நடப்பவர் பிழையார். (சு)

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு
மென்னாந், தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

(க-ரை.) பெரியோர் கோபிப்பாராகில் அரசன் அரசாட்சியும் அவன் பொருளும் என்ன பயன்படும்.

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(க-ரை.) பெரியோர் கெடும்படி நினைப்பாராகில் செல்வர் குடியொடு கெடுவர். (அ)

ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க-ரை.) தவத்தில் பெரியோர் கோபிக்கில் இந்தி ரனும் கெடுவான். (கூ)

இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

(க-ரை.) தவமுடையோர் கோபிக்கில் சார்புடையவரும் பிழையார். (கO)

கூக-ம். அதி.—பெண்வழிச்சேறல்.

அஃதாவது - தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையவள்வழியே தான் நடத்தலால் வரும் இழிவு.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினை
விழைவார், வேண்டாப் பொருளு மது.

(க-ரை.) மனையவள் வழியிலே நடப்பவர் தருமத்தை அடையார். (க)

பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரிய
தோர், நாணாக நாணுத் தரும்.

(க-ரை.) மனையவள் பெண் தன்மையை விரும்புவோன்செல்வம் வெட்கத்தைக் கொடுக்கும். (உ)

இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்
ஞான்று, நல்லாரு ணாணுத் தரும்.

(க-ரை.) மனையவளுக்கு அஞ்சும் அச்சமானது நாணம் தரும். (௩)

மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.

(க-ரை.) மனையாளுக்கு அஞ்சுவோனது தொழில் பெருமை அடையாது. (௪)

இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(க-ரை.) மனைவிக்கு அஞ்சுவோன் நல்லோர்க்கு உதவிசெய்ய அஞ்சுவான். (௫)

இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(க-ரை.) மனையாளுக்குப் பயப்படுவோர் பெருமை அடையார். (௬)

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி
னாணுடைப், பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(க-ரை.) பெண்ணினது ஏவல் செய்து நடக்கும் தன்மையிலும் அப்பெண்ணே பெருமை உடையது.

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுத
லாட், பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

(க-ரை.) மனைவி மனப்படி நடப்பவர் சிநேகருக்கு உதவார் தருமம் செய்யார். (௮)

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.

(க-ரை.) மனைவிக்கு ஏவல் செய்பவர் இடத்துத் தருமச்செய்கை பொருள்செய்கை இன்பச்செய்கை இம்மூன்றும் இல்லை. (கூ)

எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும், பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில்.

(க்-ரை.) நல்லமனமும், நல்லசெல்வமும் உடையவர்க்கு மனைவியால்வரும் அறியாமை இல்லை.(க0)

கூஉ-ம். அதி.—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது-தந்நலம் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதாம்.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா, ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(க-ரை.) அன்பால் விரும்பாது பொருளால் விரும்பும் வேசையர்களின் சொல் துன்பம் தரும். (க)

பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர், நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

(க-ரை.) பொருட்பயனைக்குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நடக்கையறிந்து அவரை விடக்கடவர்.

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி, லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

(க-ரை.) வேசையர்கள் பொய்யான புணர்ச்சியானது இருள் வீட்டில் அயலான் பிணத்தைத் தழுவுதல் போலும். (ங)

பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்
பொரு, ளாயு மறிவி னவர்.

(௧-ரை.) அருளை ஆராயும் அறிவுடையார் வேசை யரைச் சேரார். (௪)

பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்
தின், மாண்ட வறிவி னவர்.

(௧-ரை.) புத்தி நலமுடைய பெரியோர் பரத்தை யரைச் சேரார். (௫)

தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

(௧-ரை.) தமது புகழை விளக்கும் பெரியோர் வேசையர் தோளைச் சேரார். (௬)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்
சிற், பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

(௧-ரை.) நல்ல மனம் இல்லாதவர் வேசையர் தோள்களைச் சேர்வார். (௭)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

(௧-ரை.) அறிவில்லார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சி யை நூலோர் சுணங்கு என்பார். (௮)

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரை
யிலாப், பூரியர்க ளாழு மளறு.

(௧-ரை.) வேசையர் தோள்கள் கீழ்மக்கள் அழு ந்தும் நரகமாம். (௯)

இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(க ரை.) வேசையரும் கள்ளும் சூதும் இலக்குமியால் விடப்பட்டவர்க்கு நட்பாம். (கo)

கூரு-ம். அதி.—கள்ளுண்ணாமை.

அஃதாவது-இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் பரத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமையது சிறப்பாம்.

உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்
றுங், கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(க-ரை.) எந்நாளும் கள்ளில் இச்சைவைக்கும் அரசர் அஞ்சார் புகழையும் இழப்பார். (க)

உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் கள்ளை உண்ணாதிருக்கக்கடவர். மதிக்கத்தகாதவர் உண்ணக்கடவர். (உ)

ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

(க-ரை.) தாய்முன்னம் கள்ளுண்டு களித்தல் துன்பமாம் பெரியோர்முன் கள்ளுண்டு களித்தல் என்னபயனும். (ந)

நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்
ளென்னும், பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

(க-ரை.) கள்ளை உண்பவர்களுக்கு நாணம் இல்லை.

கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்
து, மெய்யறி யாமை கொளல்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்து மெய் மறதியைக் கொள்ளுதல் அறிவில்லாமையை உடையது. (ரு)

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்
ஞான்று, நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்தவர் நஞ்சைக் குடித்தவர்க்கு ஒப்பாவர். (சு)

உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்
றுங், கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்து அறிவு மயங்குவோர் சிரிக்கப்படுவர். (எ)

களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(க-ரை.) கள்ளைக்குடிக்கில் உட்பொருள் வெளிப்படும் ஆசையால் ஆசாரம் சோருதலைக் கைவிடக்கடவர். (அ)

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

(க-ரை.) கள்ளைக்குடித்தவனைத் தெளிவித்தல் எதுபோல் எனில், நீருள்ளே மூழ்கினவனை விளக்கினால் தேடுதல் ஒக்கும். (கூ)

கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா, லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

(க-ரை.) கள்ளை உண்பவன் தான் குடியாதபோது குடித்தவனைக்கண்டு தன்சோர்வை நினையான் போலும். (கo)

கூசா-ம். அதி.—சூது.

அஃதாவது இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருள் இன்பங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலையும் சொல்லுதலாம்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந், தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(க-ரை.) வெல்ல வல்லவனாயினும் சூதைவிரும்பாமல் இருக்கக்கடவன். வென்றபொருளுந் தூண்டில் இரும்பை மீன்விழுங்கியது போலும். (க)

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ, னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(க-ரை.) ஒருபொருளைப் பெற்று நூறுபொருளை இழக்கும் சூதாடுவோர்க்கு நன்மை பெற்றுவாழும் வழி உண்டாமோ. (உ)

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம் போஒய்ப் புறமே படும்.

(க-ரை.) அரசர் சூதாடுவான் ஆயின் அவன் பொருளும் அப்பொருள் வரும் வழியும் பகைவர் இடத்துப் போய்விடும். (ரு)

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

(க-ரை.) துன்பங்களை உண்டாக்கிப் புகழையும் கெடுக்கும் சூதைப்போல வறுமையைக் கொடுப்பது ஒன்றும் இல்லை. (௪)

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(க-ரை.) சூதையும் சூதாடும் இடத்தையும் சூதாடுதொழிலையும் கைவிடாத அரசர் பொருள் இருந்தும் இல்லாதவரே. (௫)

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார்.

(க-ரை.) சூது என்னும் மூதேவியால் விழுங்கப் பட்டவர் இம்மையில் வறுமையும் மறுமையில் நரகமும் அநுபவிப்பர். (௬)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின்.

(க-ரை.) அரசன் சூதாடில் அவ்வாட்டம் அவன் செல்வத்தையும் குணத்தையும் அழிக்கும். (௭)

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ
யருள்கெடுத், தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(க-ரை.) சூதாட்டமானது பொருளைக்கெடுத்துப் பொய்யை மேற்கொள்ளச்செய்து கிருபையைக் கெடுத்துத் துன்பத்தை விளைவிக்கும். (௮)

உடைசெல்வ மூணெளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(க-ரை.) அரசன் சூதாட்டத்தை விரும்புவான் ஆகில் கீர்த்தியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையும் அவனைச் சேராவாம். (கூ)

இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற்
றுன்ப, முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர்.

(க-ரை.) இருமைப் பயன்களை இழக்குந்தோறும் சூதினை இச்சிக்கும் சூதன்போல உயிரானது துன்பங்களை அநுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேல் ஆசையை உடையது. (க0)

கூரு-ம். அதி.—மருந்து.

அஃதாவது - பழவினையாலும் காரணங்களாலும் வரும் வாதமுதலிய பிணிகளைத்தீர்க்கும் மருந்தின் திறத்தைச் சொல்லுதலாம்.

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(க-ரை.) உணவும் தொழிலும் மிகுந்தாலும் குறைந்தாலும் பிணிமூன்றும் துன்பம் செய்யும். (க)

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்
திய, தற்றது போற்றி யுணின்.

(க-ரை.) உண்ணப்பட்டது சீரணித்ததை அறிந்து உண்பான் ஆயின் அவனுக்கு மருந்து வேண்டாவாம். (உ)

அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(க-ரை.) உடலைக்கொண்டவன் அவன் உடலிருக்கும்படி சீரணித்த அளவு அறிந்து உண்ணக்கடவன். (௩)

அற்ற தறிந்து கடைப் பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

(க-ரை.) சீரணித்த அளவு அறிந்து மாறில்லாத உணவுகளை உண்ணக்கடவன். (௪)

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) நல்ல உணவை உண்டால் பிணிகளால் துன்பம் இல்லை. (௫)

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய்.

(க-ரை.) குறைவாக உண்பவன் இடத்து இன்பம்போல் நிறைவாக உண்பவன் இடத்து நோய் இருக்கும். (௬)

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும்.

(க-ரை.) சீரணித்தது அறியாதவனாய் மிக உண்பானாகில் நோய் அவனிடத்து உண்டாம். (௭)

நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(க-ரை.) வைத்தியன் வியாதியையும் அதன் காரணத்தையும் அது நீங்கும் உபாயத்தையும் ஆராய்ந்து மருத்துவம் செய்யக்கடவன். (அ)

உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(க-ரை.) மருத்துவன் பிணியாளி அளவையும் பிணியளவையும் காலத்தின் அளவையும் அறிந்து பொருந்தச் செய்யக்கடவன். (கூ)

உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வா
னென், றப்பானாற் கூற்றே மருந்து.

(க-ரை.) பிணிக்கு மருந்தாவது நோயாளி வைத்தியன் மருந்து செய்பவன் இந்நான்குமாம். (க0)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

ஒ ழி பி ய ல்.

இனி அவ்வரசியன் முதலானவைகளிலே அடங்கா தொழிந்தவைகளின் இயல்பைப் பதின்மூன்று அதிகாரத்தினுலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே குடிமை சொல்லுகின்றார்.

௯௬-ம். அதி.—குடிமை.

அஃதாவது:- உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மையாம்.

இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(க-ரை.) செம்மையும் நாணமும் நல்லகுடியில் பிறந்தவர்க்கு அல்லது மற்றவர்க்கு இல்லை. (க)

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் நல்லநடக்கை சத்தியம் வெட்கம் இம்மூன்றிலும் தவறார். (உ)

நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(க-ரை.) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்கு முகமலர்ச்சி கொடுத்தல் இன்சொல் இகழாமை இந்நான்கும் உரித்தாம். (௩)

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர்.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் கோடிபொருளைப்பெற்றாலும் குன்றும் தொழிலைச்செய்யார்கள்.

வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்தவர் கொடுக்கும் பொருள் சுருங்கிய இடத்தும் குணம் உடைமையில் குறையார். (ரு)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

(க-ரை.) நல்ல குடிப்பிறப்பில் வாழ்பவர் வஞ்சனைபொருந்தி அமைவு இல்லாத தொழில்களைச்செய்யார். (சா)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்
பின், மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் இடத்து உண்டாகும் குற்றம் சிறிதாயினும் சந்திரனில் களங்கம் போல் ஓங்கி விளங்கும். (எ)

நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும்.

(க-ரை.) நலமுடையவன் இடத்து அன்பில்லாமை உண்டாயின் அவனைக்குலமுடையன் அல்லன் என்று ஐயப்பாட்டில் வைக்கப்படும். (அ)

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(க-ரை.) நிலத்து இயல்பை முளைகாட்டும் குலத்து இயல்பை வாய்மொழி காட்டும். (கூ)

நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்
வேண்டின், வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

(க-ரை.) நலத்தை விரும்பினால் நாணத்தைக் கொள்ளக்கடவன் குலத்தை விரும்பினால் வணக்கத்தைக் கொள்ளக்கடவன். (௧0)

கூஎ-ம். அதி.—மானம்.

அஃதாவது-எந்நாளும் தன்னிலையிலே தாழாமையும் ஊழால் தாழ்வு வந்தகாலத்து உயிர் வாழாமையுமாம்.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்.

(க-ரை.) மிகவும் சிறப்பு உடையவை ஆயினும் தங்குடிதாழவரும் செயல்களை விடக்கடவன். (க)

சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) மானத்தை விரும்புவோர் தங்குடிக்கு ஒவ்வாத தொழில்களைச் செய்யார். (௨)

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(க-ரை.) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் வணக்கமும் வறுமையில் வணங்காமையும் வேண்டும். (௩)

தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்தவர் நிலைகெட்ட விடத்துத் தலையில் இருந்து நீங்கிய மயிர்க்கு ஒப்பாவர். (ச)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

(க-ரை.) மலையை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பாளரும் தாழ்தற்கு ஏதுவான செயல்களைச் செய்தலால் தாழ்வார்கள். (ரு)

புகழின்றாற் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்
மற், றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

(க-ரை.) இகழ்பவர் பின்செல்லுவோர் நிலை புகழை உண்டாக்காது தேவர் உலகத்துச் செலுத்தாது.

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்
நிலையே, கெட்டா னெனப்படுத லன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் இகழ்பவர் பின்சென்றுவாழ்தலினும் முன்னிலையில் இருந்து இறந்தான் என்று சொல்லப்படுதலே நல்லது. (எ)

மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்
தகைமை, பீடழிய வந்த விடத்து.

(க-ரை.) மானம் அழியவந்தபோது உடலைக்காப்பாற்றும் வாழ்வானது இறவாமைக்குமருந்து ஆமோ.

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(க-ரை.) கவரிமானுக்கு ஒப்பானவர் மானம் கெடவரும் நிலையில் உயிரைவிட்டுவிடுவர். (கூ)

இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(க-ரை.) அவமானம் வந்தபோது உயிர்பெற்று வாழாத மானம் உடையவர்புகழ் வடிவை உலகத்தார் துதிப்பர். (க௦)

கூஅ-ம். அதி.—பெருமை.

அஃதாவது - செய்தற்கரிய செய்தல் செருக்கு இல்லாமை பிறர்குற்றம்சொல்லாமையாம்.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொ
ருவற், கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஒளியாவது மண எழுச்சியாம் இளியாவது மனவெழுச்சி இல்லாமையாம்.

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்
பொவ்வா, செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(க-ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பு இயல்பொத்திருக்கும். தொழில் வேற்றுமையால் சிறப்பு இயல்பு ஒவ்வாவாம். (உ)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்
துங், கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(க-ரை.) சிறியவர் மேல் இருந்தாலும் பெரியவர் ஆகார். பெரியவர் கீழ் இருந்தாலும் சிறியவர் ஆகார்.

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

(க-ரை.) பெருமைக்குணமும் கற்புள்ள மாதரைப்போலத் தன்னைக் காத்துக்கொண்டவனுக்கு உண்டு. (ச)

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(க-ரை.) பெருமை உடையோர் அருமை உடைய செயல்களைச் செய்வார். (ரு)

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

(க-ரை.) பெரியோரை வழிபட்டுக் கொள்வோம் என்னும் கருத்துச் சிறியோர் மனத்திடத்து இல்லை.

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.

(க-ரை.) சிறப்பும் சிறியவர் இடத்து உண்டாயின் செருக்கிலே மிகுந்த தொழிலை உடையதாம். (எ)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து.

(க-ரை.) பெருமை உடையவர் சிறப்பு உண்டாகியகாலத்தும் அடங்கி நடப்பார். சிறுமை உடையவர் சிறப்பு இல்லாக்காலத்தும் தம்மைச் சிறப்பித்து நடப்பார். (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

(க-ரை.) பெருமைக்குணமாவது செருக்கு இல்லாது இருத்தல். சிறுமைக்குணமாவது செருக்கு உடைத்தா இருத்தல். (கூ)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

(க-ரை.) பெரியோர் பிறர் அவமானத்தை மறைப்பர். சிறியோர் பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லுவர். (க0)

கூகூ-ம். அதி.—சான்றாண்மை.

அஃதாவது-பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளும் தன்மை.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) பெரியோர்களுக்கு நற்குணங்களை மேற்கொள்ளுதல் கடமையா இருக்கும். (க)

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(க-ரை.) சான்றோர்க்குக் குணநன்மையே பெரியநன்மையாம். மற்றநன்மை நன்மையல்லவாம். (உ)

அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்
மையொ, டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

(க-ரை.) அன்பு நாணம் உபகாரம் தாக்ஷணியம் சத்தியம் இவ்வைந்தும் சால்பு என்னும் பாரத்தைத் தாங்கும் தூண்களாம். (ங)

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(க-ரை.) நோன்பாவது யாதொன்றையும் கொல்லாமையாம். சால்பாவது பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லாமையாம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(க-ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணிதல் அது சத்துருக்களை வெல்லும் படையாம். (ரு)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(க-ரை.) சால்புக்கு உரைகல் ஏதுவெனில் இழிந்தவர் இடத்தும் தோல்வி கொள்ளுதலாம். (சா)

இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(க-ரை.) துன்பம் செய்தவர்களுக்கு இன்பம் செய்யாவிடில் சான்றாண்மை என்னபயனைத்தரும்.

இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்
னுந், திண்மை யுண்டாகப் பெறின்.

(க-ரை.) சால்பின் வலிமை உண்டாகப்பெற்றால் வறுமை இகழ்வு ஆகாது. (அ)

ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்
மைக், காழி யெனப்படு வார்.

(க-ரை.) சான்றோர் காலம் வேறுபடினும் தாங்கள் வேறுபடார். (கூ)

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்
தான், றாங்காது மன்னோ பொறை.

(க-ரை.) சான்றோர் சான்றாண்மை குன்றுவாராயில் பூமிபாரம் தாங்காது. (க0)

க00-ம். அதி.—பண்புடைமை.

அஃதாவது-பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லார் இயல்புகளும் அறிந்து நடத்துதலாம்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்
டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) யாவர் இடத்தும் எளிய சமயத்தராக இருக்கில் பண்புடைமை என்னும் நல்வழி அடைதல் எளிதாம். (க)

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்வி
ரண்டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையும் நல்ல குடியில் பிறத்தலுமே நல்லவழியாம். (உ)

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்
தக்க, பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(க-ரை.) அவயவத்தால் ஒப்பாதல் ஒப்பல்ல குணத்தால் ஒப்பாதலே ஒப்பாம். (ங)

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு.

(க-ரை.) நீதியையும் தருமத்தையும் விரும்பிய பயனுடையவர்குணத்தை உலகத்தார் புகழ்வர். (ச)

நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(க-ரை.) விளையாட்டிலும் இகழ்தலானது துன்பம் தரும். நல்லவர் இடத்துப் பகையிலும் நற்குணம் உண்டாம். (ரு)

பண்புடையார் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(க-ரை.) பெரியவரிடத்து நற்குணம் உண்டாதலால் உலகியல் எந்நாளும் உண்டாகின்றது. அது இல்லாவிடில் உலகியல் கெடும். (சு)

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்
வர், மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(க-ரை.) நன்மக்களுக்கு உரியகுணம் இல்லாதவர் கூரியபுத்தி உடையவர் ஆயினும் மரத்தை ஒத்தவராவர். (எ)

நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

(க-ரை.) நட்புக்கொள்ளாராகிப் பகையைக் கொள்வார்க்கும் குணம் உடையவரா நடவாமையே இழுக்காம். (அ)

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்,
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(க-ரை.) நட்புச்செய்து மகிழாதார்க்குப் பூமியா னது இருள் உடையதாகும். (கூ)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(க-ரை.) குணம் இல்லாதவன் முன் நல்வினை யால் அடைந்த செல்வமான து பயன்படாது கெடு தல், பசுவின்பால் பாத்திரக் குற்றத்தால் கெடுதல் போலும். (கo)

கoக-ம். அதி.—நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது - சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பய ன்படுதல் இல்லாத செல்வத்தின் இயல்பாம்.

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃ
துண்ணான், செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(க-ரை.) பெரும் பொருளைத் தேடிவைத்தவனாகி அப்பொருளை அநுபவியாதவன் இருந்தாலும் இற ந்தவனுக்கு ஒப்பாவன். (க)

பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு.

(க-ரை.) பொருளைச்சம்பாதித்துக் கொடாமை யால் பிறப்பு உண்டாம். (உ)

ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(க-ரை.) பொருளை விரும்பிப் புகழை விரும்பாத வர் பிறப்புப் பூமிக்குப் பாரம். (ங)

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ
வொருவரா, னச்சப் படாஅ தவன்.

(க-ரை.) ஒருவராலும் இச்சிக்கப்படாதவன் இறந்தபின் எதை நினைப்பானோ? (ச)

கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய, கோடியுண் டாயினுமில்.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் உண்ணுதலும் இல்லாதவர்க்குக் கோடிபொருள் இருந்தும் பயனில்லை. (ரு)

ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்
கார்க்கொன், றீத லியல்பிலா தான்.

(க-ரை.) தான் உண்ணமலும் கொடாமலும் இருப்பவன் செல்வம் வியாதிக்கு ஒப்பாம். (சா)

அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிக
நலம், பெற்றா டமியண்மூத் தற்று.

(க-ரை.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள்ள ஒருத்தி தன்னைக் கொடுப்பார் இல்லாமையால் கணவன் இல்லாது கிழவியானாற்போலும். (எ)

நச்சப் படாதவர் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(க-ரை.) பிறரால் இச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது ஊர்நடுவே எட்டிமரம் பழுத்தல்போலும்.

அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார், பிறர்.

(க-ரை.) அன்பற்றுத் தன்னை வருத்திச் சம்பாதித்தபொருளைப் பிறர்கொள்ளுவர். (கூ)

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

(க-ரை.) மிகுந்த செல்வம் உடையவர் வறுமை ஆனது மழை வறுமைகொண்ட தன்மை உடையது.

கo௨-ம். அதி.—நாணுடைமை.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்டசால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத்தகாத கருமங்களில் நாணுதல் உடையராம் தன்மை.

கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
னல்லவர் நாணுப் பிற.

(க-ரை.) நாணமானது கருமங்காரணமாக நாணுவதாம். பிறநாணங்கள் பெண்களுடைய நாணங்கள் போலாம். (க)

ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(க-ரை.) உணவு ஆடை மற்றவை யாவர்க்கும் பொதுவாம். நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணம் உடைமையாம். (உ)

௮௫ ம். அதி.—புல்லறிவாண்மை.

அஃதாவது - தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவனாகமதித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும் உறுதிச்சொல்லைக் கொள்ளாமையாம்.

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்
மை, யின்மையா வையா துலகு.

(க-ரை.) இல்லாமை உள்ளே இல்லாமையாவது அறிவில்லாமை பொருள் இல்லாமையை உலகத்தார் இல்லாமையாக எண்ணார். (க)

அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(க-ரை.) அறிவில்லாத ஒருவனுக்கு ஒன்றைக் கொடுத்தல் பெற்றுக்கொள்பவனது தவமாம். (உ)

அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

(க-ரை.) அறிவில்லார் தங்களை வருத்தும் வருத்தமானது வருத்தப்படுத்தும் பகைவர்க்குஞ் செய்தல் அரிது. (ங)

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்
மை, யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) அறிவில்லாமை என்று சொல்லப்படுவது யாது எனில் நல்லறிவுடையோம் என்னும் மயக்கமாம். (ச)

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(க-ரை.) கல்லாத நூல்களைக் கற்றேமென்று சொல்லுதல் கற்ற நூல்களையுஞ் சந்தேகப்படுத்தும்.

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்றமறையா வழி.

(க-ரை.) அறிவில்லார் குற்றங்களைக் கடியாரா யின் அதுவே அறிவில்லாமை. (சு)

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(க-ரை.) இரகசியப்பொருளைப் போக்கும் அறி வில்லான் தனக்குத்தானே வருத்தத்தைச்செய் வான். (எ)

ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்.

(க-ரை.) அறிவில்லான் பிறர் ஏவவும் தனக்கு உறுதிகளைச்செய்யான் தானாகவும் தெளியான். (அ)

காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாத்,
தான், கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு.

(க-ரை.) ஒன்றும் அறியாதவனைக் காட்டுவோன் தான் அறிவில்லாதவன் ஆவான். (கூ)

உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான்
வையத், தலகையா வைக்கப் படும்.

(க-ரை.) பெரியோர் உண்டென்பதை இல்லை என்பவன் பேயென்று எண்ணப்படுவான். (கo)

அசா-ம். அதி.—இகல்.

அஃதாவது - இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்
னும், பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

(க-ரை.) எல்லா உயிர்க்கும் தீயகுணத்தை வளர்க்கும் குற்றமாவது மாறுபாடாம். (க)

பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய் யாமை தலை.

(க-ரை.) ஒருவன் வெறுப்பானவற்றைச் செய்தான் ஆயினும் துன்பம் தரும் அவைகளைச்செய்யாமை தலைமை. (௨)

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்
லாத், தாவில் விளக்கந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் மாறுபாட்டை நீக்குவான் ஆயின் அது புகழைத்தரும். (௩)

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மாறுபாடாகிய துன்பம் நீங்குமாயின் அது மிகுந்த இன்பத்தைத்தரும். (ச)

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர்.

(க-ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கும் வல்லவரை வெல்ல நினைப்பவர் யார். (ரு)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

(க-ரை.) மாறுபடுதலே இனிது என்பவன் வாழ்க்கையானது வழுவுதலும் கெடுதலும் உண்டாம். (சு)

மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்
மேவு, மின்னா வறிவி னவர்.

(க-ரை.) மாறுபாட்டால் துன்பம் செய்யும் அறிவினை உடையவர் நீதி நூற்பொருளை அறியார். (எ)

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

(க-ரை.) மாறுபாட்டில் எதிர்சாய்தலே செல்வம் அதை மேற்கொள்ளில் கேடாம். (அ)

இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வம் வரும்போது மாறுபாட்டைக்காணான் கேடுவரும்போது அதனை நினைப்பான். (கூ)

இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(கா-ரை.) மாறுபாட்டால் துன்பம் எல்லாம் உண்டாம் நட்பால் செல்வம் உண்டாம். (கo)

அஎ-ம். அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது-அரசர்க்கு எவ்வழியாலும் பகையில்லாமை கூடாமையால், மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்டதாம்.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(க-ரை.) வலியவர்க்கு எதிர்தலை நீங்கக்கடவர் மெலியவர்க்குப் பகையாதலை விரும்பக்கடவர். (க)

அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(க-ரை.) அன்பும் துணையும் வலிமையும் இல்லாதவன் பகைவனது வலிமையை எப்படி நீக்குவான். (உ)

அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்சமெளியன் பகைக்கு.

(க-ரை.) அஞ்சுபவனும் அறியாதவனும் நட்பில்லாதவனும் உலோபனும் ஆணவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ங)

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

(க-ரை.) கோபத்தையும் நிறை இல்லாமையும் உடையவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ச)

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான், பண்பிலன் பற்றார்க்கினிது.

(க-ரை.) நீதிநூல் கல்லாதவன் விதித்தனசெய்யாதவன் பழிநோக்காதவன் குணமில்லாதவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ரு)

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் பேணாமை பேணப் படும்.

(க-ரை.) கோபத்தையும் காமத்தையும் உடையவன் பகைவர்க்கு எளியன். (சூ)

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து, மாணாத செய்வான் பகை.

(க-ரை.) ஏலாதவற்றைச் செய்பவன் பகைமையைப் பொருள்கொடுத்தும் கொள்ளல் வேண்டும்.

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) குணம் இல்லாதவனாய்ப் பலகுற்றம் உடையவனாகில் துணையில்லாதவனாவான் அவன் பகைவர்க்கு எளியன். (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

(க-ரை.) நீதியை அறியாத பகைவரைப் பெற்றால் வெல்பவர்க் கின்பமாம். (கூ)

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொருளெஞ்
ஞான்று, மொல்லானை யொல்லா தொளி.

(க-ரை.) கல்லாதவனுடன் பகைத்தால் வரும் பொருளை அடையர்தவனைப் புகழடையாது. (௧0)

அஅ-ம். அதி.—பகைத்திறந்தேரிதல்.

அஃதாவது - மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும் முன்னாய்நின்ற பகையுள் நட்பாக்குந் தன்மையதும், அயலாக்குந்தன்மையதும், அவைகளிலேசெய்வதும், மற்றதைக்களையுந் தன்மையதும் அதனிடத்தே செய்வனவும், களையும்பருவமும், களையாமற்போனால் படும் இழுக்கமும், என்று இவ்விதங்களை ஆராய்தலாம்.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் பகையாகிய தீமைக்குணங்களை விளையாட்டிலும் விரும்பாது இருக்கக்கடவன்.

வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
'சொல்லே ருழவர் பகை.

(க-ரை.) வீரர்பகையைக் கொண்டாலும் மந்திரிகள் பகையைக் கொள்ளாது இருக்கக்கடவன். சொல்லேருழவர் மந்திரிகள். (உ)

ஏழூற் றவறினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(க-ரை.) தனித்து இருந்து பலர் பகையைக்கொள்பவன் பித்தரினும் மறிவில்லான். (௩)

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை
யாளன், றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

(க-ரை.) பகையை நட்பாகக்கொண்டு நடக்கும் அரசன் பெருமைக்குள்ளே உலகம் தங்கியது. (௪)

தன்றுணை யின்றாற் பலகையிரண்டாற் றானொ
ருவ, னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று.

(க-ரை.) தனக்கு உதவும் துணை இல்லை. வருத்தும் பகை இரண்டு. இவ்விரண்டில் பொருந்திய ஒன்றைக்கொள்ளக்கடவன். (௫)

தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல்.

(க-ரை.) பகைவன் தெளிந்தான் ஆயினும் தெளிந்திலன் ஆயினும் தாழ்விடத்துக் கூடானாகியும் நீங்கானாகியும் இருக்கக்கடவன். (௬)

நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(க-ரை.) நொந்ததை அறியார்க்குத் தன் நோவைச் சொல்லாது இருக்கக்கடவன். (௭)

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(க-ரை.) தொழில்வகை அறிந்து தன்னைக்காக்கப் பகைவர் செருக்கும் கெடும். (௮)

இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(க-ரை.) முள்ளாகிய மரத்தை இளமையில் களையக்கடவர் அது மூதிர்ந்தால் களைபவர் கையைக் களையும். (௯)

உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(க-ரை.) பகைப்பவர் செருக்கைக் கெடுக்காதவர் இறப்பர். (௧0)

அ௯-ம். அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது-புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய்நிற்கும் பகையாம்.

நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நிழலும் நீரும் நோய்செய்யும். அதுபோலத் தம் இனத்தார் இயல்புகளும் துன்பம் செய்யும். (௧)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(க-ரை.) வெட்டுவோம் என்னும் பகைவர்க்கு அஞ்சாது இருக்கக்கடவர். உறவினர்போல் இருக்கும் பகைவர்க்கு அஞ்சக்கடவர். (௨)

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(க-ரை.) உட்பகைக்கு அஞ்சித் தன்னைக்காக்கக் கடவர். காவாவிடிற் பகைவர் கெடுப்பர்.' (ங)

மனமாணு வுட்பகை தோன்றி னினமாணு
வேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) அரசனுக்கு உட்பகை உண்டாயின் பல குற்றமும் தரும். (ச)

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்
முறையா, னேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை,) உறவின்முறை உட்பகை அரசனுக்குத் தோன்றில் அது பல குற்றத்தையும் தரும். (ரு)

ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்
ஞான்றும், பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ளாயினோர் இடத்துப் பகை உண்டாயின் அரசனுக்கு இறத்தலைத்தரும். (சா)

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(க-ரை.) உள்ளே பகைபொருந்திய குடியின் உள்ளார் செப்பின் மூடிபோல் கூடினோர் ஆயினும் மன ஒற்றுமையில் கூட்டார். (எ)

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்
பொரு, துட்பகை யுற்ற குடி.

(க-ரை.) உட்பகை பொருந்திய குடியானது அரத்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட இரும்புபோலக்கெடும்.

எட்பகவன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(க-ரை.) உட்பகை எள்ளின் பிளப்பிற்கு ஒப்பான சிறிது ஆயினும் கேடு உண்டாம். (கூ)

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று.

(க-ரை.) மன ஒற்றுமை இல்லாருடன் கூடிவாழும் வாழ்க்கை ஆனது ஒரு குடிசையுள்ளே பாம்புடன் கூடிவாழ்தல் போலாம். (க0)

கூ0-ம்.. அதி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது - பெரியராயினாரை அவமதித்து நடவாமையாம்.

ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளை இகழாமையே காவல் எல்லாவற்றுள்ளும் தலை. (க)

பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாரால்
பேரா விடும்பை தரும்.

(க-ரை.) பெரியோரை அவமதித்து நடந்தால் அந்நடக்கை நீங்(ா)கத்தரும். (உ)

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்
வேண்டி, னாற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(க-ரை.) தான் கெட விரும்பினால் வேற்றரசரை வெல்லும் வேந்தரிடத்துப் பிழைசெய்யக்கடவன்.

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்று
வார்க், காற்றாதா ரின்னா செயல்.

(க-ரை.) வல்லமை உடையவர்க்கு வல்லமை இல்லாதார் துன்பம் செய்தல் இயமனைக்கையால் அழைத்தல் போலாம். (ச)

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்
துப்பின், வேந்து செறப்பட் டவர்.

(க-ரை.) வல்ல அரசனால் கோபிக்கப்பட்ட அரசர் எவ்விடத்துச்சென்றும் உயிர்வாழார். (ரு)

எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) தீயினால் சுடப்படினும் ஒருவழியில் பிழைப்பு உண்டாம். பெரியோர்க்குப் பிழைசெய்து நடப்பவர் பிழையார். (சு)

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு
மென்னாந், தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

(க-ரை.) பெரியோர் கோபிப்பாராகில் அரசன், அரசாட்சியும் அவன்பொருளும் என்ன பயன்படும்.

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(க-ரை.) பெரியோர் கெடும்படி நினைப்பாராகில் செல்வர் குடியொடு கெடுவர். (அ)

ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க-ரை.) தவத்தில் பெரியோர் கோபிக்கில் இந்திரனும் கெடுவான். (கூ)

இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

(க-ரை.) தவமுடையோர் கோபிக்கில் சார்புடையவரும் பிழையார். (கO)

கூக-ம். அதி.—பெண்வழிச்சேறல்.

அஃதாவது - தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையவள்வழியே தான் நடத்தலால் வரும் இழிவு.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினை
விழைவார், வேண்டாப் பொருளு மது.

(க-ரை.) மனையவள் வழியிலே நடப்பவர் தருமத்தை அடையார். (க)

பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரிய
தோர், நாணாக நாணுத் தரும்.

(க-ரை.) மனையவள் பெண் தன்மையை விரும்புவோன்செல்வம் வெட்கத்தைக் கொடுக்கும். (உ)

இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்
ஞான்று, நல்லாரு ணாணுத் தரும்.

(க-ரை.) மனையவளுக்கு அஞ்சும் அச்சமானது நாணம் தரும். (ங)

மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.

(க-ரை.) மனையாளுக்கு அஞ்சுவோனது தொழில் பெருமை அடையாது. (ச)

இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(க-ரை.) மனைவிக்கு அஞ்சுவோன் நல்லோர்க்கு உதவிசெய்ய அஞ்சுவான். (ரு)

இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(க-ரை.) மனையாளுக்குப் பயப்படுவோர் பெருமை அடையார். (சு)

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி
னுடைப், பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(க-ரை.) பெண்ணினது ஏவல் செய்து நடக்கும் தன்மையிலும் அப்பெண்ணே பெருமை உடையது.

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாட், பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

(க-ரை.) மனைவி மனப்படி நடப்பவர் சிநேகருக்கு உதவார் தருமம் செய்யார். (அ)

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.

(க-ரை.) மனைவிக்கு ஏவல் செய்பவர் இடத்துத் தருமச்செய்கை பொருள்செய்கை இன்பச்செய்கை இம்மூன்றும் இல்லை. (கூ)

எண்சேர்ந்த னெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும், பெண்சேர்ந்தாம் பேதமை யில்.

(க்-ரை.) நல்லமனமும், நல்லசெல்வமும் உடையவர்க்கு மனைவியால்வரும் அறியாமை இல்லை. (கம)

கூஉ-ம். அதி.—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது-தந்நலம் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதாம்.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா, ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(க-ரை.) அன்பால் விரும்பாது பொருளால் விரும்பும் வேசையர்களின் சொல் துன்பம் தரும். (க)

பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர், நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

(க-ரை.) பொருட்பயனைக்குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நடக்கையறிந்து அவரை விடக்கடவர்.

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி, லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

(க-ரை.) வேசையர்கள் பொய்யான புணர்ச்சியானது இருள் வீட்டில் அயலான் பிணத்தைத் தழுவுதல் போலும். (ங)

பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்
பொரு, ளாயு மறிவி னவர்.

(க-ரை.) அருளை ஆராயும் அறிவுடையார் வேசையரைச் சேரார். (ச)

பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்
தின், மாண்ட வறிவி னவர்.

(க-ரை.) புத்தி நலமுடைய பெரியோர் பரத்தையரைச் சேரார். (ரு)

தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

(க-ரை.) தமது புகழை விளக்கும் பெரியோர் வேசையர் தோளைச் சேரார். (சு)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்
சிற், பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

(க-ரை.) நல்ல மனம் இல்லாதவர் வேசையர் தோள்களைச் சேர்வார். (எ)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

(க-ரை.) அறிவில்லார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சியை நூலோர் அணங்கு என்பார். (அ)

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரை
யிலாப், பூரியர்க ளாழு மளறு.

(க-ரை.) வேசையர் தோள்கள் கீழ்மக்கள் அழுந்தும் நரகமாம். (கூ)

இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(க ரை.) வேசையரும் கள்ளும் சூதும் இலக்குமி யால் விடப்பட்டவர்க்கு நட்பாம். (௧0)

கூகு-ம். அதி.—கள்ளுண்ணாமை.

அஃதாவது-இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்த லில் பரத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண் ணாமையது சிறப்பாம்.

உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்
றுங், கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(க-ரை.) எந்நாளும் கள்ளில் இச்சைவைக்கும் அரசர் அஞ்சார் புகழையும் இழப்பார். (௧)

உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் கள்ளை உண்ணாதிருக் கக்கடவர். மதிக்கத்தகாதவர் உண்ணக்கடவர். (௨)

ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

(க-ரை.) தாய்முன்னம் கள்ளுண்டு களித்தல் துன்பமாம் பெரியோர்முன் கள்ளுண்டு களித்தல் என்னபயனும். (௩)

நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்
ளென்னும், பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

(க-ரை.) கள்ளை உண்பவர்களுக்கு நாணம் இல்லை.

கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்,
து, மெய்யறி யாமை கொளல்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்து மெய் மறதியைக் கொள்ளுதல் அறிவில்லாமையை உடையது. (ரு)

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்
ஞான்று, நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்தவர் நஞ்சைக் குடித்தவர்க்கு ஒப்பாவர். (சு)

உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்
றுங், கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்து அறிவு மயங்குவோர் சிரிக்கப்படுவர். (எ)

களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(க-ரை.) கள்ளைக்குடிக்கில் உட்பொருள் வெளிப்படும் ஆசையால் ஆசாரம் சோருதலைக் கைவிடக் கடவர். (அ)

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

(க-ரை.) கள்ளைக்குடித்தவனைத் தெளிவித்தல் எதுபோல் எனில், நீருள்ளே மூழ்கினவனை விளக்கினால் தேடுதல் ஒக்கும். (கூ)

கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் கா
ணுங்கா, லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

(க-ரை.) கள்ளை உண்பவன் தான் குடியாதபோது குடித்தவனைக்கண்டு தன்சோர்வை நினையான் போலும். (க0)

கூசா-ம். அதி.—சூது.

அஃதாவது-இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருள் இன்பங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலையும் சொல்லுதலாம்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்ற
தூஉந், தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(க-ரை.) வெல்ல வல்லவனாயினும் சூதைவிரும்பாமல் இருக்கக்கடவன். வென்றபொருளுந் தூண்டில் இரும்பை மீன்விழுங்கியது போலும். (க)

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்
டாங்கொ, னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(க-ரை.) ஒருபொருளைப் பெற்று நூறுபொருளை இழக்கும் சூதாடுவோர்க்கு நன்மை பெற்றுவாழும் வழி உண்டாமோ. (உ)

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

(க-ரை.) அரசர் சூதாடுவான் ஆயின் அவன் பொருளும் அப்பொருள் வரும் வழியும் பகைவர் இடத்துப் போய்விடும். (ஙூ)

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

(க-ரை.) துன்பங்களை உண்டாக்கிப் புகழையும் கெடுக்கும் சூதைப்போல வறுமையைக் கொடுப்பது ஒன்றும் இல்லை. (௪)

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(க-ரை.) சூதையும் சூதாடும் இடத்தையும் சூதாடுதொழிலையும் கைவிடாத அரசர் பொருள் இருந்தும் இல்லாதவரே. (௫)

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார்.

(க-ரை.) சூது என்னும் மூதேவியால் விழுங்கப்பட்டவர் இம்மையில் வறுமையும் மறுமையில் நரகமும் அநுபவிப்பர். (௬)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின்.

(க-ரை.) அரசன் சூதாடில் அவ்வாட்டம் அவன் செல்வத்தையும் குணத்தையும் அழிக்கும். (௭)

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ
யருள்கெடுத், தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(க-ரை.) சூதாட்டமானது பொருளைக்கெடுத்துப் பொய்யை மேற்கொள்ளச்செய்து கிருபையைக் கெடுத்துத் துன்பத்தை விளைவிக்கும். (௮)

உடைசெல்வ மூணெளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(க-ரை.) அரசன் சூதாட்டத்தை விரும்புவான் ஆகில் கீர்த்தியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையும் அவனைச் சேராவாம். (கூ)

இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற்
றுன்ப, முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர்.

(க-ரை.) இருமைப் பயன்களை இழக்கும்தோறும் சூதினை இச்சிக்கும் சூதன்போல உயிரானது துன்பங்களை அநுபவிக்குந் தோறும் அதன்மேல் ஆசையை உடையது. (கo)

கூரு-ம். அதி.—மருந்து.

அஃதாவது - பழவினையாலும் காரணங்களாலும் வரும் வாதமுதலிய பிணிகளைத்தீர்க்கும் மருந்தின் திறத்தைச் சொல்லுதலாம்.

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(க-ரை.) உணவும் தொழிலும் மிகுந்தாலும் குறைந்தாலும் பிணிமூன்றும் துன்பம் செய்யும். (க)

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்
திய, தற்றது போற்றி யுணின்.

(க-ரை.) உண்ணப்பட்டது சீரணித்ததை அறிந்து உண்பான் ஆயின் அவனுக்கு மருந்து வேண்டாவாம். (உ)

அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(க-ரை.) உடலைக்கொண்டவன் அவன் உடலிருக்கும்படி சீரணித்த அளவு அறிந்து உண்ணக்கடவன். (ங)

அற்றதறிந்து கடைப் பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

(க-ரை.) சீரணித்த அளவு அறிந்து மாறில்லாத உணவுகளை உண்ணக்கடவன். (ச)

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) நல்ல உணவை உண்டால் பிணிகளால் துன்பம் இல்லை. (ரு)

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய்.

(க-ரை.) குறைவாக உண்பவன் இடத்து இன்பம்போல் நிறைவாக உண்பவன் இடத்து நோய் இருக்கும். (சா)

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும்.

(க-ரை.) சீரணித்தது அறியாதவனாய் மிக உண்பானாகில் நோய் அவனிடத்து உண்டாம். (எ)

நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(க-ரை.) வைத்தியன் வியாதியையும் அதன் காரணத்தையும் அது நீங்கும் உபாயத்தையும் ஆராய்ந்து மருத்துவம் செய்யக்கடவன். (அ)

உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(க-ரை.) மருத்துவன் பிணியாளி அளவையும் பிணியளவையும் காலத்தின் அளவையும் அறிந்து பொருந்தச் செய்யக்கடவன். (கூ)

உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வா
னென், றப்பானாற் கூற்றே மருந்து.

(க-ரை.) பிணிக்கு மருந்தாவது நோயாளி வைத்தியன் மருந்து செய்பவன் இந்நான்குமாம். (க0)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

ஒ ழி பி ய ல்.

இனி அவ்வரசியன் முதலானவைகளிலே அடங்கா தொழிந்தவைகளின் இயல்பைப் பதின்மூன்று அதிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே குடிமை சொல்லுகின்றார்.

௯௬-ம். அதி.—குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மையாம்.

இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(க-ரை.) செம்மையும் நாணமும் நல்லகுடியில் பிறந்தவர்க்கு அல்லது மற்றவர்க்கு இல்லை. (க)

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் நல்லநடக்கை சத்தியம் வெட்கம் இம்மூன்றிலும் தவறார். (உ)

நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(க-ரை.) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்கு முகமலர்ச்சி கொடுத்தல் இன்சொல் இகழாமை இந்நான்கும் உரித்தாம். (௩)

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர்.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் கோடிபொருளைப்பெற்றாலும் குன்றும் தொழிலைச்செய்யார்கள்.

வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்தவர் கொடுக்கும் பொருள் சுருங்கிய இடத்தும் குணம் உடைமையில் குறையார். (௫)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

(க-ரை.) நல்ல குடிப்பிறப்பில் வாழ்பவர் வஞ்சனைபொருந்தி அமைவு இல்லாத தொழில்களைச்செய்யார். (௬)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்
பின், மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் இடத்து உண்டாகும் குற்றம் சிறிதாயினும் சந்திரனில் களங்கம் போல் ஓங்கி விளங்கும். (௭)

நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும்.

(க-ரை.) நலமுடையவன் இடத்து அன்பில்லாமை உண்டாயின் அவனைக்குலமுடையன் அல்லன் என்று ஐயப்பாட்டில் வைக்கப்படும். (௮)

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(க-ரை.) நிலத்து இயல்பை முளைகாட்டும் குலத்து இயல்பை வாய்மொழி காட்டும். (௯)

நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்
வேண்டின், வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

(க-ரை.) நலத்தை விரும்பினால் நாணத்தைக் கொள்ளக்கடவன் குலத்தை விரும்பினால் வணக்கத்தைக் கொள்ளக்கடவன். (க0)

கூஎ-ம். அதி.—மானம்.

அஃதாவது-எந்நாளும் தன்னிலையிலே தாழாமையும் ஊழால் தாழ்வு வந்தகாலத்து உயிர் வாழாமையுமாம்.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்.

(க-ரை.) மிகவும் சிறப்பு உடையவை ஆயினும் தங்குடிதாழவரும் செயல்களை விடக்கடவன். (க)

சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) மானத்தை விரும்புவோர் தங்குடிக்கு ஒவ்வாத தொழில்களைச் செய்யார். (உ)

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(க-ரை.) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் வணக்கமும் வறுமையில் வணங்காமையும் வேண்டும். (ந)

தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்தவர் நிலைகெட்ட விடத்துத் தலையில் இருந்து நீங்கிய மயிர்க்கு ஒப்பாவர். (ச)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

(க-ரை.) மலையை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பாளரும் தாழ்தற்கு ஏதுவான செயல்களைச் செய்தலால் தாழ்வார்கள். (ரு)

புகழின்றாட் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்
மற், றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

(க-ரை.) இகழ்பவர் பின்செல்லுவோர் நிலை புகழை உண்டாக்காது தேவர் உலகத்துச் செலுத்தாது.

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்
நிலையே, கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் இகழ்பவர் பின்சென்றுவாழ்தலினும் முன்னிலையில் இருந்து இறந்தான் என்று சொல்லப்படுதலே நல்லது. (எ)

மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்
தகைமை, பீடழிய வந்த விடத்து.

(க-ரை.) மானம் அழியவந்தபோது உடலைக்காப்பாற்றும் வாழ்வானது இறவாமைக்குமருந்து ஆமோ.

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(க-ரை.) கவரிமானுக்கு ஒப்பானவர் மானம் கெடவரும் நிலையில் உயிரைவிட்டுவிடுவர். (கூ)

இளிவரின் வாழாத மான முடையார்
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(க-ரை.) அவமானம் வந்தபோது உயிர்பெற்று வாழாத மானம் உடையவர்புகழ் வடிவை உலகத்தார் துதிப்பர். (க0)

கூஅ-ம். அதி.—பெருமை.

அஃதாவது - செய்தற்கரிய செய்தல் செருக்கு இல்லாமை பிறர்குற்றம்சொல்லாமையாம்.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொ
ருவற், கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஒளியாவது மன எழுச்சியாம் இளியாவது மனவெழுச்சி இல்லாமையாம்.

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்
பொவ்வா, செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(க-ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பு இயல்பொத்திருக்கும். தொழில் வேற்றுமையால் சிறப்பு இயல்பு ஒவ்வாவாம். (உ)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்
துங், கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(க-ரை.) சிறியவர் மேல் இருந்தாலும் பெரியவர் ஆகார். பெரியவர் கீழ் இருந்தாலும் சிறியவர் ஆகார்.

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

(க-ரை.) பெருமைக்குணமும் கற்புள்ள மாதரைப்போலத் தன்னைக் காத்துக்கொண்டவனுக்கு உண்டு. (ச)

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(க-ரை.) பெருமை உடையோர் அருமை உடைய செயல்களைச் செய்வார். (ரு)

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

(க-ரை.) பெரியோரை வழிபட்டுக் கொள்வோம் என்னும் கருத்துச் சிறியோர் மனத்திடத்து இல்லை.

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.

(க-ரை.) சிறப்பும் சிறியவர் இடத்து உண்டாயின் செருக்கிலே மிகுந்த தொழிலை உடையதாம். (எ)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து.

(க-ரை.) பெருமை உடையவர் சிறப்பு உண்டாகியகாலத்தும் அடங்கி நடப்பார். சிறுமை உடையவர் சிறப்பு இல்லாக்காலத்தும் தம்மைச் சிறப்பித்து நடப்பார். (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

(க-ரை.) பெருமைக்குணமாவது செருக்கு இல்லாது இருத்தல். சிறுமைக்குணமாவது செருக்கு உடைத்தா இருத்தல். (கூ)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

(க-ரை.) பெரியோர் பிறர் அவமானத்தை மறைப்பர். சிறியோர் பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லுவர். (க0)

கூகூ-ம். அதி.—சான்றாண்மை.

அஃதாவது-பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளும் தன்மை.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) பெரியோர்களுக்கு நற்குணங்களை மேற்கொள்ளுதல் கடமையா இருக்கும். (க)

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(க-ரை.) சான்றோர்க்குக் குணநன்மையே பெரியநன்மையாம். மற்றநன்மை நன்மையல்லவாம். (உ)

அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்
மையோ, டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

(க-ரை.) அன்பு நாணம் உபகாரம் தாக்ஷிணியம் சத்தியம் இவ்வைந்தும் சால்பு என்னும் பாரத்தைத் தாங்கும் தூண்களாம். (ரு)

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(க-ரை.) நோன்பாவது யாதொன்றையும் கொல்லாமையாம். சால்பாவது பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லாமையாம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(க-ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணிதல் அது சத்துருக்களை வெல்லும் படையாம். (ரு)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(க-ரை.) சால்புக்கு உரைகல் ஏதுவெனில் இழிந்தவர் இடத்தும் தோல்வி கொள்ளுதலாம். (சா)

இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(க-ரை.) துன்பம் செய்தவர்களுக்கு இன்பம் செய்யாவிடில் சான்றாண்மை என்னபயனைத்தரும்.

இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்
னுங், திண்மை யுண்டாகப் பெறின்.

(க-ரை.) சால்பின் வலிமை உண்டாகப்பெற்றால் வறுமை இகழ்வு ஆகாது. (அ)

ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்
மைக், காழி யெனப்படு வார்.

(க-ரை.) சான்றோர் காலம் வேறுபடினும் தாங்கள் வேறுபடார். (௯)

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்
தான், றாங்காது மன்றோ பொறை.

(க-ரை.) சான்றோர் சான்றாண்மை குன்றுவாராயில் பூமிபாரம் தாங்காது. (க0)

க00-ம். அதி.—பண்புடைமை.

அஃதாவது-பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லார் இயல்புகளும் அறிந்து நடத்துதலாம்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்பயார்மாட்
டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) யாவர் இடத்தும் எளிய சமயத்தராக இருக்கில் பண்புடைமை என்னும் நல்வழி அடைதல் எளிதாம். (க)

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்வி
ரண்டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையும் நல்ல குடியில் பிறத்தலுமே நல்லவழியாம். (உ)

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்
தக்க, பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(க-ரை.) அவயவத்தால் ஒப்பதல் ஒப்பல்ல குணத்தால் ஒப்பாதலே ஒப்பாம். (ங)

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு.

(க-ரை.) நீதியையும் தருமத்தையும் விரும்பிய பயனுடையவர்குணத்தை உலகத்தார் புகழ்வர். (ச)

நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(க-ரை.) விளையாட்டிலும் இகழ்தலானது துன்பம் தரும். நலலவர் இடத்துப் பகையிலும் நற்குணம் உண்டாம். (ரு)

பண்புடையார் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(க-ரை.) பெரியவரிடத்து நற்குணம் உண்டாதலால் உலகியல் எந்நாளும் உண்டாகின்றது. அது இல்லாவிடில் உலகியல் கெடும். (கா)

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்
வர், மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(க-ரை.) நன்மக்களுக்கு உரியகுணம் இல்லாதவர் கூரியபுத்தி உடையவர் ஆயினும் மரத்தை ஒத்தவராவர். (எ)

நண்பாற்று ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்று ராதல் கடை.

(க-ரை.) நட்புக்கொள்ளாராகிப் பகையைக் கொள்வார்க்கும் குணம் உடையவரா நடவாமையே இழுக்காம். (அ)

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்,
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(க-ரை.) நட்புச்செய்து மகிழாதார்க்குப் பூமியானது இருள் உடையதாகும். (கூ)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(க-ரை.) குணம் இல்லாதவன் முன் நல்வினையால் அடைந்த செல்வமானது பயன்படாது கெடுதல், பசுவின்பால் பாத்திரக் குற்றத்தால் கெடுதல் போலும். (க0)

க0க-ம். அதி.—நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது - சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதல் இல்லாத செல்வத்தின் இயல்பாம்.

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃ
துண்ணான், செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(க-ரை.) பெரும் பொருளைத் தேடிவைத்தவனும் அப்பொருளை அநுபவியாதவன் இருந்தாலும் இறந்தவனுக்கு ஒப்பாவன். (க)

பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு.

(க-ரை.) பொருளைச்சம்பாதித்துக் கொடாமையால் பிறப்பு உண்டாம். (உ)

ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(க-ரை.) பொருளை விரும்பிப் புகழை விரும்பாத வர் பிறப்புப் பூமிக்குப் பாரம். (ங)

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ
வொருவரா, னச்சப் படாஅ தவன்.

(க-ரை.) ஒருவராலும் இச்சிக்கப்படாதவன் இற ந்தபின் எதை நினைப்பானோ? (ச)

கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்
கிய, கோடியுண் டாயினுமில்.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் உண்ணுதலும் இல்லாத வர்க்குக் கோடிபொருள் இருந்தும் பயனில்லை. (ரு)

ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்
கார்க்கொன், றீத லியல்பிலா தான்.

(க-ரை.) தான் உண்ணமலும் கொடாமலும் இருப்பவன் செல்வம் வியாதிக்கு ஒப்பாம். (சா)

அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிக
நலம், பெற்றா டமியண்மூத் தற்று.

(க-ரை.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள் ள ஒருத்தி தன்னைக் கொடுப்பார் இல்லாமையால் கணவன் இல்லாது கிழவியானாற்போலும். (எ)

நச்சப் படாதவர் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(க-ரை.) பிறரால் இச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது ஊர்நடுவே எட்டிமரம் பழுத்தல்போலும்.

அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார், பிறர்.

(க-ரை.) அன்பற்றுத் தன்னை வருத்திச் சம்பாதித்தபொருளைப் பிறர்கொள்ளுவர். (கூ)

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

(க-ரை.) மிகுந்த செல்வம் உடையவர் வறுமையானது மழை வறுமைகொண்ட தன்மை உடையது.

கOஉ-ம். அதி.—நாணுடைமை.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்டசால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத்தகாத கருமங்களில் நாணுதல் உடையராம் தன்மை.

கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
னல்லவர் நாணுப் பிற.

(க-ரை.) நாணமானது கருமங்காரணமாக நாணுவதாம். பிறநாணங்கள் பெண்களுடைய நாணங்கள் போலாம். (க)

ஊனுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(க-ரை.) உணவு ஆடை மற்றவை யாவர்க்கும் பொதுவாம். நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணம் உடைமையாம். (உ)

ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு.

(க-ரை.) உயிர்கள் எல்லாம உடம்பை விடாவாம் நற்குணம் நாணத்தை விடாவாம். (௩)

அணியன்றே நாணுடைமை சான்றோர்க்
கஃதின்றேற், பிணியன்றே பீடு நடை.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நாணம் உடைமை ஆ-ரணமாம். அஃது இல்லாவிடில் அவர் நடை பிணியாம். (௪)

பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு.

(க-ரை.) பிறர்பழியையும் தம்பழியையும் மதித்து நாணுவாரை உலகத்தார் நாணத்துக்கு இருப்பிடமாகுமென்பர். (௫)

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞா
லம், பேணலர் மேலா யவர்.

(க-ரை.) உயர்ந்தோர் நாணத்தைக் கொள்ளாமல் உலகத்தை விரும்பார். (௬)

நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
ணண்டுறவார் நாணாள் பவர்.

(க-ரை.) நாணத்தைக்கொள்பவர் உயிரை நீக்குவார். நாணத்தைக்கொள்ளாதவர் உயிரை நீக்கார்.

பிறர்நாணத் தக்கது தானணா ணுயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து.

(க-ரை.) ஒருவன் நாணாது பழியைச் செய்வான் ஆகில் அது குற்றத்தை உடையது. (அ)

குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு நாணின்மை நின்றக் கடை.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு, ஒழுக்கம் வழுவும் ஆகில் அவ்வழுவு அவன் குலத்தைக் கெடுக்கும். ஒருவன் நாணாது நின்றால் அது நன்மை யாவற்றையும் கெடுக்கும். (கூ)

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று.

(க-ரை.) நாணம் இல்லாத மக்கள் சஞ்சரிப்பு மரத்தால் செய்யப்பட்ட பாவை கயிற்றால் உயிர் உடையதாக மருட்டியது போலாம். (கo)

கoரு-ம். அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது-ஒருவன் தான்பிறந்த குடியை உயரச் செய்தலின் விதமாம்.

கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும், பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

(க-ரை.) ஒருவன் கருமம் செய்தற்குக் கைவிடேன் என்னும் பெருமைபோல் மேன்பாடு உடையது இல்லை. (க)

ஆள்வினையு மான்ற வறிவுமென விரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி.

(க-ரை.) முயற்சியும் அறிவும் ஆகிய இரண்டின் தொழிலால் ஒருவன் குடி உயரும். (உ)

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

(க-ரை.) குடியை உயரச் செய்வேன் என்னும் ஒருவனுக்குத் தெய்வம் முன்வந்து நிற்கும். (ங)

சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு.

(க-ரை.) தன்குடிக்கான தொழிலைச் செய்வோர்க்கு அது தானே முடிவு பெறும். (ச)

குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

(க-ரை.) குற்றம் அற்றவனாய் குடியை உயரச்செய்து வாழ்பவனை உலகத்தார் சூழ்வர். (ரு)

நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்
பிறந்த, வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஆண்மை என்று சொல்லப்படுவது தன்குடியை உயர்த்திக் கொள்ளுதல்.

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை.

(க-ரை.) போர்க்களத்தில் வீரர் மேல் ஆகுதல் போல அக்குடி இடத்துப் பாரம் பொறுத்தல் வல்லவர் மேலதாம். (எ)

குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்.

(க-ரை.) குடும்பத்தை உயரச் செய்வார்க்குக் கால நியதி இல்லை. (அ)

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்
பத்தைக், குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(க-ரை.) தன் குடியைக் காக்க முயற்சி செய்பவன் உடலம் துன்பத்திற்குக் கொள்கலமாம். (கூ)

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி.

(க-ரை.) தாங்குவார் இல்லாத குடியாகிய மரம் துன்பக் கோடரி ஆனது வெட்டக் கெடும். (க0)

க0சு-ம். அதி.—உழவு.

அஃதாவது-சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழிலாம்.

சுழன்று மேர்ப்பின்ன துலக மதனு
லுழந்து முழவே தலை.

(க-ரை.) உலகம் ஏருடையார் வழியது ஆயிற்று தலைமையான தொழில் உழவே ஆம். (க)

உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்று
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(க-ரை.) உழுபவர் உலகத்தார் ஆகிய தேர்க்கு அச்சாணி ஆவார். (உ)

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்
லாந், தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(க-ரை.) உழுது உண்டு வாழ்பவரே வாழ்பவர் மற்றவர் தொழுது உண்டு வாழ்பவர். (ந)

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர்.

(க-ரை.) உழவு முயற்சி செய்வோர் பலவேந்தர் பூமியையும் குடைநிழலில் காண்பர். (ச)

இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

(க-ரை.) ஒளியாமல் உழுது உண்பவர் ஆசியார் இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பர். (ரு)

உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவ
தூஉம், விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(க-ரை.) உழவர் கைம்மடங்கும் ஆகில் யாவரும் விரும்பும் உணவும் துறந்தவர்க்கு நிலையும் இல்லை.

தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெரு
வும், வேண்டாது சாலப் படும்.

(க-ரை.) ஒரு பலப்புழுதி கா்பலமாகக் காயவி டுவான் ஆகில் பிடியெருவும் இல்லாமல் அப்பயிர் விளையும். (எ)

ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு.

(க-ரை.) உழுதலினும் எருப்போடுகிறது நல்லது களை பிடுங்கியபின் காத்தல் நீர்விடுதலினும் நல்லது.

செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும்.

(க-ரை.) உழுபவன் விளை நிலத்தில் போகாதிரு க்கில் அந்த நிலம் அவனுடன் பிணங்கி விடும். (கூ)

இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும்.

(க-ரை.) வறியோம் என்று சோம்பலா இருப்ப வனை நிலமகள் கண்டால் சிரிப்பள். (க0)

க0ரு-ம். அதி.—நல்குரவு.

அஃதாவது - அனுபவிக்கப் படுவன யாவும் இல் லாமையாம்.

இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது.

(க-ரை.) தரித்திரம் போலத் துன்பம் செய்வது எது எனில் அதுவே. (க)

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும்.

(க-ரை,) தரித்திரம் என்னும் ஒருபாவி ஒருவன் இடத்து வரும்போது இம்மை மறுமை இன்பம் இல்லாமல் வருவன். (உ)

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகை
யாக, நல்குர வென்னு நசை.

(க-ரை.) தரித்திரம் என்னும் ஆசையானது பழங்குடி வரவையும் அதற்கு உரியசொல்லையும் கெடுக்கும். (௩)

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

(க-ரை.) தரித்திரம் ஆனது உயர்குடியில் பிறந்தவர் இடத்தும் இழிவுசொல் பிறக்கும் சோர்வைத் தரும். (௪)

நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

(க-ரை.) வறுமைத் துன்பம் ஒன்றுக்குள்ளே பல துன்பங்களும் வரும். (௫)

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்
கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(க-ரை.) வறியவர் மெய்ப்பொருளைச் சொல்லினும் அச்சொல் பயன் இல்லாமையைத் தரும்.

அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

(க-ரை.) வறியவன் தன் தாயாலும் அந்நியன் போலப் பார்க்கப் படுவான். (எ)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

(க-ரை.) நேற்றுக் கொன்ற வறுமை ஆனது இன்றும் வருமோ. (அ)

நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது.

(க-ரை.) தீயிலும் நித்திரை செய்யலாம் வறுமையிலே நித்திரை செய்யக் கூடாது. (கூ)

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(க-ரை.) வறியவர்கள் துறவாது இருத்தல் அயல் வீட்டு உப்புக்கும் காடிநீருக்கும் யமன் ஆவார்கள்.

கO௬ரு-ம். அதி.—இரவு.

அஃத்தாவது-இனி மானம் கெடாத இரத்தல் இரவாமையோடு ஒத்தலால் இறத்தலை விலக்குதலாம்.

இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று.

(க-ரை.) தரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாசிக்கக்கடவர்கள். அவர் ஒளித்தார் ஆகில் அவர்க்குப்பழி அல்லது தமக்குப்பழி அல்ல. (க)

இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறூஅ வரின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பம் அடையாமல் வந்தால் யாசித்தலும் இன்பமாம்.

கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து.

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவர் இடத்து யாசித்தலும் ஓர் அழகு உடையது. (ஙு)

இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(க-ரை.) சொற்பனத்திலும் உலுத்தகுணம் இல்லாதவர் இடத்து யாசித்தலும் கொடுத்தலே போலாம். (ச)

கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்
ணின், றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

(க-ரை.) உள்ளபொருளை ஒளியாது கொடுப்பவர் உலகில் இருக்கையால் யாசிப்பவர் யாசகத்தை மேற்கொள்வது. (ரு)

கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்
பிடும்பை, யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர்களுக்குத் துன்பம் கெடும். (௬)

இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்
துள்ள, முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

(க-ரை.) பொருள் கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர் மனம் மகிழ்ச்சியை உடையது. (௭)

இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

(க-ரை.) யாசகர் இல்லாவிடில் பூமியில் உள்ளோர் செலவு வரவுகள் மரப்பாவை சூத்திரத்தால் ஆடுதல் போலும். (௮)

ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்து
கோண், மேவா ரிலாஅக் கடை.

(க-ரை.) யாசிப்பர் இல்லாவிடில் கொடுப்பவர்க்கு என்ன புகழ் உண்டாம். (௯)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு மிரப்
பிடும்பை, தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(க-ரை.) யாசிப்பவன் கோபியாமல் இருக்க வேண்டும் தன்வறுமைதானே சாட்சியாய் விடும். (௧0)

௧0௭-ம். அதி.—இரவச்சம்.

அஃதாவது-மானம் கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதலாம்.

கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும்.

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுக்கும் கண்ணிற்கு ஒப்பானவர் இடத்தும் யாசியாது இருத்தல் கோடி மடங்கு நன்மை ஆம். (க)

இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(க-ரை.) பிரமன் உலகத்தோரை யாசகம்செய்யப்படைத்தான் ஆகில் அவன் கெடக்கடவன். (உ)

இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட் டதில்.

(க-ரை.) வறுமைத்துன்பத்தை நீங்குவோம் என்னும் வலிமைபோல் வலிமை உடையது இல்லை. (ந)

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிட
மில்லாக், காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.

(க-ரை.) தரித்திரம் உண்டான இடத்தும் யாசியாமையே பெருமை. (ச)

தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில்.

(க-ரை.) முயற்சியால் வந்தது கூழாயினும் அதை உண்ணுதல் போல் இன்பம் உடையது இல்லை. (ரு)

ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்.

(க-ரை.) பசுவிற்கு நீர்விடு என்னும் யாசகம் போல் நாவிற்கு இழிவு வேறு இல்லை. (சு)

இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

(க-ரை.) யாசிப்பாரை எல்லாம் யாசித்தேன் நீங்கள் ஒளிப்பவர் இடத்தில் யாசியாது இருங்கள்.

இரவென்னு மேமாப்பிற் றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

(க-ரை.) யாசகம் என்னும் தோணி ஒளித்தல் என்னும் வலிய நிலம் தாக்கக் கெடும். (அ)

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(க-ரை.) யாசிப்பவர் கொடுமையை நினைத்தால் மனம் உருகுகின்றது இல்லையென்னும் கொடுமையை நினைத்தால் உருகும் அளவும் இல்லாமல்கெடும்.

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ
விரப்பவர், சொல்லாடப் போஒ முயிர்.

(க-ரை.) யாசிப்பவர்க்கு இல்லை என்றால் உயிர் போகும் ஒளிப்பவர்க்கு உயிர் எங்கே ஒளிக்கும். (க0)

க0அ-ம். அதி.—கயமை.

அஃதாவது-முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்பு வகையால் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யார்வர்க்

கும் பொருந்த வைத்தமையால் அங்கே குறிப்பால் சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்பட ச்சொல்லியவையும், ஆகியகுணங்களுள் யாதுமில ராகிய கீழோரது தன்மையாம்.

மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பா ரியாங்கண்ட தில்.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் வடிவாலே மக்களை ஒப்பாவர். அவர்கள் ஒப்பானவரை யான்கண்டது இல்லை.

நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(க-ரை.) நன்மைகளை அறிபவரிலும் நெஞ்சில் கவலை இல்லாதவராகிய கீழ்மக்கள் நன்மை உடையவர். (உ)

தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான்.

(க-ரை.) தேவரும் கயவரும் ஒப்பாவர். தேவரைப்போல கயவரும் தாம் விரும்பியதை செய்து நடத்தலால். (ங)

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(க-ரை.) கீழ்மகன் பட்டியாய் நடப்பவரைக் கண்டால் அதனிலும் மேலாக நடப்பான். (ச)

அச்சமே கீழ்க ளாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

(க-ரை.) துன்பம் வரும் என்று அஞ்சும் கீழ்மக்க ளுக்கு ஆசாரம் இயல்பாக இல்லை. (ரு)

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் பறைக்கு ஒப்பாவர் இரகசி யப்பொருளை பிறர்க்குச் சொல்லுதலால். (சூ)

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் இரப்பவர்க்குக் கொடார் வரு த்துவோர்க்குக் கொடுப்பர். (எ)

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்பு
போற், கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(க-ரை.) மேலோர் குறையைச்சொன்ன உடன் பயன்படுவர் கீழோர்வருத்திஞல் பயன்படுவர். (அ)

உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

(க-ரை.) கீழ்மகன் பிறர் உண்டாலும் உடுத்தா லும் கண்டால் பொறாமை கொள்வான். (கூ)

எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து.

(க-ரை.) கீழோர் துன்பம் வந்த இடத்தில் தங் களை விலகிக்கொள்ள உரியவர் ஆவர். (கo)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

காமம் என்பது புணர்ச்சி, பிரிவு என இருவகைப் படும். மற்றை இருத்தல், இரங்கல், ஊட்டல் என் பனவோ என்றால், இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம் பொருள் இன்பம் என வடநூல் வழக்குப்பற் றிச் சொல்லுதலால் அப்படியே அவைகளைப் பிரி வின் இடத்து அடக்கினார் என்று அறிக.

களவியல்.

௧௦௯-ம். அதி.—தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது-பொழில் விளையாட்டில் ஆசையால் பெண்கள் கூட்டம் நீங்க அங்குத்தனித்து நின்ற வளை வேட்டையாடும் ஆசையால் இளையர் கூட்ட நீங்கத்தனித்து வந்ததலைவன் அவள் அழகு தனக்கு வருத்தம் உண்டாக்குதலைச் சொல்லுதலாம்.

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்
குழை, மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

(க-ரை) இவள் தெய்வப்பெண்ணோ மயிலோ மானிடப்பெண்ணோ இன்னாள் என்று அறியாமல் என்மனம் மயங்குகின்றது. (க)

நோக்கினா ளோக்கெதிர் நோக்குத ருக்கணங்
கு, தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.

(க-ரை.) இவள் என்பார்வைக்கு எதிரே பார்க்கு தல் ஒருதெய்வப்பெண் போர் செய்யச் சேனையைக் கொண்டு வந்ததுபோலும் தன்மை உடையது. (உ)

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந் தேன், பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

(க-ரை.) தலைவன் தலைவியினுடைய கண்களைப் பார்த்து யமன் என்று கூறினான். (௩)

கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண் டகைப், பேதைக் கமர்த்தன கண்.

(க-ரை.) இப்பெண்ணின் கண்கள் கண்டவர் கள் உயிரை உண்ணும் காட்சியாக மாறுபட்டு இரு ந்தன. (௪)

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர ணோக்கமிம் மூன்று முடைத்து.

(க-ரை.) இவள் பார்வை யமனோ கண்ணோ மா னோ அறியேன். (௫)

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர் செய்யல மன்னிவள் கண்.

(க-ரை.) இவளுடைய கண்கள் புருவங்களால் மறைக்கப்பட்டால் எனக்குத் துன்பத்தைச் செய் யாவாம். (௬)

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர் பட்டாஅ முலைமேற் றுகில்.

(கூ-ரை.) இவள் முலைகளின் மேலே தரித்த வஸ்திரமானது யானை முகத்தின் மேலே தரித்த வஸ்திரத்தை ஒக்கும். (எ)

ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு.

(க்-ரை.) என்னுடைய வலிமை ஆனது இவளுடைய நெற்றியைக் கண்டு அழிந்தது. (அ)

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து.

(க-ரை.) இவளுக்குப் பார்வையும் நாணமும் ஆபரணங்களாக இருக்க வேறு ஆபரணங்களை அணிதல் என்னபயன். (கூ)

உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(க-ரை.) மதுவை உண்டால் மகிழ்ச்சி காமம் கண்டால் மகிழ்ச்சி ஆம். (கo)

ககரு-ம். அதி.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது - தலைவன் தலைவி குறிப்பை அறிதலும், தோழிகுறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அந்த இருவர் குறிப்பையும் அறிதலாம்.

இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

(க-ரை.) இவள் பார்வை ஆனது இரண்டு ஒன்று நோய் செய்யும். மற்றொன்று அந்நோய்க்கு மருந்தா ன பார்வையாம். (க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

(க-ரை.) இவள் குறுகிய பார்வை காமத்தினும் அதிகமாம். (உ)

நோக்கினா ணோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

(க-ரை.) அவள் பார்த்தாள் பார்த்துத் தலைகுனிந் தாள் அவள்குறிப்பு இருவர் அன்பும் வளரும் தண் ணீராம். (௩)

யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும்.

(க-ரை.) யான் பார்க்கும்போது பூமியைப்பார்க் கிறாள் யான் பாராதபோது தான்பார்த்து நகைக்கின் றாள். (௪)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொரு
கண், சிறக்கணித்தாள் போல நகும.

(க-ரை.) நேரே பாராமல் ஒரு கண்ணைச்சுருக்கி னவள்போல் பார்த்து நகைக்கின்றாள். (௫)

உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

(க-ரை.) புறம்பாகக் கடுஞ்சொல் சொல்லினும் உள்ளே பகையாதவர்சொல் சீக்கிரம் அறியப்படும்.

செறுஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு, முறுஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு.

(க-ரை.) உள்ளன்பாகச் சொல்லும் கடுஞ்சொல்லும் பகையாது பார்க்கும் கோபப்பார்வையும் ஆசைக் குறிப்பால் வரும். (எ)

அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப், பசையினள் பைய நகும்.

(க-ரை.) நான் பார்த்த இடத்தில் இரங்கிப்பார்த்து நகைக்கிறாள் அதனாலே நலம் உண்டு. (அ)

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் காதலார் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) அயலார் போலப் பொதுப்பார்வை பார்த்தல் ஆசை உள்ளவர் இடத்தில் உண்டு. (கூ)

கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள், என்ன பயனு மில.

(க-ரை.) இருவர் பார்வையும் ஒக்குமாகில் வாய்ச்சொற்கள் பயனில்லை. (க0)

ககக-ம். அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது-அப்படிக்குக் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைவன் அப்புணர்ச்சியைமகிழ்ந்துசொல்லுதலாம்.

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு மொண்டொடி கண்ணே யுள.

(க-ரை.) கண்ணால்கண்டும் காதால்கேட்டும் நாவால் உண்டும் மூக்கால் மோந்தும் மெய்யால் தீண்டியும் அநுபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்களும் ஒள்ளிய வளையல்களை உடையவள் இடத்தே உள்ளன. (க)

பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

(க-ரை.) முப்பிணிகளுக்கு மருந்துகள் வேறே உள்ளன. ஆபரணத்தை உடையவள் தன்காமநோய்க்குத் தானே மருந்து ஆனாள். (உ)

தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு.

(க-ரை.) தாம் விரும்பிய பெண்களினுடைய மெல்லிய தோள்கள் இடத்துத் துயிலுதல்போல விஷ்ணுவின் உலகம் இன்பம் ஆகுமோ. (ந)

நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்
னுந், தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

(க-ரை.) தன்னை நீங்கிய இடத்தில் சுடாநிற்கும் தன்னை நெருங்கிய இடத்தில் குளிராநிற்கும். இப்படிப்பட்டதீயை இவள் எவ்வுலகத்தில்பெற்றாளோ.

வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டோள்.

(க-ரை.) பூவை அணிந்த கூந்தலை உடையவளது தோள்கள் இச்சித்தபொழுது அந்தந்தப் பொருள்கள்போல இன்பம்செய்வனவாம். (ரு)

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பே
தைக், கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

(க-ரை.) எனது உயிர்தளிர்க்கும்படி தீண்டுதலா
ல் இப்பெண்ணிற்குத் தோள்கள் அமிழ்தால் சமை
க்கப்பட்டன. (சு)

தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு.

(க-ரை.) இப்பெண்ணின் புணர்ச்சி ஆனது தம்
முயர்ச்சியால் வந்தபொருளைத் தென்புலத்தோர் மு
தல் ஐவர்க்கும் பகுத்துக் கொடுத்துத் தன்பங்கை
உண்டது போல இன்பம் செய்கின்றது. (எ)

வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.

(க-ரை.) காற்றால் இடை அறுக்கப்படாத புணர்
ச்சி ஆனது இருவருக்கும் இன்பம் ஆகும். (அ)

ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

(க-ரை.) ஊடலும் அதனை நீங்கலும் புணர்ச்சி
யும் விவாகம் செய்து கொண்டவர் பெற்றபலன்.

அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

(க-ரை.) இவள் இடத்தில் புணரப்புணர உண்
டாகும் ஆசை ஆனது நூலாலும் அறிவாலும் பொ

ருள்களை அறியவறிய முன்னம் அறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படுகின்றது. (௧௰)

௧௱௰௨-ம். அதி.—நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தலைவி நலத்தினை வருணித்துச் சொல்லுதலாம்.

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

(க-ரை.) அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக நீ எல்லாப்பூவிலும் நற்குணமுடையை எம்மால் விரும்பப்பட்டவள் உன்னிலும் மெல்லியகுணத்தை உடையவள். (௧)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

(க-ரை.) மனமே இவள் கண்களைப் பலரால் காணப்படும் பூவை ஒக்குமென்று நினைத்துத் தாமரை குவளை நீலமுதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்குகிறாய் நின் அறிவு இருந்தவிதம் என்னை. (௨)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

(க-ரை.) மூங்கில்போலும் தோள்களை உடையவளுக்கு மேனி தளிர் பல் முத்தம் கண்கள் வேல்கள் போலும். (௩)

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.

(க-ரை.) குவளைமலர்கள் பார்க்கில் இவள் கண்ணுக்கு ஒப்பாகோம் என்று கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பார்க்கும். (ச)

அனிச்சப்பூக் கால்களையால் பெய்தா ணுசுப்
பிற்கு, நல்ல படாஅ பறை.

(க-ரை.) இவள் தன்மென்மையை நினையாமல் அனிச்சமலரைக் காம்புகளையாமல் சூடினாள் ஆகையால் இடைமுரியும். (ரு)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

(க-ரை.) வானத்து மீன்கள் வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம் மதியினையும் அம்மடந்தை முகத்தினையும் இதுமதி இதுமுகம் என்று அறியமாட்டாது தன்னிலையில் இருந்து கலங்கித் திரிகின்றன. (சு)

அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

(க-ரை.) அம்மீன்கள் அங்ஙனம் கலங்குதற்குக் காரணம் யாது முன் குறைந்த இடம்வந்து நிரம்பியே விளங்கும்மதிக்கண்போல இம்மாதர் முகத்தில் களங்கம் உண்டோ. (எ)

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

(க-ரை.) சந்திரனே வாழ்வாயாக பெண்கள்முகம் போல ஒளிவீசவல்லை ஆகில் நீயும் என்னால் இச்சிக்கப்படுவாய். (அ)

மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

(க-ரை.) சந்திரனே மலர்போலும் கண்களை உடையவள் முகத்தை ஒக்கவேண்டுவை ஆகில் இது போல யான் காணத் தோன்று பலர்காணத் தோன்றுதே. (௯)

அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

(க-ரை.) அனிச்சமலரும் அன்னப்பறவையின் இறகும் மாதர்களடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல் வருத்தம் செய்யும். (க0)

௧௧௩-ம். அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தன் ஆசை மிகுதியைச் சொல்லலும் தலைவி தன் ஆசை மிகுதியைச் சொல்லலுமாம்.

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

(க-ரை.) இம்மெல்லிய மொழியினை உடையாளது வாலியபற்களில் ஊறிய நீரானது பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவை போலும். (க)

உடம்பொ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு.

(க-ரை.) உடம்போடு உயிரிடை உளவாகிய நட்புக்கள் எத்தன்மையோ அத்தன்மையே இம்மடந்தையோடு எம்மிடத்தில் உளவாகிய நட்புக்கள். (உ)

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்.

(க-ரை.) என்கண்ணில் கருமணியின் இடத்து உறையும் பாவையே நீ அவ்விடம்விட்டுப் போவாயாக போகாது இருப்பாயாகில் எம்மால் விரும்பப்பட்ட திருநுதலை உடையாட்கு இருக்க இடம் இல்லை. (௩)

வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

(க-ரை.) தெரிந்த ஆபரணத்தை உடையாள் என்னைப்புணரும்போது உயிர்க்கு உடம்போடு கூடி வாழ்தல் போலும் பிரியும்போது அவ்வுடம்பினின்று உயிர் பிரிதல் போலும். (௪)

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

(க-ரை.) ஒளியினவாகிப் போர்செய்யும் கண்ணினை உடையாள் குணங்களை நான் மறந்தேன் ஆகில் நினைப்பேன் ஒருபோதும் மறத்தலை அறியேன் ஆதலால் நினைத்தலையும் அறியேன். (௫)

கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர்.

(க-ரை.) தாங்காணுமைபற்றித் தூரத்திற்போயி ஞர் என்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர் எம்முடை ய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளே நின்றும் போகார் நாம் அறியாமல் இமைத்தோம் ஆகில் அதனுல் வருந்து வதும்செய்யார் ஆதலால் காணப்படார் நுண்ணியர்.

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

(க-ரை.) எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளே இருக்கின்முர் ஆதலால் கண்ணில் மை எழுதேம் அவர் மறைதலை அறிந்து. (எ)

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.

(க-ரை.) எம்முடைய நாயகர் நெஞ்சுள்ளே இரு க்கின்முர் ஆகையால் உண்ணும் போது சூடாக உண் டலை அஞ்சுவோம். அவர் அதனுல் சூடு உறுதலை அறிந்து. (அ)

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

(க-ரை.) என்கண் இமைக்கும் ஆனல் உள்ளிரு க்கின்ற காதலர் மறைதலை அறிந்து இமையேன் அவ் வளவில் அவரைத்துயிலா நோய் செய்தார் அன்பி லர் என்று சொல்லும் இவ்வூர். (கூ)

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்
துறைவ, ரேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

(க-ரை.) காதலர் எப்பொழுதும் என் உள்ளத்துள்ளே மகிழ்ந்து வாசம் செய்வர் அதனை அறியாதவரைப் பிரிந்து வாசஞ்செய்வர் அன்பிலர் என்று சொல்லும் இவ்வூர். (௰)

ககசு-ம். அதி.—நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது - தூரப்படுத்தப்பட்டுப் பொருதவருகிய தலைவனும், அறத்தோடு நிற்கத்தொடங்கிய தலைவியும், தமது நாணம் இழத்தலைச் சொல்லுதலாம்.

காம முழந்து வருந்தினார்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி.

(க-ரை.) அரியமகளிரோடு காமத்தை அநுபவித்துப் பின் அதுபெருது துன்பம் அடைந்த ஆடவர்க்குமுன்னும் காப்பாய் வருகின்ற மடல் அல்லது இனி வலியது இல்லை. (க)

நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

(க-ரை.) அவ்வருத்தத்தினைப் பொருத உடம்பும் உயிரும் அதற்குக் காவலாகிய மடன்மாவினை ஏறக் கருதுகின்றன. அதனை விலக்குவதாகிய நாணத்தை ஒழித்துவிட்டு. (உ)

நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்
றுடையேன், காமுற்ரு ரேறு மடல்.

(க-ரை.) நாணத்தையும் ஆண்மையையும் முன்னமே உடையேன் அவை காமத்தால் நீங்குதலாற் காமமிக்கார் ஏறும் மடலினை உடையேன். (ங)

காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

(க-ரை.) நாணமும் ஆண்மையுமாகிய புணைகளைக் காமவெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றது. (ச)

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர்.

(க-ரை.) மாலைப்பொழுதின் இடத்து அநுபவிக்கும் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடலினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வளையலை உடையவள் தந்தாள். (ரு)

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

(க-ரை.) உன்மாது காரணமாக என்கண்கள் ஒருபோது நித்திரை செய்யாவாம் அதனால் யாவரும் நித்திரை செய்யும் பாதி இராத்திரியில் மடன்மா ஏறுதலை நினைப்பேன். (சு)

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(க-ரை.) கடல்போலக்கரையற்ற காமநோயினை அநுபவித்து மடல் ஏறுதலைச் செய்யாது இருக்கிற பெண்பிறப்பைப் போலத் தக்க பிறப்பு உலகத்தில் இல்லை. (எ)

நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

(க-ரை.) இவர் நிறையால் நாம்மேற்கொள்ளுதற்கு அரியரென்று அஞ்சுதல் செய்யாது மிகவும் அளிக்கத் தக்கவர் என்று இரங்குதல் செய்யாது மகளிர் காமமும் அவர் மறைத்தலைக் கடந்து சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது. (௯)

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

(க-ரை.) யான் முன் அடங்கி நிற்பதால் எல்லாரும் என்னை அறியார். இனி அவ்வாறு நில்லாது நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேன் என்று நினைத்து என்காமம் இவ்வூர்வீதியில் மயங்கிச் சுழல்கின்றது.

யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

(க-ரை.) நாம் கேட்கும்படி அல்லாமல் கண்ணால் காணும்படி எம்மை அறிவில்லார் சிரிக்கின்றார். அவர் அங்ஙனம் செய்கின்றது நாம் அடைந்த நோயைத் தாம் அடையாமையால். (௧0)

ககரு-ம். அதி.—அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது-களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைவன் பிறர்சொல்லுகின்ற அலர் தனக்கு ஆகின்றவிதத்தைத் தோழிக்கு அறிவித்தலும் மணமாக உடன்

போக்காக ஒன்று வேண்டிய தலைவியும் தோழியும் அவ்வலரை அவனுக்கு அறிவு உறுத்தலுமாம்.

அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

(க-ரை.) உன்மாதுக்கும் எமக்கும் உண்டாகியநட்டு அலரா எழுதலால் என் அரிய உயிரானது அவனைப்பெற்றதுபோல நிலைபெறும். அந்நிலை பேற்றைத் தெய்வத்தால் நானே அறிவது அல்லது பலரும் அறியார். (க)

மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர்.

(க-ரை.) மலர்போலும் கண்களை உடையவளது அருமை அறியாது இவ்வூர் அவளை எளியவள் ஆக்கி அவளோடு அலர்கூறுதலை எமக்கு உபகரித்தது.(உ)

உறாஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

(க-ரை. எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டா இருக்கையை இவ்வூர் அறிதலால் விளைந்த அலர் எனக்கு உறுவது ஒன்றோ அது கேட்ட என்மனம் அப்புணர்ச்சியைப்பெறாது இருந்தே பெற்றது போலும் குணம் உடைத்து. (ஙு)

கவ்வையாற் கவ்விது காம முதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

(க-ரை.) என்காமம் இவ்வூர் எடுக்கின்ற அலரால் அலர்தலை உடைத்தாயிற்று. அவ்வலர் இல்லை ஆகில் தன் இயல்பு இழந்து சுருங்கும். (ச)

களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற்
காமம், வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

(க-ரை.) கள் உண்பார்க்குக் களிக்குந்தோறும் கள் உண்டல் இனிது ஆவதைப்போல எனக்குக்காமம் அலராந்தோறும் இனிது ஆகின்றது. (ரு)

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

(க-ரை.) தலைவனை நான் காணப்பெற்றது ஒரு நாளேயாம். அதனால் உண்டான அலரானது அவ்வளவு இல்லாமல் சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர் போல் எங்கும் பரந்தது. (சா)

ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய்.

(க-ரை.) இக்காமநோயாகிய பயிர் இவ்வூரின் மகளிர் எடுக்கின்ற அலரானது எருவாக தாய்சொல்கின்ற கடுஞ்சொல்லானது நீராக வளர்கின்றது. (எ)

நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌ
வையாற், காம நுதுப்பே மெனல்.

(க-ரை.) அயலார் எடுக்கின்ற அலரால் உண்டாகும் காமத்தை அவிப்பேம் என்று நினைத்தல் நெய்யால் நெருப்பை அவிப்பேம் என்று நினைப்பதை ஒக்கும். (அ)

'அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்ருர், பலர்நாண நீத்தக் கடை.'

(க-ரை.) தம்மைக்கண்ட நாளில் உன்னைவிட்டு நீங்கேன் அஞ்சுதல் ஒழியென்று அவரே இன்றுகண்டார் பலரும் நாணும் வகை நம்மைத்துறந்தபின் நாம்எதிலார்கூறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோகூடாது.

தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங், கௌவை யெடுக்குமிவ் வூர்.

(க-ரை.) உடன் செல்லுதற்குக் காரணமாக நோக்கி நாமுன் விரும்புவதாகிய அலரை இவ்வூர்தானே எடாநின்றது இனிக்காதலர் தாமும் யாம் வேண்டிய க்கால் அதனை இனிது நேர்வார் ஆதலால் இவ்வலர் நமக்கு நன்ருய் வந்தது. (கο)

களவியல் முற்றிற்று.

கற்பியல்.

ககசு-ம். அதி.—பிரிவாற்றமை.

அஃதாவது-மணம் செய்து கொண்டபின் தலைவன் அறம் பொருள் இன்பங்களின்பொருட்டுத் தலைவியைப் பிரிந்து தூரத்திலும் அவ்விடத்திலும் செல்லு நாளில் அப்பிரிவை அவள் பொறுக்கமாட்டாதவளாம் தன்மையாம்.

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

(க-ரை.) நீ எம்மைப் பிரியாமை உண்டாகில் அதனை எனக்குச்சொல் அஃதொழியப்பிரிந்து போய் விரைந்து வருதல் சொல்லுவை ஆனல் அதனை அப்பொழுது உயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல். (க)

இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

(க-ரை.) தழையும் கண்ணியும் கொண்டு பின் நின்ற நாளில் அவரதுபார்வைமாத்திரமும்புணர்ச்சி குறித்தமையால் நமக்கின்பம் உடைத்தா இருக்குமென்று அப்புணர்ச்சி தான் நடந்துகொண்டிருக்கவும் அது பிரிவர் என்றஞ்சும் அச்சத்தினை உடைத்தாயிற்று அவர் அன்பின்னிலைமை இதுவென்றது.

அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

(க-ரை.) பிரியேன் என்று அதஞ்சொல்லும் நம் பிரிவாற்றாமையும் அறிதல்உடையராய் காதலர்கண்ணும் ஒரோவழிப்பிரிவு நிகழ்தல் ஆனவர் சொல்லுந் தலையளியும்பற்றி நம்ம இடத்து அன்புடையர் எனத்தெளியும் தெளிவு அரிதா இருந்தது. (௩)

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்த
சொற், றேறியார்க் குண்டோ தவறு.

(க-ரை.) எதிர்ப்பட்ட நாளே தலையளிசெய்து உன்னைவிட்டுப்பிரியேன் அஞ்சாதிருவென்றவர் தா

மேபின் பிரிவாராகில் அவர்க்கு அல்லால் அவர் தெளிவித்த சொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றம் உண்டோ. (ச)

ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

(க-ரை.) என் உயிரைச்செல்லாமல் காத்தாயாயின் அதனை ஆளுதற்கு அமைந்தாருடைய பிரிவினையை நிலைக்கச்செய்வாயாக, அவர் நிலையாமல் செல்வராகில் அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லும் சென்றால் பின் அவரைக்கூடுதல் எனக்கு அரிதாம்.

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை.

(க-ரை.) நமது பிரிவின் பொறாமை அறிந்த தலைவர் தாமே நம்முன்னின்று தம்பிரிவினை உணர்த்தும் வன்கண்மை உடையர் ஆயினார் அத்தன்மையராய் பின்பு நமது ஆற்றாமை அறிந்துவந்து தலையளிசெய்வர் என்று இருக்கும் ஆசை விடப்படும். (கூ)

துறைவன் றுறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
யிறையிறவா னின்ற வளை.

(க-ரை.) துறைவன் என்னைப் பிரிந்தமையை அவன் உணர்த்தாமல் தாமே உணர்ந்தேன் முன்கையி னிறையினின்றும் கழலாநின்ற வளைகள் எனக்கு அறிவியாவோ அவன் உணர்த்த உணர்ந்து வந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ. (எ)

இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு.

(க-ரை.) மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியும் தோழியர் இல்லாத வேற்றூரின்கண் வாழ்தல் துன்பமாகும் மேலும் தங்காதலரைப் பிரிதல் அதனிலும் துன்பம் ஆகும். (அ)

தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

(க-ரை.) தீயைத்தொட்டால் சுடச்சுடும் ஆதலால், காமமாகிய நோய்போலத் தன்னைவிட்டு அகன்றால் தப்பாது சுடவல்லதோ. (கூ)

அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

(க-ரை.) நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும் பிரிவை அறிவித்தபோது அதற்கு உடன்பட்டுப் பிரியும் போது உண்டாகிற துன்பநோயையும் நீக்கி அப்பிரிவையும் பொறுத்து இருந்து உயிர்வாழும் மகளிர் பலர். (க0)

ககஎ-ம். அதி.—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவளாகிய தலைவி தான் உறுகின்ற துன்பத்தை எப்போதும் நினைத்தலால் மெலிந்து இரங்குதலாம்.

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை
யிறைப்பவர்க், கூற்றுநீர் போல மிகும்.

(க-ரை.) இந்நோயைப் பிறர் அறியாமல் நாணி மறைப்பேன். இந்நோயோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீரைப்போல மிகும். (க)

காத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய் தார்க், குரைத்தலு நாணுத் தரும்.

(க-ரை.) இக்காமநோயை இவ்விடத்தோர் அறியாமல் மறைப்பதற்கும் வல்லவளாயில்லை. இந்நோய் செய்தார்க்கு உரைக்க எண்ணினதுவும் எனக்கு நாணந்தரும் இனி என்செய்வேன். (உ)

காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென் னோனு வுடம்பி னகத்து.

(க-ரை,) காமநோயும் அதனைச்செய்தவர்க்கு அறிவிக்கக்கூடாத நாணும் தம்மைப் பொறாத என் உடம்பின்கண்ணே உயிர் காவடித்தண்டாகத் தொங்குகின்றன. (௩)

காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து மேமப் புணைமன்னு மில்.

(க-ரை.) யாவர்க்கும் உளவாய் நின்ற இவ்விரண்டின் உள்ளும் எனக்கு உண்டாகின்றது காமக்கடலே அதனை நீந்தும் காப்பாகிய புணை இல்லை. (௪)

துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு நட்பினு ளாற்று பவர்.

(க-ரை.) இன்பம் செய்தற்கு உரியநட்பின்கண்ணே துன்ப அவாவினைச் செய்ய வல்லவர் துன்பம் செய்தற்கு உரிய பகைமைக்கண் என்செய்வர். (௫)

இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது.

(க-ரை.) காமப்புணர்ச்சியால் இன்பம் செய்யு
போது அவ்வின்பம் கடல்போலப் பெரிதாம். அ
காமந்தானே பிரிவால் துன்பம் செய்யும்போது அ
துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம். (சு)

காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன்.

(க-ரை.) காமமாகிய கடலைநீந்தியும் அதன்கரை
காண்கிலேன் எல்லாரும் நித்திரைசெய்யும் பாதி
இரவிலும் யான் ஒருதுணையும் இல்லாமல் தனித்து
இறவாது இருக்கின்றேன். (எ)

மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை.

(க-ரை.) இந்த இரவு உலகத்தில் நிலைபெற்ற
உயிர்களை எல்லாம் தூங்கச்செய்தலால் என்னை
அல்லது வேறுதுணையை உடையதா இல்லை. (அ)

கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
ளொடிய கழியு மிரா.

(க-ரை.) காதலரோடு நாம் இன்புற்ற நாள்க
ளிலே உரியவையா இருந்து அவர் பிரிவைப் பொ
றுக்கமாட்டாத இந்நாள்களிலே நெடியதாய்ச் செ
ல்கின்ற இராக்காலம் அக்கொடியவரது கொடுமை
க்குமேலே அதிககொடுமையைச் செய்கின்றது.(கூ)

உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின்,
வெள்ளநீர், நீந்தல மன்றோவென் கண்.

(க-ரை.) மனம்போல காதலர் இருக்கிறதேயத்திற்கு விரைவில் செல்லவேண்டும் ஆனல் எனது கண்கள் வெள்ளமாகிய தந்நீரை நீந்தா. (௧௦)

௧௧௮-ம். அதி.—கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது - கண்கள் தலைவனைக்காணுதற்கு விரைதலாலே வருந்துதலாம்.

கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டா
நோய், தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

(க-ரை.) ஆராத காமநோயை நாம் அறிந்தது தாம் காதலரை எமக்குக்காட்டியதால் அன்றோ கண்கள் இன்று எம்மைக்காட்டச்சொல்லி அழுகின்றது எதை நினைத்து. (௧)

தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துண
ராப், பைதல் லுழப்ப தெவன்.

(க-ரை.) மேல்விளைவதனை ஆராய்ந்து அறியாமல் அன்று தலைவரைப்பார்த்த உன்கண்கள் இன்று இது நம்மால் வந்தது ஆதலால் பொறுத்தல் வேண்டுமென்று கூறுபடுத்தி அறியாமல் துன்பம் அனுபவிப்பது எதைநினைத்து. (௨)

கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து.

(க-ரை.) இக்கண்கள் அன்று காதலரைத்தாமே விரைந்துநோக்கி இன்று தாமே இருந்து அழுகின்ற இவ்வறியாமைச்செயல் நம்மால் சிரிக்கத்தக்க இயல்பினை உடையது. (௩)

பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்றா
வுய்வினோ யென்க ணிறுத்து.

(க-ரை.) உன்கண்கள் யான் உய்யமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய ஒழிவில்லாத நோயை என்கண்ணே நிறுத்தி தாமும் அழமாட்டாதவண்ணம் நீர் வற்றிவிட்டன. (௪)

படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

(க-ரை.) எனக்குக் கடலும் சிறியதாகும்படி பெரியதாகிய காமநோயைச்செய்த எனது கண்கள் தாமும் நித்திரை இல்லாமல் துன்பத்தை அனுபவிக்கின்றன. (௫)

ஓஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட் டது.

(க-ரை.) எமக்கு இந்தக் காமநோயைச்செய்த கண்கள் தாமும் தூங்காமல் அழத்தலைப்பட்டது மிகவும் இனிது ஆயிற்று. (௬)

உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

(க-ரை.) விரும்பி உள்ளம் குழைந்துவேண்டி அன்று அத்தலைவரைப்பார்த்த கண்கள் இன்று தூங்காமல் அழுது துன்பத்தை அனுபவித்து தம் உள்ளே இருக்கிற நீர் அற்றுப்போகுக. (எ)

பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்

காணா தமைவில கண்.

(க-ரை.) மனத்தால் விரும்பாது இருந்து சொல்லுமாத்திரத்தால் விரும்பியகாதலர், இங்கே இருக்கின்றார் அவ்விருத்தலால் பயன்யாது, கண்கள் அவரைக்காணமல் பொறுக்கவில்லை. (அ)

வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை

யாரஞ ருற்றன கண்.

(க-ரை.) காதலர் வாராத நாள்களிலே தூங்காவாம் வந்தநாள்களிலே அவர் பிரிவுக்கு அஞ்சி தூங்காவாம், அந்த இருவழியும் எனது கண்கள் பொறுத்தற்கு அரிய துன்பத்தை உடையனவாம். (கூ)

மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றா லெம்போ

லறைபறை கண்ணா ரகத்து.

(க-ரை.) எம்மைப்போலும் அறையாநின்ற பறையாகிய கண்ணை உடையவர் தமது நெஞ்சத்தில் அடக்கிய இரகசியத்தை அறிதல் இவ்வூரில் உள்ளவர்களுக்கு எளிது. (கo)

———

கக௯-ம். அதி.—பசப்புறுப்நுவரல்.

அஃதாவது - பசப்புறுதலாகிய வருத்தும் தலைவ னது பிரிவு பொறுமையால் வருவதோர் நிறவேறு பாடாம்.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்த
வென், பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

(க-ரை.) என்னை விரும்பிய தலைவர்க்குப் பிரிவை உடன்பட்ட நான் அதனைப் பொறுமல் இப்பொழுது என் இயல்பை எவர்க்குச்சொல்லுவேன்.

அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு.

(க-ரை.) நான் பொறுத்திருக்கவும் இப்பசப்பு நிறம் அவர் உண்டாக்கினர் என்னும் களிப்புமிகுதியால் என்னுடம்பின்மேல் ஏறிச்செலுத்துகின்றது.

சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து.

(க-ரை.) பிரிகின்றபொழுதே அவ்விரண்டிற்கும் தலைமாறுக இக்காமநோயையும் பசலையையும் எனக்குத்தந்து என்மேனி அழகையும் நாணத்தையும் அவர்கொண்டுபோயினர். (௩)

உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

(க-ரை.) அவர் சொற்களை நான் மனத்தால் நினைக்கின்றேன் வாயால் சொல்லப்படுவதும் அவர் நற்குணமே அப்படிக்கு இருந்தும் பசலைநிறம் வந்து நின்றது இது வஞ்சனையாயிருந்தது. (ச)

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்கா
ணென், மேனி பசப்பூர் வது.

(க-ரை.) அக்காலத்து ஏமது தலைவர் பிரிந்து செல்வாராக எனது வடிவம் பசலைநிறம் அடைவது இங்கே அன்றோ. அப்படிப்பட்டது இன்று வேறொன்றுமோ. (ரு)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்
கன், முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

(க-ரை.) விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கி வரும் இருள்போல இப்பசப்புநிறம் தலைவனது புணர்ச்சியின் சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவரும். (சா)

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வ
ளவி, லள்ளிக் கொள்வற்றே பசப்பு.

(க-ரை.) முன்னொருநாளில் காதலரைத் தழுவிக்கிடந்த நான் அறியாது சற்று விலங்கினேன் அப்போது பசலை நிறம் அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்துநிறைந்தது. (எ)

பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

(க-ரை.) பொறுத்திராமல் பசலை நிறம் அடைந்தாள் என்று என்னைப்பழிசொல்வது அல்லாமல்,

இவளை அவர் துறந்து போனார் என்று சொல்லுவார் இல்லை. (அ)

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார் நன்னிலைய ராவ ரெனின்.

(க-ரை.) இப்பிரிவை நானே உடன்படும்வகை சொல்லியவர் இன்று உன்கருத்தால் நல்லநிலையினர் ஆவராயின் என்மேனிபட்டது பட பசலைநிறம் அடையக்கடவது. (கூ)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித் தார், நல்காமை தூற்றா ரெனின்.

(க-ரை.) அன்று தாம் குறையை நயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று அருளாமையை நட்புடையோர் தூற்றார் ஆயின், பசப்புத்தான் ஆயினள் என்று சொல்லப் பேரைப் பெறுதல் எனக்குநன்று.

கஉ0-ம். அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அஃதாவது - தனிமையால் உண்டாகும் துன்ப மிகுதியாம்.

தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே காமத்துக் காழில் கனி.

(க-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படும் கணவர் தம்மைப்பெற்ற மகளிர் காமநுகர்ச்சி என்னும் வித்தில்லாத பழத்தைப் பெற்றார் அன்றே. (க)

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்
வார்க்கு, வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

(க-ரை.) தம்மை விட்டிருக்க மாட்டாத மகளிர்க்கு அவரை விட்டிருக்க மாட்டாத கணவர் அளவறிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி தன்னையே நோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவு அறிந்து வந்து பெய்வதுபோலும். (உ)

வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) விரும்பப்படுகிற கணவரால் விரும்பப்படுகிற மகளிர்க்கு காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மை நினைத்து விரைவில் வருவார். வந்தால் இன்புற்று நாம் வாழ்வோம் என்று இருக்கிறத்தருக்கு அமையும்.

வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின்.

(க-ரை.) கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப்படுவோரும் தம்மால் விரும்பப்படுகிற கணவரால் விரும்பப்படார் ஆயின் தீவினை உடையவரே ஆவர். (ச)

நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்ப
வோ, தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

(க-ரை.) தாமும் நம்மிடத்துக் காதல்செய்யாத போது, நம்மாலே காதல் கொள்ளப்பட்டவர் நமக்கு என்ன இன்பத்தைச் செய்வார். (ரு)

ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது.

(க-ரை.) மகளிர் ஆடவர் எனப்படும் இருவா இட த்திலும் ஆசையானது ஓர் இடத்தில் உண்டானுல் துன்பத்தைத்தரும் காவடிப்பாரம்போல இரண்டு இடங்களிலும் ஒத்து இருக்குமானுல் இன்பத்தைத் தரும். (௬)

பருவரலும் பைதலுங் காணுன்கொல் காம
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான்.

(க-ரை.) இன்பத்தை அனுபவிக்கும் இருவர் இ டத்திலும் ஒத்து இராமல் ஒருவர் இடத்தில் இருந் து போர்செய்யும் காமன் அவ்விடத்துப் பசப்பாலா கிய நோயையும் துன்பமிகுதியையும் அறியானோ.

வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

(க-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படும் காதலர் இட த்து இருந்து இனியசொல்லைப்பெறாது வாழ்வாரது பிரிவுபொறுத்து உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர்போல தை ரியமுடையவர் உலகில் இல்லை. (அ)

நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

(க-ரை.) என்னுல் விரும்பப்பட்ட காதலர் என் ணிடத்தில் அன்பு இல்லாதவர் ஆயினும், அவர் இ டத்தில் உண்டாகும் எவ்விதசொற்களும் என் செ விக்கு இனிமையைத் தரத்தக்கன. (௯)

உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

(௧-ரை.) உன்னோடு நெருங்காதவர்க்கு, உனது மிகுந்தநோயைச் சொல்லப்பொருந்திய நெஞ்சே நீ பொறுக்கமாட்டாய் ஆயினும் உனக்குத் துயரஞ் செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயற்சிசெய் அது எளிது. (௧௦)

௧௨௧-ம். அதி—நினைந்தவர் புலம்பல்.

அஃதாவது - முன்கூடிய காலத்தினுடைய இன்பத்தை நினைந்து பாசறையிடத்தில் தலைவன் தனிமை அடைதலும், தலைவி தனிமை அடைதலுமாம்.

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது.

(௧-ரை.) முன்னாளில் அனுபவித்த இன்பத்தைப்பிரிந்த இடத்து நினைத்தாலும் அப்பொழுது பெற்றதுபோல நீங்காப்பெருமகிழ்ச்சியைத் தருதலால், உண்டபோதல்லது மகிழ்ச்சியைத்தராத கள்ளைப்பார்க்கிலும், காமமே இன்பந் தருவது. (௧)

எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார், நினைப்ப வருவதொன் றில்.

(௧-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படுவோனரப் பிரிந்த இடத்து நினைந்தால், அப்பிரிவால் வருவதோர் துன்பம் இல்லையாம். அதனால் காமம் எவ்வளவு ஆயினும் இன்பந்தருவது ஒன்றேகாண். (௨)

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.

(க-ரை.) எனக்குத் தும்மல் உண்டாவதுபோ
த்தோன்றிக் கெடுகின்றது. அதனால் தலைவர் என்
னை நினைப்பவர்போல நினையார் ஆதல் வேண்டும்.(
யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்
சத், தோஒ வுளரே யவர்.

(க-ரை,) எமது நெஞ்சத்தில் அவர் எப்பொழு
தும் உள்ளவராகவே இருக்கின்றார். அப்படியே அவ
ரது நெஞ்சிலும் நாமும் இருக்கின்றேமோ இல்லை
யோ. (ச

தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நா
ணார்கொ, லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

(க-ரை.) தம்முடைய நெஞ்சத்தின் இடத்தில்
எம்மைக் காவல்கொண்ட தலைவர், எமது நெஞ்சி
ன் இடத்து ஒழியாமல் தாம் வருதலுக்குநாணாரோ.
மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரொடி
யா, னுற்றநா ளுள்ள வுளேன்.

(க-ரை.) நான் அவரோடு புணர்ந்தகால இன்ப
த்தை நினைத்தலால், இத்துன்பவெள்ளத்தில் உயிர்
வாழ்கின்றேன் அது இல்லை ஆனால், நான் வேறே
எத்தால் உயிர்வாழ்வேன். (கா)

மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(க-ரை.) அந்த இன்பத்தை மறத்தல் அறியேன்
ஆகி இன்று நினைந்துநிற்கவும் பிரிவானது என் உள்
ளத்தைச் சுடுகின்றது. அப்படிப் பிரிவுபொறாத
நான் மறந்தால் எந்தால் இறவாது இருப்பேன். ()

னைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) தலைவர் தம்மை எவ்வளவு நினைத்தா லும் அதற்குக் கோபியார். அவர் எனக்குச் செய் யும் இன்பம் ஆவது அவ்வளவு அன்றோ. (அ)

விளியுமென் னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் நாம் இருவரும் வேறு அல்ல வென்று சொல்லுவாரது அருள் இல்லா மையை மிகவும் நினைந்து எனது இனிது ஆகிய உயிர் கழிகின்றது. (௯)

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

(க-ரை.) சந்திரனே என்நெஞ்சை விடாது இரு ந்து விட்டுப் போனவரைக் கண் அளவான் ஆயி னும் எதிர்ப்படும்வகை நீ மறையாது இருப்பாயாக.

கஉஉ ம். அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவி தான்கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதலாம்.

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

(க-ரை.) யான் வருந்துகிறதை அறிந்து அரு
நீரக் காதலர் விடுத்த தூதைக்கொண்டு என் இட
த்து வந்த கனவினுக்கு விருந்தாக யாது செய்
வேன். (க

கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

(க-ரை.) தூங்காது அழிகின்ற என்கயல்போன்
ற உண்கண்கள் நான் இரந்தால் தூங்கும் ஆறை
கனவிலே காணப்பட்ட தலைவர்க்குப் பொறுத்திரு
க்கிறதன்மையை யானே விரியச் சொல்லுவேன்

நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.

(க-ரை.) நனவில் வந்து அருள் செய்யாத தலை
வரைக் கனவின்கண்ணே காணுதலால் என் உயி
ரானது நீங்காதிருக்கின்றது. (ங)

கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

(க-ரை.) நனவில்வந்து அருள் செய்யாதவரை
அவர் போன இடந் தேடிக்கொண்டு வந்து தருத
லால், அக்கனவில் இன்பம் ஆனது எனக்கு உண்
டாகின்றது. (ச)

நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

(க-ரை.) முன்னே நனவில் தலைவரைக்கண்டு
அனுபவித்த இன்பமும், இன்று கனவில் கண்டு

அனுபவித்த் இன்பமும் கண்ட பொழுதே இனி மை ஆயிற்று, அதனால் எனக்கு இரண்டும் ஒத் திருக்கின்றன. (ரு)

நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

(க-ரை.) நனவு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு பாவி இல்லாவிட்டால் கனவில்வந்து கூடிய தலைவர் என்னைப் பிரியார். (௬)

நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது.

(க-ரை.) ஒரு தினம் ஆயினும் நனவில்வந்து அருள்செய்யாதபாதகர் தினந்தோறும் கனவில்வந்து எம்மை வருத்துவது எந்தச்சம்பந்தம்பற்றி. (எ)

துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து.

(க-ரை.) என்னெஞ்சைவிட்டு நீங்காத காதலர் யான் தூங்கும்பொழுது வந்து தோளின்மேல் உள்ளவராய்ப் பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்சத்தில் இருப்பவர் ஆவர். (அ)

நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணா தவர்.

(க-ரை.) தமக்கு ஒரு காதலர் இல்லாமையினால் கனவிலே அவரைக்கண்டு அறியாத மகளிர் தாம் அறிய நனவில் வந்து அருள் செய்யாத காதலரை அன்பிலர் என்று நொந்துக்கொள்வர். (௯)

நனவினா னம்மைக் நீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணார்கொ லிவ்வூ ரவர்.

(க-ரை.) இந்த ஊரில் உள்ள மகளிர் நனவின் இடத்தில் நம்மைவிட்டு நீங்கினார் என்று தலைவர் மேலே கொடுமை சொல்லப்பட்டவர். கனவின் இடத்தில் அவர் நீங்காது வருதலைக்கண்டு அறியாரோ. (கo)

கஉரு-ம். அதி.—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது - மாலைப்பொழுது வந்த இடத்து அதனைக்கண்டு தலைவி இரங்குதலாம்.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

(க-ரை.) பொழுதே நீ முன்னாட்களில் வந்த மாலையோ அல்லை, அந்நாட்களிலே காதலரைக்கூடிய மகளிரது உயிரை உண்ணுகிற முடிவுகாலமாக இருந்தாய். (க)

புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்
போல், வன்கண்ண தோநின் றுணை.

(க-ரை.) மயங்கிய மாலையே நீயும் எம்மைப்போல் ஒளி இழத்தலை உடையதாக இருந்தாய், உனது துணையும் எமது துணைபோல் இரக்கம் இல்லாமை உடையதோ சொல்லு. (உ)

பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரு
ம்பித், துன்பம் வளர வரும்.

(க-ரை.) தலைவர் கூடிய நாள் எல்லாம் என்
முன்னே நடுக்கம் அடைந்து பசந்து வந்த மாலை
ஆனது எனக்கு உயிர்வாழ்தலில் வெறுப்பு உண்
டாகி அதற்கு உண்டாகிற துன்பம் வேளைக்கு ஒரு
விதமாய் மிக வளருகின்றது. (ங)

காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

(க-ரை.) தலைவர் உள்ளபொழுது எல்லாம் என்
உயிர்தளிர்க்க வந்த மாலை, தலைவர் இல்லாத இப்
பொழுது கொலை செய்கிற களத்துக்கொலைஞர்போ
ல அந்த உயிரைக் கொள்ளுதற்கு வருகின்றது. (ச)

காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொ
ல்யான், மாலைக்குச் செய்த பகை.

(க-ரை.) காலையும் மாலையும் அவர் கூடிய நாள்
போல் அல்லாமல் இன்று வேறுபட்டுவருகின்றன.
அவைகளுள் காலைப்பொழுதிற்கு என்னாலே செய்
யப்பட்ட உபகாரம் யாது, நான் மாலைப்பொழு
திற்கு செய்யப்பட்ட அபகாரம் யாது. (ரு)

மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்ப
ஞ் செய்து வந்தமாலை, இன்றுபகையாய்த் துன்பஞ்
செய்தலை தலைவர் பிரிதற்கு முன்னே அறியப்பெற
ற்றேன் இல்லை. (சா)

காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்.

(க-ரை.) இககாமநோயாகியபூ காலைப்பொழுதில் அரும்பாய், பகற் பொழுது எல்லாம் முகிழாய் முதிர்ந்து மாலைப்பொழுதில் மலர்கின்றது. (எ)

அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் இன்பஞ்செய்த இடையனது வேணு நாதம், இப்போது நெருப்புப்போலே சுடுவதும் ஆகிமாலைக்குத்தூதும் ஆகி அம்மாலை வந்து என்னைக் கொல்லும் போது கொலைசெய்யும் படையும் ஆயிற்று. (அ)

பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

(க-ரை.) இதற்கு முன் எல்லாம் யான் மதிமயங்கி நோயை அனுபவித்தேன், இணிக்கண்டாரும் மதிமருளும் வகை மாலைக்காலம் வரும் பொழுதுஇவ்வூர் எல்லாம் மயங்கிநோயை அனுபவிக்கும், (கூ)

பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்.

(க-ரை.) காதலர் பிரிவைப்பொறுத்து இறவாது இருந்த என்உயிர் ஆனது பொருள் இயல்பே தமக்கு இயல்பாக உடையவரை நினைந்து இப்படி மயங்கு மாலையிலே மாய்கின்றது. (கo)

௧௨௪-ம். அதி.—உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது—தலைவியினுடைய கண்ணும் தோளும் நெற்றிமுதலிய அவயவங்களும் அழகு அழிதலாம்.

சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.

(க-ரை.) இப்பொழுமை நம்மிடத்தில் இருக்க நெடுந்தூரத்திலே சென்ற தலைவரை நினைத்து அழுதலால் உன்கண்கள் ஒளிஇழந்து முன்னே தமக்கு நாணின நல்லமலர்களுக்கு இன்று நாணிவிட்டன.

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண்.

(க-ரை.) நிறம் வேறுபட்டுநீரைப்பொழிகின்ற கண்கள்நம்மால் விரும்பப்பட்டவரது அருள்செய்யாமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவ போலும் இனி நீ பொறுத்தல் வேண்டும். (௨)

தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

(க-ரை.) தலைவர்கூடியநாளில்இன்பமிகுதியால் பூரித்தநினது தோள்கள் இன்று அவர் பிரிந்தமையை விளங்க அறிவிப்பவைபோல்வாடுகின்றன.(௩)

பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(க-ரை.) அன்று தந்துணைவர் நீங்குதலால், அவ ரானேபெற்ற செயற்கை அழகேஅல்லாமல், பழை ய இயற்கை அழகும் இழந்த இத்தோள்கள், இன் று அதற்குமேலே தம்பெருமை இழந்து பசும்பொ ன் வளைகள் சுழலுகின்றன. இவை இப்படிச் செய் யுந் தன்மையன அல்ல. (ச)

கொடியார் கொடுமையுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(க-ரை.) தழுவுங்கை விலகினும் பொருதவரு க்கு இவ்வாறு கால நீடிப்பில் என்ன ஆகுமோ என்று நினையாத கொடியவரது பொல்லாங்கை வளைகளுங் கழன்று பழைய இயற்கை அழகும் இழ ந்த இத்தோள்கள், இனி அதனைமறைக்கும்வழி யாது சொல்லுகின்றன. (ரு)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற னொந்து.

(க-ரை.) யான் பொறுக்கவும் என்வசப்படாமல் வளைகள் கழலும்படி தோள்கள் வாட அவற்றைக் கண்டு அவரை நீ கொடியவர் என்று சொல்வதைப் பொருமல் என் உள்ளே நோகின்றேன். (சு)

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

(க-ரை.) நெஞ்சே இவளாலே கொடியவர் என் று சொல்லப்பட்ட அவர்க்கு வாடுகின்ற என் தோ ளினல் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி ஒரு

மேம்பாட்டை அடையவல்லையோ, வல்லை ஆனால் அதனை ஒப்பது வேறு இல்லை. (எ)

முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

(க-ரை.) தன்னை இறுகத்தழுவிய கைகளை இவளுக்கு நோய்செய்யும் என்று நினைத்து ஒருதினம் தளர்த்தினேனாக அவ்வளவும் பொறாமல் பசியவளைகளை அணிந்த பேதையின் நெற்றி ஆனது நிறம் வேறுபட்டது. அப்படிப்பட்ட நெற்றி இப்பிரிவிற்கு யாது செய்யுமோ. (அ)

முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

(க-ரை.) அப்படித் தழுவிய கைகளைத் தளர்த்தலால் அப்புணர்ச்சிக்கு நடுவே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக அவ்வளவு இடை ஈடும் பொறாமல் பேதையினது பெரிய குளிர்ந்தகண்கள் பசலை நிறம் அடைந்தன. அப்படிப்பட்ட கண்கள் மலைகளும் காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய இந்த இடை ஈடுகளை எல்லாம் எப்படிப்பொறுத்தன். (கூ)

கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

(க-ரை.) தனக்கு அயல் ஆகிய ஒளிபொருந்திய நெற்றியால் விளைக்கப்பட்ட பசப்பைப்பார்த்து சிறுகாற்று நுழையவந்த கண்களின் பசப்போ! துன்பம் அடைந்தது. (௰)

———

கஉரு-ம். அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொருமை மேற்படத் தன்க்கு ஓர் பற்றுக்கோடு காணுத தலைவி தன்னெஞ்சோடு செய்திறன் அறியாது சொல்லுதலாம்.

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெ
னைத்தொன்று, மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

(க-ரை.) நெஞ்சே ஒன்ருலுந் தீராத நோயைத் தீர்க்குமருந்து ஆவது ஒன்றை நான் அறியும்படி ஆக எப்படிப்பட்டது ஒன்ருயினும் அறிந்து எனக்குச் சொல்லாயோ. (க)

காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே வாழ்வாய் ஆக, அத்தலைவர் நம்மேல் ஆசை இல்லாதவரா இருக்க நீ அவர்வரவுபார்த்து வருந்துதற்குக் காரணம் உன் அறியாமையே வேருென்றும் இல்லை. (உ)

இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந் துள்
ளல், பைதனோய் செய்தார்க ணில்.

(க-ரை.) நெஞ்சே அவர் இடத்துக்கும் போகாமல் இங்கும் இறந்து விடாமல் இருந்து அவர்வரவை நினைந்து நீ வருந்துகின்றது என்னை, இத்துன்ப நோய் செய்தவர் இடத்து நமக்கு இரங்கிவரநினைத்தல் உண்டாகாது. (ங)

கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்
னைத், தின்னு மவர்க்காண லுற்று.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ அவர் இடத்துப்போக வேண்டும் ஆனல் இக்கண் களையும் உடன் கொண்டு செல்லு, நீமாத்திரம் செல்வாய் ஆனல் இக்கண்கள் அவரைக்காண வேண்டி நீகாட்டு என்று தின்பவை போல் வருத்தும். (௪)

செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சே
யா, முற்றா லுறாஅ தவர்.

(க-ரை.) நெஞ்சே நாம் தம்மை விரும்ப நம்மை விரும்பாத தலைவரை வெறுத்தார் என்று நினைந்து பிணங்கிக் கைவிட்டிருக்கும் வழி நமக்கு உண்டோ இல்லை. (௫)

கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்து
ணராய், பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே யான் தம்மோடு பிணங்கினல் அப்பிணக்கை நீக்கவல்ல தலைவரைப்பார்த்தால் பொய்யாக ஆவது ஒருதரம் பிணங்கிப் பின் அதனை நீங்கமாட்டாய், நீ இப்போது அவரைக் கொடியவர் என்று பொய்க்காய்வாகக் காய்கின்றாய் இனி அதனை ஒழிந்து அவர் இடத்துக்குச் செல்லத் துணி. (௬)

காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்
சே, யானோ பொறேனிவ் விரண்டு.

(க-ரை.) நல்ல நெஞ்சே ஒன்று நாணம் விடமாட்டாய் ஆகில், காமவிருப்பத்தை விடு, ஒன்று காம

விருப்பத்தை விடமாட்டாய் ஆகில், 'நாணத்தை விடு, 'இரண்டும் விடாமை உன் கருத்து ஆகில் ஒன்றற்கொன்று பகை ஆகிய இந்த இரண்டையும் நானோ ஒன்றுசேரத் தாங்கவல்லவள் அல்ல. (௭)

பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே அவர் இப்பொழுமை அறியாமையால் நொந்து அருள் செய்யாதவர் ஆயினார் என்று நினைந்து, அதை அறிவிக்கும் பொருட்டு நம்மைப்பிரிந்து போனதலைவர் பின்னே ஏங்கித் துன்பம் அடைந்து போகநினைத்தநீ ஒன்றும் அறியாய். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே காதலர் உன் உள்ளே இருப்பவர் ஆகமுன் எல்லாம் கண்டு இருந்தும், நீ இப்பொழுது புறத்தே தேடியார் இடத்துக்குச் செல்லுகின்றாய். (௯)

துன்னத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின்.

(க-ரை.) நம்மைக் கூடாதவண்ணம் துறந்து போனவரை நாம் உள்ளத்தில் வைத்து இருக்கிறோம் ஆக முன் இழந்த புறத்து அழகே அல்லாமல் இன்னமும் அகத்து அழகையும் இழப்போம். (௧0)

கஉகூ-ம். அதி—நிறையழிதல்.

அஃதாவது - தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவைகளை ஆசை மிகுதியால் அடக்கமுடியாமல் வாய் விட்டுச் சொல்லுதலாம்.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

(க-ரை.) நாணுகியதாழினைக்கேத்த நிறை என்றுசொல்லப்படுகின்ற கதவைக்காம வேட்கைஆகிய குந்தாலி முறிக்கின்றது. இனி அவைநிற்றலும் இல்லை ஆனல் பொறுத்தலும் இல்லை. (க)

காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை, யாமத்து மாளுந் தொழில்.

(க-ரை.) எல்லாருந் தொழில் ஒழிகிற நடு இராத்திரியிலும் என் நெஞ்சத்தைத் தொழிலிலே தண்டித்து ஆளுகின்றது. ஆதலால் காமம் என்றுசொல்லப்பட்ட ஒன்று கண்ணோட்டம், இல்லாததாய் இருந்தது. (உ)

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்
பின்றித், தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.

(க-ரை.) இக்காமத்தை நான் என் உள்ளே மறைக்க நினைப்பேன். அதனல் இது என் கருத்தின் வழிவாராமல் தும்மலைப்போல வெளிப்பட்டு விடுகின்றது. (ந)

நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோ
வென் காம, மறையிறந்து மன்று படும்.

(க-ரை.) நான் இதுவரையும் என்னை நிறை உடையேன் என்று நினைத்து இருப்பேன் அதனால் எனது காமம் மறைந்து இருத்தலைக்கடந்து பலரும் அறியப்படுகின்றது. (௪)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை
காமநோ, யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

(க-ரை.) தம்மை நீங்கிப்போனவர் பின்செல்லாது தாமும் நீங்கி நிற்கிற நிறை உடைமை ஆனது காமநோய் அடைந்தவரால் அறியப்படுவது ஒன்று அல்ல. (௫)

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

(க-ரை.) என்னை நீங்கிச்சென்றவர் பின்னே யான் செல்லல் வேண்டுதலால் என்னை அடைந்த துன்பம் ஆனது, எத்தன்மையது மிக நன்று. (௬)

நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

(க-ரை.) நம்மால் விரும்பப்பட்ட தலைவர் வந்து காமத்தினாலே நாம் விரும்பியவைகளை செய்யும் அளவில், நாணென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையுமோ அறியக்கூடாமல் இருந்தது. (௭)

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

(க-ரை.) நமது நிறை ஆகிய அரணத்தை அழிக்கிற ஆயுதம் பல பொய்கள் பேசவல்ல கள்வனது தாழ்ந்த சொற்கள் அன்றோ, ஆனபின் அது நிற்கும் விதம் எப்படி. (அ)

புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்
சங், கலத்த லுறுவது கண்டு.

(க-ரை.) அவர் வந்தபொழுது பிணங்கக்கடவேன் என்று நினைத்து அவர் எதிர் நில்லாமல் வேறு ஓர் இடத்திலே போயினேன் போகியும், என் நெஞ்சம் ஆனது நிறையில் நில்லாமல் கீழே அறுத்துக்கொண்டுபோய் அவரோடு கலக்கத்தொடங்குவதை அறிந்து அது இனி வாயாது என்று தழுவினேன்.

நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல்.

(க-ரை.) நிணத்தைத் தீயில் இட்டால் அது உருகுமாறுபோல் தந் தலைவரைக்கண்டால் நிறை அழிந்து உருகுகின்ற நெஞ்சினை உடைய மகளிர்க்கு யாம் பிணங்கிப் பின் புணர்ந்து அந்நிலையிலே நிற்கக்கடவோம் என்று நினைவு உண்டாகுமோ. ()

கஉஎ-ம். அதி.—அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது - தூரதேசப் பிரிவிலே தலைவனும், தலைவியும், ஆசை மிகுதியால் ஒருவரை ஒருவர் காணுதற்கு விரைதலாம்.

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

(க-ரை.) என் விரல்கள் அவர் நம்மைப்பிரிந்து போன நாள்களைச் சுவரிலே குறிவைத்துத்தொட்டு எண்ணுதலால் தேய்ந்தன. அதுவே அன்றி என் கண்களும் அவர்வரும் வழிபார்த்து ஒளி இழந்து புல்லிய ஆயின. இவ்வாறு ஆகியும் அவர் வரவு உண்டாக இல்லை. (க)

இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

(க-ரை.) விளங்கா நின்ற ஆபரணமுடையாய், இந்நாளில் தலைவரை மறப்பேன் ஆயின் மறுபிறப்பிலும் அழகு ஆனது என்னை விட்டுநீங்க எனது தோள்களது வளையல்கள் கழன்று விடப்படும்.(உ)

உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

(க-ரை.) இன்பத்தை விரும்பாமல் வெற்றியை விரும்பி நாம்துணை ஆகுதலை இழந்து தம்மன ஊக்கம் துணை ஆகப் போயினவர், அவைகளை இழந்து இங்கு வருதலை விரும்புவதால் இந்த எல்லையிலும் உயிரோடு இருக்கின்றேன். (ங)

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) நீங்கிய காமத்தை உடையவர் ஆகி நம்மைப் பிரிந்துபோனவர், கூடிய காமத்துடனே நம

து இடத்துக்கு வருதலை நினைத்தலால், எனது மன மானது வருத்தம் ஒழிந்து மென்மேலும் பருத்து எழுகின்றது. (௪)

காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.

(க-ரை.) என் கண்கள் பொருந்த என் கணவனை நான் காண்பேன் ஆக, அப்படிக் கண்ட பின்பு என் மெல்லிய தோளில் உள்ள பசலை தானே நீங்கும். (௫)

வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன் பைதனோ யெல்லாங் கெட.

(க-ரை.) இத்தனைநாளாக வராமல் இருந்த தலைவன் ஒரு தினம் என்னிடத்து வருவான் ஆக வந்தால் துன்பம் செய்கின்ற இந்தநோய் எல்லாம் நீங்க அந்த அமிர்தத்தை ஐம்பொறிகளால் உண்பேன். (௬)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோகல ப்பேன்கொல், கண்ணன்ன கேளிர் வரின்.

(க-ரை.) கண்போலச் சிறந்த நண்பர் வருவார் ஆனால், அவர் வரவு நீடித்ததைக்குறித்துப் பிணங்குவேனோ, என் பொறுக்கமாட்டாமையைக் குறித்துத் தழுவுவேனோ, இந்த இரண்டும் வேண்டுதலால், இந்த இரண்டு செயல்களையும் கலப்பேனோ யாது செய்யக்கடவேன். (௭)

வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து மாலை யயர்கம் விருந்து.

(க-ரை.) அரசன் போர்செய்தல் புரிந்து வெல்வான் ஆக, யாமும் மனைவியைச் சென்று கூடி அந்த இடத்து மாலைக்கு விருந்தினைச் செய்யக்கட்வோம். (அ)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட்
சென்றார், வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு.

(க-ரை.) தூரதேசத்திற்சென்ற தமது காதலர் திரும்பிவரக் குறித்தநாளை உட்கொண்டு அதுவரும் அளவும் உயிரைத்தாங்கி வருந்தும் மகளிர்க்கு ஒரு நாள் ஆனது பலநாள்போல் நெடிது ஆகக்காட்டும்.

பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறி
னென்னு, முள்ள முடைந்துக்கக் கால்.

(க-ரை.) காதலி நம் பிரிவுபொறாமல் உள்ளம் உடைந்து இறந்த இடத்து நம்மைப் பெறக்கடவள் ஆனல் என்ன பயன்! அன்றிப் பெற்றால் என்ன பயன், அன்றிமெய் உறக்கலந்தால் என்ன பயன், இவை ஒன்றாலும் பயன் இல்லை. (கo)

கஉஅ-ம். அதி.—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன், தலைவி, தோழி என்னும் இவர்கள் ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறி உறுத்துதலாம்.

கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் ணுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு.

(க-ரை.) சொல்லாது மறைத்தாய் ஆயினும் அதற்கு உடன்படாமல் உன்னைக் கைகடந்து உனது மை உண்ட கண்களே எனக்குச் சொல்வது ஒரு காரியம் உண்டா இருக்கின்றது. அதனை நீயே தெளியச்சொல்லு. (க)

கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப், பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது.

(க-ரை.) என்கண் நிறைந்த அழகையும் மூங்கில் போன்ற தோள்களையும் உடைய உனது மாதுக்கு, பெண்பாலார் இடத்து நிறைந்த அறியாமை அவ்வளவினதல்லாமல் மிகுதியாய் இருக்கின்றது. (உ)

மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு.

(க-ரை.) கோக்கப்பட்ட படிகமணிக்குள் இருந்து புறத்தே காணப்படுகிற நூலைப்போல, இம்மடந்தையினது அழகுக்குள் இருந்து புறத்தே காணப்படுவது ஆகிய ஒரு குறிப்பு உண்டு. (ங)

முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை, நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு.

(க-ரை.) அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள் உளதாய்ப் புறந்தோன்றுத வாசனைபோல், உன் மாதினது நகை முகிழ்ப்பினுள் உளதாய்ப் புறந்தோன்றுத ஒரு குறிப்பு உண்டு. (ச)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர் தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து.

(க-ரை.) நெருங்கிய வளைகளை உடையவள் என் இடத்து இல்லாத பிரிவை நினைந்து அதுகாரணம் ஆக என்னை மறைத்துப்போன குறிப்பு எனது மிகுந்த துயரைத்தீர்க்கும் மருந்து ஒன்றை உடையது.

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

(க-ரை.) தலைவர்வந்து தம்பிரிவினால் ஆகிய துன்பத்தை மிகவும் ஆற்றி நாம் மகிழும்வண்ணம் கூடுகின்ற புணர்ச்சி ஆனது பின்னும் அத்துன்பத்தை அரிதாகப் பொறுத்து இருந்து அவரது அன்பு இல்லாமையை நினையுந் தன்மையை உடையது. ()

தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை.

(க-ரை.) குளிர்ந்த துறையை உடையவன் நம்மை மெய்யினாலே கூடி இருந்தே மனத்தினாலே பிரிந்தமையை அவன் குறிப்பால் அறிதற்கு உரிய நம்மினும் இவ்வளையல்கள் முன்னமே அறிந்தன. ()

நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து.

(க-ரை.) எமது தலைவர் நேற்றே பிரிந்து போயினார் நாமும் அப்பிரிவுக்கு உடல் வேறு நிறம் அடைந்து ஏழுநாள் உடையேம் ஆயினேம். (அ)

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடி
நோக்கி, யஃதாண் டவள்செய் தது.

(க-ரை.) இவை நில்லாவென்று தன்வளையல்களைப்பார்த்து அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியும் என்று மெல்லிய தோள்களையும்பார்த்து தனது அடிகளையும்பார்த்து அந்த இடத்தில் அவள் செய்த குறிப்பு உடன் போக்கா இருந்தது. (௯)

பெண்ணினுற் பெண்மை யுடைத்தென்ப
கண்ணினுற், காமனோய் சொல்லி யிரவு.

(க-ரை.) மகளிர் தங்காமநோயைத் தோழியர்க்கு வாயாற்சொல்லாது கண்ணினுற் சொல்லி உடன் போதலைக்குறித்துத் தம்மடியினை இரத்தல் தமக்கு இயல்பாகிய பெண்மை, மேலும் ஒரு பெண்மையை உடைத்து என்று அறிந்தோர் சொல்லுவர். (௧0)

௧௨௯-ம். அதி.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது - தலைவனும், தலைவியும் புணர்ச்சியின்கண்ணே விரைதலாம்.

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு.

(க-ரை.) நினைத்த உடனே களிப்பு அடைதலும், கண்ட உடனே மகிழ்ச்சி அடைதலும், கள்ளை உண்டவர்க்கு இல்லை, காமம் உடையவர்க்கு உண்டு.

தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்
துணையுங், காம, நிறைய வரின்.

(க-ரை.) காமம் பனை அளவுக்கு அதிகம் மகளிர்க்கு உண்டாகும் ஆனால், தினை அளவும் தந்தலைவரோடு பிணங்காமை அவரால் விரும்பப்படும். (உ)

பேணது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக், காணு தமையல கண்.

(க-ரை.) நம்மை அவமதித்துத் தான் வேண்டும் அவைகளையே செய்தாலும், கணவனை என் கண்கள் பாராமல் அமைந்து இருக்க இல்லை. (ந)

ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) தோழியே அன்பரைக் காணுதற்கு முன் அவர் செய்த குற்றத்தைத் தன்னோடு எண்ணி அவரோடு பிணங்குதலிலே சென்றேன், என் மனது கண்ட பின் அதை மறந்து புணர்தலிலே சென்றது. (ச)

எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன், பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் கண்டு இருந்தும் எழுதும்போது அஞ்சனக்கோலின் இயல்பைக் காணமாட்டாத நேத்திரம்போல், கணவனது குற்றத்தை அவனைக்காணுத இடத்தில் எல்லாம் கண்டு இருந்தும், அவனைக் கண்ட இடத்தில் காணமாட்டேன்.

காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணுக்காற் காணேன் றவறல் லவை.

(க-ரை.) நான் கணவனைக் காணும்பொழுது அவன் குற்றங்களைக் காண இல்லை, அவனைக் காணுத்பொழுது குற்றங்கள் அல்லாதவைகளைக் காண இல்லை. (சு)

உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தேன் புலந்து.

(க-ரை.) தம்மை ஈர்த்துக்கொண்டு போதல் அறிந்து இருந்து ஓடுகின்ற நீரிலேபாய்வோர் செயல் போல் பிணக்கு முடிவு பெருமை அறிந்து இருந்து கணவனோடு பிணங்கிப் பெறுவது யாது. (எ)

இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

(க-ரை.) கள்வனே எங்களுக்கு, உனது மார்புதன்னை உண்டுகளித்தவர்க்கு அவமானம் அடையத்தக்க கெடுதியைச் செய்தாலும், அவராலே மேலுமேலும் விரும்பப்படுவது ஆகிய கள்ளைப்போலும். ()

மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

(க-ரை.) காம இன்பம் பூவினும் மெல்லியதாக இருக்கும், அப்படி மெல்லியதா இருப்பதை அறிந்து அதன் பக்குவத்தைப் பெறுவோர் உலகத்திலே சிலர். (கூ)

கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுத
லென்னினுந் தான்விதுப் பற்று.

(க-ரை.) என்காதலிமுன் ஒருநாள் புணரச் சென்ற என்னோடு கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்கிப் புணர்தலிலே என்னைப்பார்க்கிலும் தான் விரைந்து அதனையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள்.

கருO-ம். அதி.—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது - காரணம் உண்டாகிய இடத்தும் பிணங்க நினையாமல் புணர்ச்சியை விரும்புகின்ற நெஞ்சோடு தலைவி பிணங்குதலும், தலைவன் பிணங்குதலுமாம்.

அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்
சே, நீயெமக் காகா தது.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே அவருடைய நெஞ்சம் நம்மை நினையாமல் அவர்க்காக நிற்பதைக்கண்டு இருந்தும், நீ அவரையே நினைத்து எமக்காக நில்லாமைக்குக் காரணம் யாது. (க)

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறாரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே நம் இடத்து அன்பு இல்லாத தலைவரை உள்ளபடி அறிந்த இடத்தும் நாம் போனால் கோபியார் என்பதுபற்றி அவர் இடத்துச் செல்கின்றாய். உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் ஓர் அறியாமை உண்டோ. (உ)

கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சே நீ, பெட்டாங் கவர்பின் செலல்.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ என் இடத்து நில்லாமல் விரும்பியபடியே அவர் இடத்தே செல்லுதற்குக் காரணம், கெட்டவர்க்கு நட்பு உடையவர் உலகத்திலே இல்லை என்கிற நினைவோ. (௩)

இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ அவரைக்கண்ட பொழுதே இன்பம் அனுபவிக்க நினைப்பது அல்லால், அவர் தவறுநோக்கிப் பிணக்கை உண்டு செய்து, அதனை அளவு அறிந்து பின் அனுபவிக்கநினையாய் ஆதலால், இனி அப்படிப்பட்டவைகளை உன்னுடனே எண்ணுவோர் யாவர், நான் அது செய்யேன்.

பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு மறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) தலைவரைப்பெறுதநாளிலும் அப்பெறுமைக்கு அஞ்சாநிற்கும் பெற்றநாளிலும் அவரது பிரிவை நினைந்து அஞ்சாநிற்கும் ஆதலால் என் மனம் ஆனது எந்நாளும் நீங்காத துன்பம் உடையதா இருக்கின்றது. (௫)

தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத் தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) என் மனம் ஆனது இங்கே இருந்தது காதலரைப்பிரிந்து இருந்து அவர் கொடுமைகளை

நான் தன்னோடு நினைத்தபோது, அச்சமையம் அறி ந்து எனனைத் தின்பதுபோல் துன்பம்செய்தற்பொ ருட்டே. (சு)

நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.

(க-ரை.) தன்னை மறந்த அவரை மறக்கமாட் டாதமாட்சி இல்லாத, எனது அறிவு இல்லாத மனத்தோடு கூடி என் உயிரினும் சிறந்த நாணத் தையும் மறந்துவிட்டேன். (எ)

எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளுமுயிர்க்காத னெஞ்சு.

(க-ரை.) உயிர்மேல் ஆசையை உடைய என் மனம் நம்மை இகழ்ந்து சென்றார் என்று நாமும் இகழ்வோம் ஆனால் பின்பு நமக்கு அவமானம் வரு ம் என்று நினைத்து அவர் திறத்தையே நினைக்கின் றது. (அ)

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமு
டைய, நெஞ்சந் துணையல் வழி.

(க-ரை.) ஒருவர்க்குத்துன்பம் வந்த இடத்து அ ந்த நீக்குதற்கு தாம் உரித்தாகப்பெற்ற தமது மன ம் துணையாகாத போது வேறுதுணை ஒருவரும் இல்லை. (கூ)

தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

(க-ரை.) தாம் உரித்தாக உடையமனம் ஒருவர்க்குத்தம்மவர் ஆகாதபோது அயலார் தம்மவர் ஆகார் என்பதைச் சொல்லவேண்டுமோ. (கo)

கஙக ம். அதி—புலவி.

அஃதாவது - இருவர் நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிரும்பாது பிணங்க நினைத்த இடத்து ஒருவரோடு ஒருவர் பிணங்கலாம்.

புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது.

(க-ரை.) அக்காதலர் அடையும் துன்பநோயினைச்சிறிது காணக்கடவோம் நீ அவரை விரைந்து போய்த் தழுவாமல் இத்தொழிலையே மேற்கொண்டு இருந்து பிணங்கு. (க)

உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல்.

(க-ரை.) பிணக்கு புணர்ச்சி இன்பம் செய்தற்கு வேண்டும் அளவுத்தன்மை ஆகுதல், உப்பு ஆனது உணவுகளை இன் சுவை ஆக்குதற்கு வேண்டும் அளவுத்தன்மை ஆகுதல்போலும், மிகவிடுதல் அந்த உப்பு அளவு சிறிது மிகுந்ததுபோலும். (உ)

அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றாற் றம்
மைப், புலந்தாரைப் புல்லா, விடல்.

(க-ரை.) தம்மைப்பெறுது பிணங்கியமகளிரை அப்பிணக்கு நீக்கிப்புணராமல் விடுதல் முன்னமே துன்பம் உற்று அழிந்தவர்க்கு அதன்மேலும் மிகுந்த துன்பநோயைச் செய்ததுபோலும். (ரு)

ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

(க-ரை.) நம்மோடு பிணங்கியமகளிரைப் பிணக்குத் தீர்த்துக்கூடாமை முன்னமே நீர்பெறுமல் வாடிய கொடியை அடியிலே அறுத்தல்போலும். ()

நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணு ரகத்து.

(க-ரை.) நற்குணங்களாலே தகுதியை உடைய தலைவர்க்கு அழகு ஆவது மலர்போலும் கண்ணியர் நெஞ்சில் உண்டாகின்ற பிணக்கின்மிகுதி அன்றே.

துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

(க-ரை.) பெரும்பிணக்கும் சிறுபிணக்கும் இல்லை ஆனல் காமம் ஆனது பக்குவமுதிர்ந்த பழமும் இளங்காயும்போலும். (சு)

ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

(க-ரை.) புணர்ச்சி ஆனது நீடிக்குமோ நீடியாதோ என்று நினைத்தால் இன்பத்திற்கு ஆவசியும் வேண்டும் பிணக்கிலேயும் ஒருதுன்பம் உண்டு. ()

நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறி
யுங், காதல ரில்லா வழி.

(க-ரை.) இவர் நம்பொருட்டு நொந்தார் என்று அந்நோயை அறிகிற அன்பு உடையவரைப்பெருத இடத்து, ஒருவர்நோகின்றதனுல் பயன்யாது. (அ)

நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது.

(க-ரை.) உயிர்க்கு ஆவசியம்வேண்டும் நீரும் நிழலில் உள்ளதே இனிது ஆகும், அதுபோல் புணர்ச்சிக்கு ஆவசியம்வேண்டும் பிணக்கும் அன்பு உடையவர் இடத்தே இனிது ஆகும், மற்றை அன்பிலார் இடத்து ஆகாது. (கூ)

ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா.

(க-ரை.) தான்பிணங்கலிலேவருந்தி இருக்கவும் தன்னைவிட்டு இருக்கவல்லாரோடு என்மனம்கூடக்கடவோம் என்று முயற்சிசெய்தற்குக்காரணம் தன் ஆசையே வேறில்லை. (கo)

கஙஉ-ம். அதி.—புலவிநுணுக்கம்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் ஒருபடுக்கையிலேகூடி இருந்தபோது அவன் இடத்தில் பிணங்குதற்குக்காரணம் இல்லாது இருக்கவும், ஆசை அதிகப்படுதலால் நுட்பமாகிய ஒருகாரணம் இருக்

கிறதாக நினைத்து அதனை அவன்மேல் ஏற்றி அவள் பிணங்குதலாம்.

பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொது
வுண்பர், நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

(க-ரை.) பரத்தையர் இடத்துச் செல்லுதல் உடையாய் பெண் இயல்பினை உடையார் எல்லாரும் தம்துகண்களால் பொதுவாக உன்னை அனுபவிப்பார் அதனால் அவர் எச்சில் ஆகிய நின்மார்பைப் பொருந்தேன். (க)

ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

(க-ரை.) யாம் தம்மோடு பிணங்கிப்பேசாது இருந்தோம் ஆக காதலர் தும்மினார் அப்பிணக்கு நீங்கி நாம் தம்மை நெடுங்காலம் வாழ்க என்று சொல்லுவோம் ஆகநினைத்து. (உ)

கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று.

(க-ரை.) வளைவு ஆகிய பூமாலையைச் சூடினேன் ஆயினும் உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட ஒருத்திக்கு இப்பூ அலங்கரிப்பைக் காட்டுதல்வேண்டி அணிந்தீர் என்று கோபித்துநிற்பள் இப்படிப் பட்டவளுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ. (ங)

யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று.

(க-ரை.) காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய இருவ ராய் உள்ளவர் எவரினும் நாம்மிகுந்த காதலை உடை யேம் என்பது நினைத்து யாரினும் மிகுந்த காதலை உடையேம் என்றுசொன்னேன் ஆக உனதுதோழி அது நினையாமல் உன்னால் விரும்பப்பட்ட மகளிர் பலர் உள்ளும், உன் இடத்து மிகுந்தகாதலை உடை யேம் என்றேன் ஆக நினைத்துயாரினும் யாரினும் என் இடத்து காதலை உடையீர் என்று சொல்லிப் பிணங்கினாள். (௪)

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல னென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

(க-ரை.) காதல் மிகுதியால் இப்பிறப்பிலே பிரி யேன் என்று சொன்னேன் ஆக, அதனால் என்னை மறுபிறப்பிலே பிரிவேன் என்கிறகருத்தை உடை யேன் ஆக நினைத்து அவள் கண்ணிறைந்த நீரைக் கொண்டாள். (௫)

உள்ளினே னென்றேன்மற் றென்மறந்தீ
ரென்றென்னைப், புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

(க-ரை.) பிரிந்தகாலத்து உன்னை இடைவிடா மல் நினைந்தேன் என்னும் கருத்தால் யான் நினைந் தேன் என்றேன். அவள் அதனை ஒருகால்மறந்து பின்நினைந்தேன் என்று சொல்லியதாக எண்ணி அதற்கு விரோதமாக என்னைமறந்தீர் என்றுசொ ல்லி முன்னேதழுவுதற்கு அமைந்தவள் என்னைத் தழுவாதவள் ஆகிப் பிணங்குதற்கு அமைந்தாள். ()

வழுத்தினா டும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று.

(க-ரை.) கூடி இருக்கின்றவள் யான் தும்மினேன் ஆக தன் இயற்கைப்பற்றி வாழ்த்தினாள் அப்படி வாழ்த்திய தானே அக்கருத்தைமறித்து உம்மை நினைந்து வருந்துகின்ற மகளீர்களுக்குள் யார் நினைத்தலால் தும்மினீர் என்று பிணங்கி அழுதாள். (எ)

தும்முச் செறுப்ப வழுதா ளுமருள்ள
லெம்மை மறைத்தீரோ வென்று.

(க-ரை.) எனக்குத் தும்மல்தோன்றிய இடத்தே யார் நினைத்தலால் தும்மினீர் என்று பிணங்குதற்கு அஞ்சி அத்தும்மலை அடக்கவும், உம்மைநினைத்தலை உம்மோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாத எம்மை மறைக்கலுற்றீரோ என்றுசொல்லி பிணங்கி அழுதாள். (அ)

தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிந்நீர ராகுதி ரென்று.

(க-ரை.) பிறமகளிர்க்கும், நீவர் பிணங்கியபோது இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்கும்தன்மை யீராகின்றீர் என்று சொல்லி, இவ்விதத்தாலே பிணங்கிய தன்னை நான் வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்கும்போது கோபித்து நிற்பள். (௯)

நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

(க-ரை.) என் அவயவம் எல்லாம் நீர் அவைகளி
ன் ஒப்புமையால் யாவரை நினைத்துப்பார்த்தீர் என்
று சொல்லி தன் அவயவங்களின் ஒப்பு இல்லாமை
யை நினைத்து அவைகளையே பார்த்துக் கொண்டு
இருந்தாலும் என்னைக்கோபித்து நிற்பள். (௧௦)

௧௩௩-ம். அதி.—ஊடலுவகை.

அஃதாவது - அப்படிப்பட்ட ஊடலால்தமக்குக்
கூடலில் இன்பம் சிறந்த இடத்து அச்சிறப்புக்கு
ஏதுவாகிய அவ்வூடலைத் தலைவி மகிழ்தலும், தலை
வன் மகிழ்தலுமாம்.

இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

(க-ரை.) அவர், இடத்துப்பிழைகள் இல்லாது
இருந்தாலும், நமக்கு அவர் அருள்செய்கின்றவிதம்
பிணங்கலை விளைக்க வல்லது ஆகின்றது. (௧)

ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

(க-ரை.) பிணங்குதலாலே நமது இடத்தில்தோன்றுகிற சிறியதுன்பத்தால் தலைவர் செய்கிற நல்ல அருள்வாடும் ஆயினும் பெருமையைப்பெறும். ()

புலத்தலிற் புத்தேணு டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்ன ரகத்து.

(க-ரை.) நிலத்தினோடு நீர் ஆனது கலந்ததுபோல் ஒற்றுமை உடைய காதலர் இடத்து பிணங்குதல்போல் நமக்கு இன்பஞ்செய்வது ஒரு தெய்வலோகம் உண்டோ. (ங)

புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை.

(க-ரை.) காதலரைத் தழுவிக்கொண்டு பின் விடாமைக்கு ஏதுவாகிய அப்பிணக்கின் உள்ளே தன்மேற்சென்ற என் உள்ளத்தைச் சிதைக்கிற ஆயுதம் உண்டாகும். (ச)

தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னுங்கொன் றுடைத்து.

(க-ரை.) ஆடவர்தம் இடத்துப்பிழை இல்லாதவரா இருந்தாலும் உடையார்போல் பிணங்கப்பட்டு தம்மால் விரும்பப்படும் மகளிரது மெல்லியதோள்களைக்கூடப் பெறாதசமையத்தில், அவர்க்கு அப்படிப்பட்ட ஓர் இன்பம் பயத்தல் உடைத்து. (ரு)

உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது.

(க-ரை.) உயிர்களுக்கு மேலே உண்ணுத லினும் முன் உண்ணப்பட்டது சீரணித்தல் இன்பந்தரும். அதுபோல் காமத்துக்குமேலே புணர்தலினும் முன் தவறுபற்றிப் பிணங்கல் இன்பந்தரும். (௬)

ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

(க-ரை.) காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய இருவரில் பிணக்கிலே தோற்றவர்வென்றோர் ஆவர், அப்பொழுது அறியப்படாது ஆயினும், பின்புணர்ச்சியிலே அவரால் அறியப்படும். (எ)

ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வியர்
பக், கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு.

(க-ரை.) இப்போது இவளது நெற்றிவெயர்க்கும் வகை புணர்ச்சி இடத்து உண்டாகிய இனிமையை இன்னும் ஒருகால் இவள்பிணங்கி யாம் பெறவல்லேமோ. (அ)

ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா.

(க-ரை.) விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை உடையவள் இன்னும் எம்மோடுபிணங்குவாள் ஆக, அப்

படிப்பிணங்கி நிற்றற்கும் அதனைத்தீர்த்தற் பொருட்டும் இரந்து நிற்றற்குக்காலம் பெறும்வகை இந்த இரவுவிடியாது நீடித்தல் வேண்டும். (கூ)

ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(க-ரை.) காம அனுபவத்திற்கு இன்பம் ஆவது அதனை அனுபவித்தற்கு உரியோர் ஆராமைபற்றித் தம் உள் பிணங்குதலாம். அப்பிணங்குதலுக்கு இன்பம் ஆவது அதனை அளவு அறிந்து நீங்கித் தம் உள் கூடிப்புணர்தல் கூடும் ஆயின், அப்புணர்ச்சியாம்.()

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

ஆகபால் - ௩ - க்கு அதிகாரம் - க௩௩ - க்குத்
திருக்குறள் - க௩௩0-ம்
கருத்துரையுடன் நிறைவேறியது.
விஜயஹு வைகாசிமீ

உ

சிவமயம்.

கொற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன்மூலம்.

இதன் கருத்துரையுடன்.

திருமயிலை,

திருவள்ளுவநாயனார் சந்நிதியில்

திருத்தொண்டுசெய்துவரும்

மேற்படியூர்

வி-சுந்தரமுதலியாருடைய

சென்னை

விக்டோரியா ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

௧௮௯௩ ௵.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருமகள்பிறந்த விரிதிரைப்பாற்கடற்
சூறையங்கடுங்காற் சுழற்றுபுவெடுப்ப
வலைவதறவெழூந் தண்டமீப்படர்ந்து
நிலைபெறநின்ற நெடுந்திவளன்ன
வின்னறீரின்ப நன்னலஞ்சுரத்தலின்
விளங்கெழிற்றருமந் திரண்டுவீற்றிருந்த
வண்ணமும்போலு மண்ணறன்கயிலை
காவலிற்புரக்குங் கண்ணுதற்கடவு
ணந்திதாள்சுமந்துவந் தவ்வழித்தோன்றற்
பெண்ணையாறுடுத்த வெண்ணைநின்றுருத்த
தொண்டர்களிதய முண்டகமலர்த்தும்
விஞ்சைவாளிரவி மெய்கண்டதேவன்
மறையகத்தடக்கிய ஒருதனிக்குடிலையு
மருணூணிரைந்த பொருண்முழுதுணர்த்து
மாடிபோலக் கூடியகாட்சியிற்
புகல்சிவஞான போதநூெருகுத்த
வகல்பொருடேர்தற் கருமையுமாங்கவன்
சம்பிரதாயத் தந்தமில்வான்பொரு
ளுலவாப்பெருங்களி யுள்ளம்படைத்த
பண்பின்மேதகைய சண்பையர்கோமான்
றற்பலன்றேராப் பற்பலசமயிகள்
மலைத்தலைக்கொண்மூ மாருதமறைந்தெனத்
தலைத்தலையிரியத் தாணினிதுரைத்த
புகழ்சிவஞான போதமுள்ளுறையாந்
திகழ்சிவஞான சித்தியின்விரிவு

சிறப்புப்பாயிரம்.

மென்பேரன் மருண்ட புன்புலமாக்க
ளராவிடும்பையுந் திருவுளங்கொண்டுதன்
னராக்காதலி னாக்கியோனைப்
பாவிடங்கொண்டதன் னாவிடங்கொண்டு
பவப்பிரகாசப் படரிருள்விழுங்குஞ்
சிவப்பிரகாசத் திருப்பெயர்மேவித்
திசைமகன் மருங்கிற் பரிவுடன்வளைத்த
நரலையின்றிரைக்கு நான்மடங்குடைய
சைவநூற்சலதி நொய்தினிற்கடத்து
மரக்கலமதற்கு மாலுமியொப்ப
வெழிலீரைந்தும் வழுவறப்புணர்த்தித்
தெள்ளுசீர்ப்புலமை வள்ளுவன்றனக்கோர்
நற்றுணையுடைத்தெனக் கற்றவர்களிப்ப
வருட்பயனென்னு வதற்கொருநாமந்
தெருட்படப்புனைந்து செந்தமிழ்யாப்பிற்
குறளடிவெள்ளை யொருநூறியம்பினன்
மற்றவன்புலியூர் வளநகர்க்கீழ்பாற்
கொற்றவன்குடியிற் குடிகொண்டுறைந்த
பூசுரனுறைந்த புதுமதிவேணியுங்
காசறுங்கண்டமுங் கரந்த
தேசிகனுமாபதி சிவனென்பவனே.

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

உமாபதிசிவாசாரியர்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பயன்

மூலமும், கருத்துரையும்.

காப்பு.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

விநாயகக்கடவுளை வந்திப்பவர்களுக்கு வேதாகம புராண கலைகள் யாவும் எளிதில் வரும்.

முதலாவது பதிமுதுநிலை.

அஃதாவது - மேலாகிய இறைவனது இயல்பாம்.

அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து.

(க-ரை.) அகரமாகியவுயிர் எழுத்துக்களெல்லாவற்றினும்பொருந்தி வேறற நிற்கும் தன்மைபோல இறைவன் உலகுயிர்முழுதும் ஒழிவறநிரம்பி ஞானவுருவாய் அழிவின்றி நிற்பன். (க)

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்
சத்தி, பின்னமிலா னெங்கள் பிரான்.

(க-ரை.) இறைவன், தனது விமல ஆனந்த வீட்டின் எல்லையை ஆன்மாக்கள் வந்து பொருந்தும்படிச்செய்யும் அருட்சத்தியுடனே பேதமின்றியொன்றிநிற்பன். (உ)

பெருமைக்கு நுண்மைக்கும் பேரருட்கும்
பேற்றி, னருமைக்கு மொப்பின்மையான்.

(க-ரை.) இறைவன், நிறைவினும் நொய்மையினும் கருணையினும் பெருதற் கருமையினும் ஒப்பிலன். (ங)

ஆக்கி யெவையு மளித்தா சுடனடங்கப்
போக்குமவன் போகாப் புகல்.

(க-ரை.) இறைவன், ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட வுலகங்கள் அனைத்தையும் படைத்து நிறுத்தி ஆன்மாக்கள் மூலமலத்துடனே அடங்கியிருக்கும்படி அழித்தலைச்செய்து அவற்றிற்கு நீங்காததோர் புகலிடமாயிருப்பன். (ச)

அருவு முருவு மறிஞர்க் கறிவா
முருவ முடையா னுளன்.

(க-ரை.) இறைவன், அருவடிவும் - உருவடிவும்- அறிவுடையோர் உள்ளத்தில் தோன்றும் ஞான வடிவும்- உடையன். (ரு)

பல்லா ருயிருணரும் பான்மையென மே
லொருவ, னில்லாதா னெங்க ளிறை.

(க-ரை.) இறைவன், ஆன்மாக்கள் அறிவிக்க அறியும் பகுதிபோலத் தனக்கு மேலாய் நின்று உணர்த்துவதோர் கடவுளை இல்லாதவன். (சா)

ஆனு வறிவா யகலா னடியவர்க்கு
வானுடார் காணு தமன்.

(க-ரை.) இறைவன், தேவர்களாலும் காண்டற்கரிய மேலோனாயினும் அடியார் உள்ளக் கமலத்தைவிட்டு நீங்காத ஞானசொரூபி. (எ)

எங்கு மெவையு மெரியுறுநீர் போலேகந்
தங்குமவன் றானே தனி.

(க-ரை.) இறைவன், சடசித்துக்களில் நீரிடை நின்ற தழல்போல இரண்டறக்கலந்து நிற்பினும் அப்பதங்களில் தங்காது நீங்கி யேகனாய்நிற்பன்.()

நலமில னண்ணார்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்
லன், சலமிலன் பேர்சங் கரன்.

(க-ரை.) இறைவன், தன்னை யடைந்தவருக்கு நன்மைச்செய்தலும், அடையாதவருக்கு அது செய்யாதிருத்தலும் உடையனாயினும், விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சகல ஆன்மாக்களுக்கும் சுகத்தைச் செய்பவனாகையால் *சங்கரன் என்னும் பெயருடையன்.

உன்னுமுள தைய மிலதுணர்வா யோவா
து, மன்னுபவந் தீர்க்கு மருந்து.

(க-ரை.) இறைவன், ஞானமயமாய்ப் பிரிப்பின்றி நின்று அனாதியே தொடர்ந்துவரும் பிறவிப்பிணியை அறுத்தற்கு ஓர்மருந்தாகும் தன்மையினையுடையன், அதற்குச் சந்தேகமில்லை. (க0)

---

* சம்=சுகம். கரன்=செய்பவன்.

உ-வது. பசு நிலை.

அஃதாவது - பலவாகிய ஆன்மாக்களது தன்மையாம்.

பிறந்தநாண் மேலும் பிறக்குநாள் போலுந்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், இதுகாறும் தோன்றிய காலத்தினது அளவும், இனித்தோற்றும் காலத்தின்து அளவும், இதுகாறும் மோட்சத்தை யடைந்தாரது தொகையும், இனியடைதற்குரியாரது தொகையும், தம்மிலொக்கும்; எனவே அளவில்லை. (க)

திரிமலத்தா ரொன்றதனிற் சென்றார்க ளன்றி, யொருமலத்தா ராயு முளர்.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், ஆணவம் - காமியம் - மாயை - என்னும் மும்மலமுடைய சகலராயும், ஆணவம் காமியம் என்னும் இருமலமுடைய பிரளயாகலராயும், ஆணவமென்னும் ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலராயும் இருப்பர். (உ)

மூன்றுதிறத் துள்ளாரு மூலமலத் துள்ளார்க, டோன்றலர்தொத் துள்ளார் துணை.

(க-ரை.) அம்மூவித ஆன்மாக்களும் மூலமலமாகிய ஆணவத்தால் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவருள் மாயையைத் துணையாகவுடைய சகலர், தாம்

கட்டுற்றவர் என்னும் தன்மை தமக்குத் தெரிதலி லர். எனவே மற்றிருவருக்குந் தெரியும். (௩)

கண்டவற்றை நாளுங் கனவிற் கலங்கியிடுந்
திண்டிறலுக் கென்னோ செயல்.

(க-ரை.) சகலாவத்தையில் தாம் கண்டறிந்த பொருள்களைச் சொற்பனவத்தையில் திரிவுபடக் காணும் அற்ப வலியினையுடைய ஆன்மாக்களுக்குச் சுதந்தரச்செயல் ஏது? (௪)

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற பேர்நன் றற.

(க-ரை.) செவி முதலிய கருவிகள் கூடாமல் ஒருவிடயத்தையும் அறியமாட்டாத வுணர்வினை யுடைய ஆன்மாவுக்கு நூல்வல்லோன், அறிவுடை யன், என்றிட்டபேர் மிகவும் நன்று. (௫)

ஒளியு மிருளு முலகு மலர்க்கட்
டெளிவி லெனிலென் செய.

(க-ரை.) சூரியன் - சந்திரன் - அக்கினி என்னும் சுடர்களும், அந்தகாரமும், உலகமும், கண்ணினிடத்து ஒளியில்லையாயின் என்ன பயனைச்செய்யும்? எனவே விளக்க விளங்கும் கண்போல,ஆன்மாக்கள் உணர்த்த உணரும் உணர்வினையுடையர். (௬)

சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்கணி
வை, யுய்த்தல் சதசத்தா முயிர்.

(க-ரை.) சத்தாகிய இறைவனுக்கு, அசத்தாகிய சடப்பொருள்களைச்சுட்டி அறியவேண்டுவதில்லை. அசத்தாகிய தத்துவங்களுக்கு அறியும் அறிவில்லை. ஆகையால் அவ்விரண்டு தன்மையையும் பகுத்தறியும் ஆன்மாக்கள், சத்தும் அசத்தும் அன்றிச் சதசத்தாதல் வேண்டும். (எ)

இருளி லிருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லாம்
பொருள்க ளிலதோ பூவி.

(க-ரை.) இருளில் மறைந்தும் ஒளியில் விளங்கியும் நிற்கும் பொருள்களையுடையது உலகம். எனவே கண்ணும், படிகமும், ஆகாசமும்போல ஆன்மா அதுவதுவாய் நின்று அறிவன். (அ)

ஊமன்கண்போல வொளியு மிகவிருளே
வாமன்கண் காணா தவை.

(க-ரை.) கோட்டானுடைய கண்ணுக்குச் சூரியப்பிரகாசம் தோன்றாது, அதுபோல ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானம் தோன்றாது. (கூ)

அன்றளவு மற்றுமுயி ரந்தோ வருடெரிவ
தென்றளவொன் றில்லா விடர்.

(க-ரை.) அனாதியாய் ஜனனமரணமாகிய துன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற ஆன்மாக்கள் திருவருளைக் கண்டு, தம்மிடும்பைதீர்ந்து, பேரின்பத்தையெய்துநாள் எந்தநாளோ!! (கO)

௩-வது. பாசநிலை, (இருண்மலநிலை.)

அஃதாவது - அறியாமையே வடிவாகிய ஆணவ மலத்தினது தன்மையாம்.

துன்றும் பவத்துயரு மின்புந் துணைப்பொ
ருளு, மின்றென்ப தெவ்வாறு மில்.

(க-ரை.) பிறவித்துன்பமும், வீட்டின்பமும், இவற்றைக்கூட்டி முடிக்கும் காரணங்களும், இல்லையென்று அறுதியிட்டுக்கூறுதல், காண்டல் முதலிய அளவைகளானும் இல்லை. (க)

இருளான தன்றி யிலதெவையு மேகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

(க-ரை.) இருள், எல்லாப் பதார்த்தங்களையும் மறைத்து நிற்பதுபோல, ஆணவம், பிறப்பு - இறப்பு வீட்டுநெறி - முதலிய வற்றைப் பகுத்தறியாதபடி மறைத்து நிற்கும். (உ)

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்
டு, மிருபொருளுங் காட்டா திது.

(க-ரை.) இருள், வேறொருபொருளையும் காட்டாமல் தன்னையே காட்டிநிற்கும். ஆணவம், ஞானத்தையும் காட்டாது, தன்னையும் காட்டாது, மறைந்து நிற்கும். எனவே இருளினும் ஆணவம் மிகக்கொடிது. (௩)

அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடைய
டங்கி, யின்றளவு நின்ற திருள்.

(க-ரை.) ஆணவம், அகவிளக்காகிய ஞானத்தி னோடே அனாதியே கலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தின்மேற் படராது, உயிரளவிலே அமைவுற்று இதுகாறும் நீங்காது நின்றது. (௪)

பலரைப்புணர்ந்துமிருட்பாவைக்குண்டெ
ன்றுங், கணவற்குந் தோன்றாத கற்பு.

(க-ரை.) ஆணவம், ஆன்மாக்களை இடையறாது கலந்துநின்றும், தன்னை அவ்வான்மாக்களுக்குக் காட்டாத தன்மையை உடையது. (௫)

பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெ
ரியாத, தன்மையிரு ளார்தந் தது.

(க-ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு, அறிய வேண்டும் பொருள்களை அறியாது நிற்கும் இயல்பைக்கொடுத்தது ஆணவமே. (௬)

இருளின்றேற் றுன்பே னுயிரியல்பேற் போ
க்கும்,பொருளுண்டே லொன்றாகப்போம்.

(க-ரை.) ஆணவம், இல்லையாயின் பிறவித்துன்பத்துக்கு ஏது இல்லை; அஃது ஆன்மாவின் சுபாவமாயின் நீங்கமாட்டாது; நீக்கும் சிவஞானமுண்டாயின் ஆணவமும் ஆன்மாவும் ஒருசேரக் கெடும் எனவே ஆணவம் உண்டு. (௭)

ஆசா தியேலணவ காரணமென் முத்தி
நிலை, பேசா தகவும் பிணி.

(க-ரை.) ஆணவம் இடையே வந்ததாயின், அஃது ஓர் காரணமில்லாமல் வந்து பொருந்தியது

என்னை? அஃது முத்தியினும் வந்து பொருந்துமல்லவா? எனவே ஆணவம் அநாதி. (அ)

ஒன்றுமிசினு மொளிகவராதே லுள்ள
மென்று மகலா திருள்.

(க-ரை.) இருளை, விளக்கொளி கவரும்தன்மை போல, உயிர்களுக்கு மாயாகாரியங்களைக் கவரும் தன்மையிருத்தலால், ஆணவம் நீங்கி முத்தியடைதற்கு ஏது உண்டு. (௯)

விடிவா மளவும் விளக்கனைய மாயை
வடிவாதி கன்மத் துவந்து.

(க-ரை.) சிவஞானம் உண்டாய் அதனால் ஆணவம் நீங்குமளவும், மாயையினிடமாகத் தனுகரண புவனபோகங்கள் உயிர்களின் புண்ணியபாவங்களுக் கீடாகத்தோன்றி, அறியாமையைச் சிறிது நீக்கி, விடய இன்பங்களைக்காட்டும். (௧௦)

௪-வது அருளதுநிலை.

அஃதாவது - கருணை உருவாகிய ஞானத்தின் முறைமையாம்.

அருளிற் பெரிய தகிலத்து வேண்டும்
பொருளிற் றலையிலது போல்.

(க-ரை.) உலகில் ஒருவனுக்கு விரும்பிய பொருளின் மேலாய பொருள் இல்லாதவாறுபோல, அருளின்மிக்க பொருள் இல்லை. (க)

பெருக்கநுகர்வினை பேரொளியா யெங்கு
மருக்க னெனநிற்கு மருள்.

(க-ரை.) உலககாரியத்திற்குக் காரணமாயிருக்கி
ன்ற சூரியனைப்போல், ஆன்மாக்களின் சுக துக்க
நுகர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருப்பது அருள். (௨)

ஊனறியாதொன்று முயிரறியா தொன்று
மிவை, தானறியாதாரறிவார் தான்.

(க-ரை.) உடலுக்கு அறிவில்லை, உயிர்தானே
ஒன்றை அறியமாட்டாது, ஆதலால் அருளையின்றி
அறிவினைப் பெறுவார் யார்? (௩)

பாலாழிமீனுளும்பான்மைத்தருளுயிர்கள்
மாலாழியாளுமறித்து.

(க-ரை.) அருளின்கண்பட்ட ஆன்மாக்கள் பே
ரின்பத்தை நுகராது மாயாபோகத்துள் அழுந்துந்
தன்மை, பாற்கடலின்கண் வைகிய மீன்கள் பாலை
நுகராது சிறிய பிராணிகளைத் தேடியுண்ணும் மு
றைமைத்து. (௪)

அணுகு துணையறியா வாற்றேனி லைந்து
முணர்வை யுணரா வுயிர்.

(க-ரை.) இந்திரியங்கள், ஆன்மாவினால் காரியப்
படும்போதே தாம் ஆன்மாவினால் காரியப்படுகிறோ
மென்று அறியாத தன்மைபோல, ஆன்மாக்கள்,
அருளினால் காரியப்படும்போதே தாம் அருளினால்
காரியப்படுகிறோம் என்று அறியாத தன்மையை
யுடையன. (௫)

தரையை யறியாது தாமேதிரிவார்,
புரையை யுணரா புவி.

(க-ரை.) பூமி ஆதாரமாக நடக்கும்போதே அதை மறந்து தமக்குத்தாமே ஆதாரமாகப் போக்குவரவு செய்வார்போல, ஆன்மாக்கள், அருளினாலே தொழிற்படச்சேயே அதைத் தமக்கு ஆதாரமென்று அறியாததன்மையை யுடையன. (சு)

மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான்
கெடுத்தோர் ஞானம், தலைகெடுத்தோர் த
[ற்கேடர்தாம்.

(க-ரை.) அருள் வியாபகத்திலிருந்தும் ஆன்மாக்கள் அருளையறியாததன்மை, மலை - நிலம் - ஆகாயம் இவற்றிலிருந்துகொண்டே இவற்றைத் தேடுபவர் தன்மையை யொக்கும். (எ)

வெள்ளத்து ளுவற்றி யெங்கும் விடிந்திரு
ளாம், கள்ளத் திறைவர் கடன்.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், அருளோடு கலந்திருந்தும் அதன்பயனை நுகராததன்மை, வெள்ளத்தில் நின்றும் தாகத்துக்குவருந்தி, சூரியவெளிச்சத்திலிருந்தும் மயங்கி, நின்றவர் தன்மையை யொக்கும்.()

பரப்பமைந்தகேண்மினிது பாற்கலன்மேற்
பூனை, கரப்பருந்த நாடுங் கடன்.

(க-ரை.) சஞ்சலமற்ற மனதுடன் அருளின் தன்மையை விசாரித்தறிதல்வேண்டும். இல்லாவி

டில் உறியின்கண் பாற்குடத்தின்மேல் இருந்த பூனை அதிலுள்ள பாலைக்குடியாது, சுவரில் ஓடுகின்ற கரப்பினைப்பற்றி யுண்ணத்தாவி, பாற்குடத்தையுடைத்து பாலையும், கரப்பினையும், இழந்ததன்மையை யொக்கும். (௯)

இற்றவரையிசைந்து மேதும்பழக்கமில்லா
வெற்றுயிர்க்குவீடு மிகை.

(க-ரை.) அனுதியாய் அருளோடு இரண்டறக் கலந்திருந்தும் அதில் தோயாத ஆன்மாக்களுக்கு வீடு கிட்டாது. (௧0)

ரு-வது அருளுருநிலை.

அஃதாவது - ஞானவடிவாகிய குரவனது தன்மையாம்.

அறியாமை யுண்ணின் றளித்ததே காணு
ங், குறியாகி நீங்காத கோ.

(க-ரை.) தோன்றாத்துணையாய் உள்நின்று நடத்தின அருளே, காணப்படும் குருவடிவாய் வந்தது.

அகத்துறுநோய்க் குள்ளின் றன்றி யதனை
ச், சகத்தவருங் காண்பரோ தான்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அந்தரங்கமான இடத்தில்வந்த வியாதியை அவனுக்கு அந்தரங்கமான

பேர் அறிவதன்றி அயலார் அறியார். எனவே ஆன்மாவின் ஆணவப்பிணியை அறிந்தவன் அரனே.

அருளாலவகையா லருள்புரிய வந்த
பொருளா ரறிவார்புவி.

(க-ரை.) குருவடிவை உலகத்தவர் அருள்வடிவாய் அறியார். எனவே தம்மைப்போல நினைப்பர். (ரு)

பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார்
போதமா, மெய்யிரண்டுங் காணார் மிக.

(க-ரை.) உலகவாழ்க்கையினையும், மறைந்த வுணர்வினையுமுடையார், அருளையும் அருளாகிய தேசிகவடிவையும் சிறிதும் அறியமாட்டார். (சு)

பார்வையென மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்த
தற்காம், போர்வையெனக் காணார் புவி.

(க-ரை.) மானைக்காட்டி மான்பிடிப்பதுபோல, மனிதரைந் தன்வயப்படுத்த அருளே மானிடச்சட்டை சாத்திவந்ததென உலகத்தவர் அறியார்.()

எமக்கெனவனுக் கெவைதெரியு மவ்வத்
தமக்கவனே வேண்டத் தவிர்.

(க-ரை.) எந்த நூற்பொருளும் குரவனையின்றி உணரப்படமாட்டாது. (சு)

விடநகுல மேவினுமெய்ப் பாவகனின் மீ
ளுங், கடனிலிருள் போவதெவன் கண்.

(க-ரை.) கிரிதானேவந்து தீண்டினும் நீங்காத விஷம், கிரிவடிவினைப் பாவிப்பானெருவனுல் நீங்குமாறுபோல, அருள் அனுதியே உயிரோடு கலந்திருந்தும் நீங்காதபாசம், குரவன் அருள்நோக்கால் நீங்கும். (எ)

அகலத் தருமருளை யாக்கும் வினைநீக்குஞ்
சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்.

(க-ரை.) விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்கும் நிராதாரமாய் நின்றனுக்கிரகிக்கும் அருள், சகலருக்கு குரவனை ஆதாரமாய் நின்றனுக்கிரகிக்கும்.

ஆரறிவா ரெல்லா மகன்ற நெறியருளும்
பேரறிவான் வாராத பின்.

(க-ரை.) ஞானவடிவாகிய அருளே குருவுருக்கொண்டு வாராக்கால் வீட்டுநெறியினை அறிய வல்லவர் ஒருவருமில்லை. (கூ)

ஞான மிவனெழிய நண்ணியிடுநற்கலநற்
பானு வொழியப் படின்.

(க-ரை.) சூரியனையின்றிச் சூரியகாந்தக்கல்லில் நெருப்பு தோன்றுமாயின், அருளுருவாகிய குரவனையின்றி ஆன்மாவுக்கு ஞானமுண்டாகும். எனவே இரண்டுமில்லை. (கo)

சு - வது அறியுநெறி.

அஃதாவது - உண்மைப்பொருளை யுணருமுறைமையாம்.

நீடு மிருவினைக ணோராக நேராத்தே
கூடுமிறைசத்தி கொளல்.

(க-ரை.) புண்ணியபாவங்கள் இரண்டும் தம்மில் ஒப்பாகவரும் பருவத்தில் இறைவனது சத்தி பதியும். (க)

ஏக னனேக னிருள்கரும மாயையிரண்
டாகவிவை யாறு தியில்.

(க-ரை.) கடவுள், ஆன்மாக்கள், ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, ஆகிய ஆறும் அநாதி. (உ)

செய்வானுஞ் செய்வினையுஞ் சேர்பயனுஞ்
சேர்ப்பவனு, முய்வா னுளனென் றுணர்.

(க-ரை.) புருடன், அவனாற்செய்யப்படும் வினைகள், அவற்றின் பயனாகிய இன்பதுன்பங்கள், அவற்றைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கும் கத்தா, ஆகிய இந்நான்கும், ஆன்மா கதியடைதற்பொருட்டேயாம். ()

ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யூனொ
டுயிர், தானுணர்வோ டொன்றுந் தரம்.

(க-ரை.) உடம்பு, உயிரோடுகூடி ஒன்றுபட்டிருக்கும் தன்மையையுடையது, அதுபோல உயிர் அறிவோடுகூடி யொன்றுபட்டிருக்கும் தன்மையை உடையது. (ச)

தன்னிறமும் பன்னிறமுந் தானாங்கற் றன்
மைதரும், பொன்னிறம்போன் மன்னிற
[மிப்பூ.

(க-ரை.) படிகத்தின் பிரகாசத்தையும், பஞ்ச வன்னங்களின் நிறத்தையும், விளக்குதற்குச் சூரியப்பிரகாசம் காரணமாயிருப்பதுபோல, சித்தின் அறிவிற்கும், ஜடத்தின் பிரேரகத்திற்கும், கத்தாவின் ஞானசத்தி காரணமாம். (ரு)

கண்டொல்லை காணுநெறி கண்ணுயிர் நாப்பணொளி, யுண்டில்லை யல்லா தொளி.

(க-ரை.) கண்ணுள் ஒளியிருப்பதுபோல, ஆன்மாவில் ஞானவொளியுண்டு. எனவே ஞானம் முன்னிற்பின் அல்லது அறிதல் கூடாது. (சா)

புன்செயலி னூடும் புலன்செயல்போ னின்செயலை, மன்செயல தாக மதி.

(க-ரை.) தொழிலின்வழியே இந்திரியங்கள் செல்வதுபோல, கிரியாசத்தியின்வழியே ஆன்மாவின் செயல் நடக்கின்றது. (எ)

ஓராதே யொன்றையுமுற் றுன்றே நீமுந்திப், பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

(க-ரை.) ஞானம் எவ்வண்ண மிருக்குமோவென்று நீயாக விசாரியாதே, நினையாதே, முன் சென்று பாராதே, நீ அசைவின்றி நிற்க ஞானம் தானே தோன்றும். (அ)

களியே மிகுபுல னுக்கருதி ஞான வொளியே யொளியா,வொளி.

(க-ரை.) ஞானத்தினால் வரும் மகிட்சியையே விடயமாகக்கருதி, அந்த ஞானத்தின் ஒளியிலேயே கூடிநிற்பாயாக. (கூ)

கண்டபடி யேகண்டு காணுமை காணுமை
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

(க-ரை.) உனக்கு ஞானம் எப்படி வெளிப்பட்டதோ அப்படியே நீயும் நிலைத்திருப்பாயாக. (க௦)

எ - வது உயிர்விளக்கம்.

அஃதாவது - ஆன்மசுத்தி பண்ணுவதாம்.

தூநிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார் தொகு
மிதுபோற், ருனதுவாய் நிற்குந் தரம்.

(க-ரை.) வெய்யலில் வருந்தினேன் நிழலையடையுந்தன்மைபோல, உலக வெறுப்புவந்த உயிர் அருளினை அடையும். (க)

தித்திக்கும் பாலுனுங் கைக்குந் திருந்திடு
நாப், பித்தத்தின் ருன்றவிந்த பின்.

(க-ரை.) பித்தநோய் நீங்கியபின்னர் முன் கைத்தபாலும் தித்திக்கும், அதுபோல மலவிருள்நீங்கியபின்னர் முன் மறைந்து நின்ற மருளும் அருள் வடிவாகி வெளிப்படும். (உ)

காண்பா ஞெளியிருளிற் காட்டிடவுந் தா
ன்கண்ட, வீண்பாவ மெந்நாள் விழும்.

(க-ரை.) ஞானமானது தானே தன்னைக்காட்டவும், அதனை நாடாது உயிர் தானே காண்பதாகக் கண்டமையால் வரும் பயன் என்னை? (ங)

ஒளியு மிருளு மொருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

(க-ரை.) ஒரு பொருளின் தன்மை, ஒளியிலும்-இருளிலும் - ஒருபடித்தேயாயினும், அது ஒளியில் விளங்கியும் இருளில் மழுங்கியும் நிற்றல்போல, உயிர் அருளில் தெளிந்து நிற்றலும் மருளில் மருண்டு நிற்றலுமே பேதம். (ச)

கிடைக்கத் தகுமேநற் கேண்மையார்க் கல்லா, லெடுத்துச் சுமப்பானை யின்று.

(க-ரை.) அருள்நாட்டமுடையார்மேல் சுமத்தப் படும் சுமையானது, மற்றொருவனால் சுமக்கப்படும். எனவே அவர்களை வினைதொடராது. (ரு)

வஞ்ச முடனொருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினையோ போயினையோ சொல்.

(க-ரை.) ஒருவன் விழித்திருக்க அவன் பொருளை மற்றொருவன் கவர்தல் கூடாதவாறுபோல, ஞானத்தைவஞ்சித்து நேயத்தை யடைதல்கூடாது.()

தனக்கு நிழலின்று மொளிகவருந் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

(க-ரை.) படிகம், தன்னிறம்தோன்றுதபடி சூரியகிரணத்தினால் கவரப்படுதல்போல, ஆன்மா தற்போதம் ஜீவியாதபடி அருளினால் கவரப்படுவன்.

உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போ
லுண்மைப்பி, னிற்க வருளார் நிலை.

(க-ரை.) வேண்டியதொருபொருளைக்காண விளக்கைக் கையிற்பிடித்திருப்பதுபோல, நேயத்தைக் காண அருளை முன்னிட்டு நிற்றல் அருளோடு கூடிநிற்கு நிலையாம். (அ)

ஐம்புலனுற் றுன்கண் டகன்று லதுவொ
ழிய, வைம்புலனுர் தாமா ரதற்கு.

(க-ரை.) ஆன்மா ஒருவிஷயத்தையே பஞ்சேந்திரியங்களைக்கொண்டு அறியவேண்டியதாயிருக்க, நேயத்தை அறிய ஆன்மா ஆர்? ஐம்புலன் ஆர்? எனவே, அருள்காட்ட ஆன்மா நேயத்தை அறியும். (கூ)

தாமே தருமவரைத் தம்வலியி னுற்கருத
லாமே யிவனு ரதற்கு.

(க-ரை.) ஒருவன் தயவினுல் கொடுக்கத்தக்க பொருளை வலியினுல் கொள்ளத்தக்கதாக நினைத்தல் முறைமையோ, அதுபோல அருளால் பெறத்தக்க நேயத்தை அடைதற்கு ஆன்மா ஆர்? (க0)

அ - வது இன்புறுநிலை.

அஃதாவது - ஆன்மலாபமடையுமுறைமையாம்.

இன்புறுவார் துன்புறுவா ரிருளி னெழுஞ்
சுடரின், பின்புகுவார் முன்புகுவார் பின்.

(க-ரை.) விளக்கை - முன்னிட்டுச் செல்வோர் வெளிச்சத்தையும், பின்னிட்டுச்செல்வோர் இருட்

டையும், அடைவதுபோல், அருளை - முன்னிட்டுச் செல்வோர் இன்பத்தையும், பின்னிட்டுச் செல்வோர் துன்பத்தையும், அடைவர். (க)

இருவ மடந்தைபருக் கென்பயனின் புண்டா, மொருவ னொருத்தி யுறின்.

(க-ரை.) பெண்ணுக்குப் புருஷனலன்றி இன்பமுண்டாகாதவாறுபோல், உயிர்க்கு அருள்வடிவாகிய நேயம் வெளிப்பட்டாலன்றி யின்பமுண்டாகாது. (உ)

இன்பதனை யெய்துவார்க் கீயு மவர்க்குருப மின்பகன மாதலினா லில்.

(க-ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு மலநீக்கத்தில் இன்பத்தினைவழங்கும் மலரகிதராகிய கடவுளுக்கு ஆநந்தமே வடிவாகலான் அவர் தன்னைத்தான் நுகர்வதில்லை. (ங)

தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழா வேற்றின்பக், கூட்டலைநீ யேகமெனக் கொள்.

(க-ரை.) தாள் - தலை - யென்னும்சொற்கள் இரண்டும் சந்தியால், தாடலை யென ஒன்ருய்நின்ருற்போல, ஆன்மா ஞானத்தினல் நேயத்தழுந்தி யொன்றுபட்டிருக்கும். தாள் - தலையென்றது ஆன்மாவின் இழிவும் இறைவன் உயர்வும் காட்டவந்த வுவமை. (ச)

ஒன்ருனு மொன்ரு திரண்டானு மோசையெழா, தென்ருனு மோரிரண்டு மில்.

(க-ரை.) இறைவனும் ஆன்மாவும் ஒன்றென்ருல் பின்னர் பொருந்தவேண்டுவதில்லை, இரண்டென்ருல் தம்முள்தாக்கிய ஒலி எழுதலைச்செய்யாது, ஆதலால் ஒன்றும் அல்ல, இரண்டாவதும் இல்லை. எனவே தம்மில் கலப்பினுல் அநந்நியமாகிய அத்துவிதமாம். (ரு)

உற்ருரும் பெற்ருரு மோவா துரையொழி
யப், பற்ருரு மற்ருர் பவம்.

(க-ரை.) முத்தியடைந்தவரும், நிஷ்டைகூடினவரும், மெய்ப்பொருளைவிட்டுநீங்காதவர். வாக்கிறக்கும்படி அதனைப்பற்றி நில்லாதவர் பதமுத்திகளை அடைபவர். (சா)

பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவுமே
நீயொன்றுஞ் செய்யாம னில்.

(க-ரை.) பேய்பிடி யுண்டவர் செயலெல்லாம் பேயின்செயலாமாறுபோல, உன் செயலனைத்தும் இறைவன் செயலாமளவும், நீயென் வொன்றும் செய்யாதிருப்பாயாக. (எ)

ஒண்பொருட்க ணுற்ரு ருறுபயனே யல்
லாது, கண்படுப் போர் கைப்பொருள்போ
[ற் காண்.

(க-ரை.) மெய்ப்பொருளினைப் பற்றினவர்க்கு அதனுல் எய்தும் பேரின்பமன்றி, மற்றுளதொழில்கள் யாவும் உறங்குவோன்கையில் பண்டம்போல தானே நீங்கும். (அ)

மூன்றாய தன்மை யவர்தம்மின் மிகமுயங்
கித், தோன்றாத வின்பமதன் சொல்.

(க-ரை.) ஞாதுரு ஞான ஞேயங்கள் தம்மிற்கூடிய கலப்பினால் தோன்றும் பேரின்பம் சொல்ல முடியாது. (கூ)

இன்பி லினிதென்ற லின்புண்டே லின்புண்
டா, மன்பு நிலையே யது.

(க ரை.) இன்பங்களிலெல்லாம் இனிமையான இன்பம் பேரின்பம், அது அன்பை நிலையாகவுடையதாகலான், ஒருவனுக்கு அன்புண்டானபோதே அப்பேரின்பம் உண்டாம். (க0)

கூ - வது ஐந்தெழுத்தருள்நிலை.

அஃதாவது - ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய அருளினது முறைமையாம்.

அருணூ லு மாரணமு மல்லாது மைந்தின்
பொருணூ றெரியப் புகும்.

(க-ரை.) வேதம் - ஆகமம் - புராணம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் பஞ்சாட்சரத்தின் பொருளாகிய பதி பசு பாசங்களைச் சொல்லும் நூல்களே. (க)

இறைசத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி
யுறநிற்கு மோங்காரத் துள்.

(க-ரை.) கத்தா - அருள் - ஆணவம் - திரோதம் - ஆன்மா - ஆகிய ஐந்தும் ஐந்தெழுத்தோரெழுத்தாகிய பிரணவத்தினுள்ளே அமைந்துநிற்கும்.

ஊன நடன மொருபா லொருபாலா
ஞானநடந் தானடுவே நாடு.

(க-ரை.) ஆணவமும் திரோதமும், ஒருபக்கலாகவும், அருளும், கத்தாவும் ஒருபக்கலாகவும், ஆன்மா நடுவே நிற்பன். (ங)

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரப் பெறும்.

(க-ரை.) ஆணவம் ஆன்மாவைத் திரும்பவிடாது. திரோதமும், ஆணவமும், நீங்கில் ஆன்மா அருள்தாரகமாய் கத்தாவை அடைவன். (ச)

மாலார் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாசு மீளா விடின்.

(க-ரை.) பஞ்சாட்சரத்தை நகாரம் முன்னதாக உச்சரித்தால், திரோதமும், ஆணவமும், நீங்கமாட்டா. சிகாரம் முன்னதாக உச்சரிக்கில் அவை நீங்கும். (ரு)

ஆராதி யாதார மந்தோ வதுமீண்டு
பாராது மேலோதும் பற்று.

(க-ரை.) நகாரம் முன்னதாக வுச்சரிக்கும் விருப்பம், ஆதாரம் கத்தா என வறியாதகுற்றம், அந்தோ! (சா)

சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற் றீரும்
பவமிதுநீ யோதும் படி.

(க-ரை.) சிகாரம் முன்னதாக உச்சரித்தல் கூடு மாயின், பிறவித்துன்பம் நீங்கும். (எ)

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கு மற்றதுவே
யாசி லுருவமுமா மங்கு.

(க-ரை.) அவ்வாறு உச்சரிக்கில் அருள் ஆன்மாவுக்குக் கத்தாவைக்காட்டிப் பேரின்பத்திலிருத்தும். (அ)

ஆசினவா நாப்ப ணடையா தருளினல்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

(க-ரை.) திரோதமும் ஆணவமும் பொருந்தாமல், ஆசாரியன் அனுக்கிரகத்தினல் ஆன்மா அருளுக்கும் சிவத்துக்கும் நடுவேநிற்பது முறைமை.()

எல்லா வகையு மியம்பு மிவணகன்று
நில்லா வகையை நினைந்து.

(க-ரை.) எல்லா நூல்களும் உரைக்கும் எவ்வகைப்பட்ட வுபாயங்களும், ஆன்மாக்களுக்கு, அருளையும் சிவத்தையும் விட்டு நீங்காது நிற்கும் திறத்தினை விளக்கும்பொருட்டேயாம். (கo)

கo - வது அணைந்தோர்தன்மை.

அஃதாவது-நேயத்தழுந்திய முத்தான்மாக்களது தன்மையாம்.

ஒங்குணர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளி
ன்பொடுங்கத், தூங்குவர்மற் றேதுண்டு
[சொல்.

(க-ரை.) நேயத்தழுந்திய முத்தான்மாக்கள் ஞா னத்தினுள்ளே தாமடங்கித் தம் அறிவினுள்ளே பேரின்பம் அடங்கும்படி ஆநந்தநித்திரை செய்தி ருப்பர். (க)

ஐந்தொழிலுங் காரணங்க ளாந்தொழிலும்
போகநுகர், வெந்தொழிலு மேவார்மிக.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் முதல்வனது பஞ்ச கிருத்தியத்தையும், பிரமாதிதேவரது முத்தொழி லையும், சுவர்க்காதிபோகத்தையும், விரும்பார். (உ)

எல்லா மறியு மறிவுறினு மீங்கிவரொன்
றல்லா தறியா ரற.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் சர்வக்கியத்துவாதி குணங்கள்வந்து பொருந்தினும் நேயம் ஒன்றை யே கண்டிருப்பர். (ங)

புலனடக்கித், தம்முதற்றாட் புக்குறுவர்,
போதார், தலநடக்கு மாமை தக.

(க-ரை.) ஆரவாரங்கண்டபோது தலையை உள் ளேவாங்கி அசைவறக்கிடக்கும் ஆமைபோல, முத் தான்மாக்கள் ஓர் விஷயம் எதிரிடுங்கால் அதன்

மேல் செல்லும் உணர்வினைமாற்றி நேயத்துள் அழுந்தியிருப்பர். (ச)

அவனையகன் றெங்கின்று மாங்கவனு மெங்கு, மிவனையொழிந் துண்டாத லில்.

(க-ரை.) உலகம் இறைவனைவிட்டு நீங்காது. அதுபோல இறைவன் முத்தான்மாக்களை விட்டு நீங்கான். (ரு)

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சியருக், கெள்ளுந் திறமேது மில்.

(க-ரை.) உள்ளும் புறமும் ஒருதன்மைத்தாய் நிற்கும் ஞானத்தினை அடைந்தோருக்கு, ஒன்றனை இகழ்ந்திடும் வண்ணம் எவ்வாற்றானும் இல்லை. (சா)

உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தத்தம் வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

(க-ரை.) உலகத்தவர் செய்தொழிலுக்குப் பிரயோசனம் உலகவாழ்க்கை. முத்தான்மாக்கள் செயலின்மைக்குப் பிரயோசனம் நேயத்தழுந்தல். (எ)

ஏன்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும் வினை, தோன்றி லருளே சுடும்.

(க-ரை.) பிராரத்தம் தேகத்துடனேபோம், சஞ்சிதம் தீக்ஷையினால்போம், ஆகாமியம் சிவஞானத்தால் சுடப்படும். (அ)

முழ்மை தருவினைகண் மூளாவா மூதறிவா
ர்க், கம்மையு மிம்மையே யாம்.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் பின்படையவேண்டிய முத்தியை இப்போதே அனுபவிப்பதால், அவர்களுக்கு மேற்குறித்த மூவிதவினையுஞ் சேரா. (கூ)

கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் உயிர்கள் இந்திரியங்களின் வயத்ததாய்ப்படுந்துயரங்களை நினைத்து, கருணையினால் தளர்வெய்துவர். (கo)

திருவருட்பயன்
மூலமுங், கருத்துரையும்
முற்றிற்று.
விஜயஆ வைகாசிமீ

அறிவிப்பு.

திருக்குறள், திருவருட்பயன்

மூலமும், கருத்துரையும்.

உலகத்தில் மானிடதேகத்தை எடுத்ததனல் அடையவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருஷார்த்தம் நான்கனுள், முதல் மூன்றையும் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனர் திருக்குறள் வழியாய் வெளியிட்டனர்.

நான்காவது வீட்டு நெறியைக் கடவுள்குருமூர்த்தமாய் ஆன்மாக்களுக்கு விளக்குமுறைமையை, கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகள், மேற்படி திருக்குறளுக்கு நற்றுணையாகத் திருவருட்பயனென்னும் சிந்தாந்த நூலைக் குறட்பாவினல் செய்தருளினர். இவ்விரண்டு நூல்களையும் வாசிப்பதற்கனுகூலமாய் சிறுபாக்கெட்புத்தகமாக வடிதிருவள்ளுவநாயனர், உமாபதிசிவாசாரியர் திருவுருவப் படங்களுடன் அச்சிட்டு, ஒன்று சேர்த்து காலிகோபயிண்டு செய்திருப்பதால், வேண்டியவர்கள் சென்னை தங்கசாலைத்தெருவில் விக்டோரியா ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை ரூபா (க.)

ஸ்ரீ வி—சுந்தரமுதலியார்.

Rs. 12/8

Rare First Edn.

